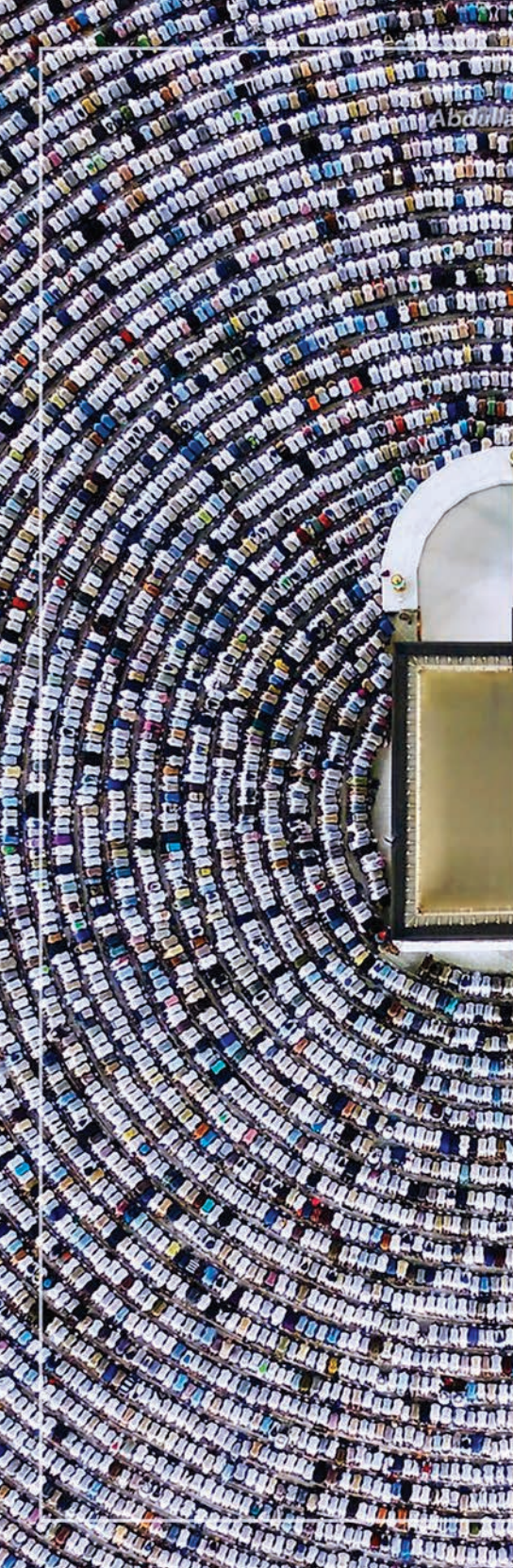

ثأثمهيه ئيسلام

سەرنجىكى وردىنانە سەبارەت بە ئەو ئايىنەي
لە ھەمووان خىراتر لە جىھاندا نە شوئە ئەكات

وینەییکی موسلمانان لێ ئاسمانەوه کە روویان لێ کەعبە کردوو،
ئەو خانووێ کە خوای پەروە فرمائی بە ئیخەمبەرەکە
ئێراهییم کرد دروستی بکات و فرمائی بە موسلمانەکانیش کرد
لێ نوێژەکانیاندا رووی ئێ بکن لێ هەروێژیدا بوون.

دار الدليل المعاصر للنشر والتوزيع ، ١٤٤٠هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

بأهمام ، فهد بن سالم

هذا هو الإسلام. / فهد بن سالم بأهمام - الرياض ، ١٤٤٠هـ

١٥٠ ص ، ٢٢ X ١٥ سم

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٠٣-١٣٩٧-٦

١- الاسلام - مبادئ عامة . العنوان

ديوي ٢١٠ ١٤٤٠/١٠٩٣٤

رقم الإيداع : ١٤٤٠/١٠٩٣٤

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٠٣-١٣٩٧-٦

ثأ ئه مهيه ئيسلام

سەرنجی و ردینانە سەبارەت بە ئه و ئایینه ی لە هەمووان خێراتر
لە جیهاندا نەشوێنە کات

فەهد سالی م باهوامام

چاپی یه که م

٢٠٢١

هه موو مافه كان پارێزراون

الدليل المعاصر

• **ئايا لات گرنگ** نيه كه ويته كه به روونتر ببينيت؟ سه بارهت به ئه و ئايينه ي كه له هه موو ئايينه كانى تر زياتر جه ده لى له سه ر ئه كريت له ده زگا ميدياييه كانى ده ورو به رتدا؟

• **ئايا ئه وه ناهييت** بو ساتيكيش بووه هه لوپسته يه ك بكه يت و قول راميئي له و ئايينه ي كه له هه موو ئايينه كانى تر زورتر و خيراتر بلاوئه بنه وه، به پي ئاماره جيها نييه كان؟

• **باشه.. چيژ له وه** نابه ي كه كه لتوور و فه لسه فه ي خه لكاني تر بدوزيته وه، كه سه بارهت به ژيان و ئايين و گهردوون قسه ئه كه ن؟

• **بوچى هه لي ئه وه** به خو ت ناده ي كه هه لوپسته يه ك بكه ي له سه ر كو مه ليك زانيارى به لكه دار ده رباره ي ئيسلام كه له سه رچاو ه كانى خو يه وه وه رگيرا ون.. پاشان لوژيك و عه قلت بكه يته دادوه ر؟

جا ئه گه ر ئه وه ت بينى، يان شتيكى گرنگت له وانه بينى، يان هه زيكت تي دا دروست بو، ئه وه ئه م كتي به يارمه تيت ئه دات بو ئه وه ي به و مه به سته ت بگه ي.

بابه ته کانی نهم کتیبه

12 چەند پرسیاریک خەومان لئ ئەزپین..

- ئایینی ئیسلام • مانای وشە ی ئیسلام • ئیسلام ئایینی هەموو پیڤه‌مبەرانه

18 جیهانیبون (عەولەمە) ی ئیسلام

- گزنگیدان بە ژینگە لە ئیمانەو سەرچاو ئەگریت • ئایینی زانست
- ئیسلام هەموو بواریه‌کانی ژیان ئەگریتە خوێ
- ئیسلام ئایینی پەيوه‌ندی و بەشداریکردنە

36 یەک خولقیته‌ر.. یەک پەرستراو

- لە نێوان یاسای سروشت و یاسای شەرعدا • کەهەنووت لە ئیسلامدا نیه
- ئایا رێپەرەسمی تایبەت هەیه بۆ چوونه ناو ئیسلام؟

68 پیڤه‌مبەرەن لە راستیدا کین؟

- مرقۆبونی پیڤه‌مبەرەن • میانپەوی لە پله‌وپایه‌ی پیڤه‌مبەرەندا
- هەلۆیستی ئیسلام لە پیڤه‌مبەرەن

74 هەلۆیستی ئیسلام لە عیسا-سەلامی خوای لیبیت-

80 پیڤه‌مبەری ئیسلام کێیه؟

- گەشتیکی خێرا بە ناو ژایانی پیڤه‌مبەری ئیسلامدا-سەلامی خوای لیبیت-

86 موخەممەدی پیڤه‌مبەری خوا لە دیدی کەسە

بەوێژدانه‌کانه‌وه

120

قورئان لە کوێوه‌ هاتووه‌؟

پرسیاریکی لۆژیکیه و راسته‌وخۆ خوێ هەلته‌داته ناو زیهن کاتیک کە باس لە کتیبی پیروزی موسلمانان: قورئان ئەکریت و باس لە موخەممەدی پیڤه‌مبەر- علیه‌السلام- ئەکریت: بۆچی ئەبێ ئەو چیرۆکه‌ قەبۆل بکەین کە موسلمانان لەو باره‌یه‌وه‌ ئەیگێرنه‌وه‌؟ ئایا بۆمان نیه‌ ئیمه‌ش چەند پرسیاریک لەو باره‌یه‌وه‌ بکەین؟

148

خیزان له ئیسلامدا

ئەو قسەیه لەم سەردەمە ی ئیستاماندا راستە کە ئەلن: خیزان بریتیه له کۆمه له کەسێک کە له خانوو یه کدا ئەژین و هەر کەسە ی کلێلکی خانوو کە ی پێیه!

94 هەندئ له به سه رهات و رهوشته کانی موحه ممه د ———

- ملکه چی ● میهر و سۆز ● دادپهروه ری ● چاککردن و به خشنده یی
- ئارامگرتن و له خۆبوورده ییه کە ی ● دونیانه ویستی پێغه مبه ر
- وه فاداری

104 هەندئ له فه رمایشته کانی موحه ممه د- علیه السلام- ———

112 قورئانی پیرۆز موعجیزه نه مره کە ی ئیسلام ———

- موعجیزه ی له به رکردنی قورئان
- موعجیزه ی ره وانبێژی و ده روونی

120 قورئان له کوپوه هاتووه؟ ———

- چه ند تۆمه تیک ی چه ند باره
- بۆچی پێغه مبه رایه تی ته نیا به بلیمه تییه ک دانه نیین
- له وانه یه قورئان کتیب ی تر بووبن و سه ره له نوێ موحه ممه د دارێژرا به وه
- راستیه کی میژوو یی جیا که ره وه
- هه موو که سێک قسه یه کی هه یه بۆ کۆتایی
- سوره تی ئە لفاتیحه

132 راستی عیباده ته کان له ئیسلامدا چییه؟ ———

- پایه کانی ئیسلام ● بۆچی فه رزه کان و تاقیکردنه وه دانراوه؟
- نوێژ ● زه کات ● روژوو ● هه ج

148 خیزان له ئیسلامدا ———

- ئیسلام زۆر پێ له سه ر بنه مای زه و اجکردن و خیزان دروستکردن دانه گرێت
- ئیسلام ته وای ریژی داوه به هه موو تاکێک له تاکه کانی خیزان، جا ئیتر نێر بن یا ن مێ

- ئیسلام پێ له سه ر بنه مای ریژگرتن له باوک و دایک و هه ستان به چاودیری کردن و گوێپرایه لیکردنی فه رمانه کانیا ن دانه گرێت تا له ژیا ندان
- ئیسلام فه رمانی کردووه مافی کوڕ و کچ بپاریز رێت و به ئەرکی داناوه له نیوانیا ندا داد را بگیری ت له نه فه قه کێشانیاندا:
- په یوه ندی خزمایه تی له سه ر مو سلما ن فه رز کراوه

154 پله و پایه ی ثافت له ئیسلامدا

- چهند نمونه یه ک که په یوه ندن به ریژی ثافت ته وه
- چهند جوړیک ثافت که ئیسلام گرنکی تاییه تیان پی ثادات
- له ئیسلامدا شوئیک نیه بو ململانی نیوان دوو په گهزه که
- په یوه ندی نیوان ژن و پیاو
- سروشتی په یوه ندیه کانی نیوان ژن و پیاو له ئیسلامدا
- ئیسلام بوچی حیجابی فرهز کردووه له سهر ثافت له بهردهم پیاوی بینگانه دا؟
- ریساکانی په یوه ندی نیوان پیاو و ژنی بینگانه

166 یاسای ئیسلام له خواردن و خواردنه وه دا

- بهراز
- مه ی و کحول
- قورئان چوون مامه له ی له گه ل مه ی خواردنه وه دا کردووه؟

46 گونه و توبه کردن

50 دوا لیزمه ی ئایین و عقل

- بهر به سته کانی ریگه ی بیرکردنه وه ی دروست وه ک قورئان روونی نه کاته وه

56 ئیسلام ئایینی ئاشتیه

- ئیسلام له ئه مړو دا خیرترین ئایینه له بلا و بوونه وه دا
- ئایا زورکراوه له خه لکی تا بیته ناو ئیسلام؟

172 له نیوان ئیسلام و واقعی هه ندی له

موسلماناندا

- گوشه نیگایه کی تازه

50

دوا لیزمه ی ئایین و عقل

هه ندی هه یه پروای وایه که ئایین دژ به عقله و میتو دی زانستی هه لئه وه شینیتته وه، چونکه ئایین له دیدی ئه ودا سه رچاوه ی وه هم و ئه فسانه و حه کایه ت و بیرکردنه وه ی ئه فسانه بیانه یه، لای ئه و زانست و فه لسه فه ئه و دوو ریگه یه ن که مرو ف به ره و زانستیکی ری کخرا و ئه به ن

کۆتاییه که ی مردن و بوونه وه به خۆل و عهدهم بیت؟
هه مووه هه ناسه پرکییه له دنیادا له پای چی نه گهر
له کوئییه؟ ئامانج لهم گهر دوونه فراوانه چییه؟ نه
له کوئیه هاتووم؟ من بو کوئی نه پۆم؟ داها تووم
نه پرسیییت: ئهری نه چیرۆکه چییه؟ من کیم؟ من
بووبیت هه لۆیسته ی نه کردییت و له خۆی
کۆتاییه که ی نه گهر بو ساتیکیش

چه ند پرسیاریک
خه ومان لی نه زپینن..

موسلماننه کان و خاوهن نايينه
 ئاسمانيه كانى تريش پروايان
 وايه كه ژيان به بئ پروابوون به
 خولقيته ريكي دادپهروهه، به بئ
 پروابوون به ژيانكي تر پاش مردن
 كه تيدا كه ساني چاكه كار پاداشتي
 چاكه كانيان وه بگره وه كه ساني
 خراپه كار سزاي خراپه كانيان

به دنياييه وه ناتوانرئ له شته
 دژيه كه كانى ژيان تيبگهين يان له و
 فلهسه فلهيه تيبگهين ژيان بؤ پره له
 كوڤره وهري و ههله و راست و نازار و
 مهينه تي تا پروا نه هينين به بووني خولقيته ريكي
 دانا و دادپهروهه كه هم گهردوونه بهرپوه نه بات.

وه بگره وه، ژيانكي گالته چار و عه به سه و
 ماناي نيه، ژياني وا ته نيا نازار و ژانكه به بئ
 قه ره بوو بوونه وه، موغامره و قومار كرديكه
 به بئ سه رمايه و بالانس..

به دنياييه وه ناتوانرئ له شته دژيه كه كانى
 ژيان تيبگهين، يان له و فلهسه فلهيه تيبگهين
 ژيان بؤ پره له كوڤره وهري و ههله و راست
 و نازار و مهينه تي تا پروا نه هينين به بووني
 خولقيته ريكي دانا و دادپهروهه كه هم
 گهردوونه بهرپوه نه بات، نه و خاويه خاليكي
 كو تايي بؤ هم ژيانه داناه و هه موو كه س
 دواي هم ژيانه بهش و پشكي خوڤي دهست
 نه كه ويته وه به پئي نه وه ي پيش خوڤي
 خستوه، يان له پاش خوڤي جييه يلاوه.

ئاله ويدا و ته نيا له ويدا ده رته كه ويته نه و
 پروا قووله ي به به ها به لاكان و چه مكه كانى
 ئيمه كه خه لكى بؤ بانگ نه كهين - وهك

ماناي وشه ي ئيسلام له زمانى عه ره بيدا به ده وري هم مانايانه دا
 نه سوو پرته وه: ته سليمبوون، ملكه چبوون، گوڤرايه لي، دلسوزي،
 ئارامبوون بوون، يان دنيابوون.

نايني ئيسلام:

ئيسلام بريته له: ته سليمبوون و
 گوڤرايه ليكردي ته واو بؤ خواي خولقيته ري
 خاوهن گهردوون، رزگار بوونيش له هه موو
 جوڤي كه جوڤه كانى به ندياه تيكردن بؤ جگه
 له نه و.

ئا نه مه نه و مانايه كه له ژماره يه ك نايه تي
 قورئاندا دوو پاتكراره ته وه..

قورئان هه والي پيداوين كه: ههركه س به
 دل و به هه موو نه ندامه كانى له شي روو بكا ته
 خوا و ملي بؤ كه چ بكات و ته سليمي
 بيته و پپره وي بكات له فهرمانه كانى و
 قه دهغه كراوه كانى نه وه دهستي گير كردوه
 له نه و په تي رزگار يه ي كه هه رگيز ناپسيته،
 و به وهش هه موو خيريكي دهست نه كه ويته،
 قورئان نه فهرموي: { وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى
 اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ
 الْوُثْقَىٰ ۖ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ }، نه و
 كه سه ي پروو بكا ته پهروه ردگاري و كاره كانى
 هه مووي بگير پرته وه بؤ لاي نه و، له كاتيكد
 ئاده ميزاديكي چاكه خوازه، نه وه به راستي
 ماناي وايه دهستي به به هيز ترين هوڤاري
 رزگار يه وه يه، هه موو كاريكيش هه ر بؤ لاي
 خوا ده گه پرته وه.

زوربه ي ئايينه كان له سه ر زه ويدا به ناوي
 كه سيكه وه يان به ناوي ئوممه تيكه وه يان
 به ناوي ولا تيكه وه ناونراوه كه نه و ئايينه ي
 تيدا ده ركه وتوه، مه سحيهت به ناوي
 چه زه رته ي (مه سيح) هوه- سه لامى خواي
 ليبيته- ناونراوه، يه هو ديهت به ناوي خيلى
 (يه هو دا) وه ناونراوه، بودايش به ناوي (بودا) ي
 دامه زرينه وه ناونراوه، هيندوسييهت به ناوي
 ولا تي (هيند) هوه ناونراوه، ئيتر به و شيوه يه..

به لام ئيسلام به دنياييه وه نه به ناوي كه سيكي
 تاييه ته وه ناونراوه، نه به ناوي خيلى و نه به ناوي
 نه ته وه و نه به ناوي ئوممه تيكى تاييه تي ناو
 مروقه كانه وه ناونراوه، هو كه شي نه وه يه كه
 ئيسلام تاييهت نيه به ميله تيكى ديارى كراوى
 ناو مروقه كانه وه تا به ناوي نه وانه وه ناو بزيته،
 له لايه ن مروقيشه وه دانه هينراوه تا به ناوي
 دامه زرينه كه يه وه ناو بزيته، به لكو ته نيا
 ناونراوه ئيسلام..

ماناي وشه ي ئيسلام:

كاتيك نه گه پرينه وه بؤ ماناي بنه رته ي
 وشه ي ئيسلام له زمانى عه ره بيدا نه هينين كه
 چند مانايه كي هه يه كه هه موو به ده وري
 هم مانايانه دا نه سوو پرته وه: ته سليمبوون،
 ملكه چبوون، گوڤرايه لي، دلسوزي، ئارامبوون،
 دنيابوون.

که‌واته ئیسلام بریتیه له به‌ندایه‌تیکردنی ته‌واو بۆ خوا، رزگار بوون و ئازادبوون له ملکه‌چکردن و به‌ندایه‌تیکردن بۆ جگه له خوا، موسلمانیش ئه‌و مروفه‌یه‌ دلسۆزه له عه‌بدایه‌تیکردندا، له ناخه‌وه له‌گه‌ڵ ئاشتیدا ئه‌ژی، ئاشتیش ب‌لا‌وه‌کاته‌وه به‌ چوار ده‌وری خۆیدا.

به‌لام ئایا ئه‌مه ئه‌وه‌یه که هه‌موو پیغه‌مبه‌ران هه‌ناویانه؟

ئىسلام ئایینی هه‌موو پیغه‌مبه‌رانه:

ئىسلام ئه‌وه ئه‌سه‌لمی‌نیت که هه‌موو میله‌تانی پێشوو له سه‌رده‌مه جیاجیاکاندا پیغه‌مبه‌ریان بۆ نێردراوه تا فێری ئایینی خوايان بکات، قورئانیش قسه له‌گه‌ڵ موحه‌ممهددا ئه‌کات-سه‌لامی خواى لێنیت-: {إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ} (فاطر ۲۴) بێگومان ئێمه تۆمان په‌وانه‌کردوو به‌حه‌ق و راستیه‌کی ته‌واوه‌وه، تۆ مژده‌ده‌ری (ئیماندارانیت)، ترسینه‌ری (بێ پرواکانیت) هیچ گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌کیش نه‌بووه که فرستاده و بێدارکه‌ره‌وه‌یه‌کی بۆ په‌وانه‌نه‌کرایت. هه‌موو پیغه‌مبه‌ران ئایینی راسته‌قینه‌یان هه‌ناوه، بۆیه جیاوازی نین له په‌یامی ئیمان و بنه‌ماکانی ره‌وش و یاسا بنه‌ره‌تیه‌کاندا.

ئهو ئیسلامه‌ش که له رێگه‌ی کۆتا پیغه‌مبه‌ره‌وه که موحه‌ممهد-یه‌لات و سه‌لامی خواى له‌سه‌ر بێت- هاتوو زیا‌تر

له هه‌زار و چوار یه‌د ساڵ پێش ئێستا هه‌ر درێژکراوه‌ی ئه‌و ئایینه‌یه که هه‌موو پیغه‌مبه‌ران هه‌ناویانه، قورئان فه‌رمان ئه‌کات به‌ موسلمانان که پروا به‌پێن به‌ هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی پێشوو، وه‌ک ئیبراهیم و ئیسه‌حاق و یه‌عقوب و موسا و عیسا-سه‌لامی خوايان لێنیت-: {قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا أَوْتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أَوْتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ} (البقرة: ۱۳۶)، (ئهی موسلمانین) ب‌لێن: پروا‌مان هه‌نا به‌ خوا و به‌ قورئانه‌ی که بۆ خۆمان نێردراوه‌ته‌ خواره‌وه وه به‌و په‌یامه‌ی که نێردراوه بۆ ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسه‌حاق و یه‌عقوب و کوره‌کانی یه‌عقوب وه به‌وه‌ی که دراوه به‌ موسا و عیسا وه به‌وه‌ی که دراوه به‌ هه‌موو پیغه‌مبه‌ران له‌لایه‌ن په‌روه‌دگارانه‌وه جیاوازی ناکه‌ین له نێوان هه‌یج کامیکاندا وه ئێمه فه‌رمانبه‌ری خواين.

ئهو‌ی سه‌رنج رانه‌کێشیت ئه‌وه‌یه که قورئان وه‌سیتی باوکی پیغه‌مبه‌ران (ئیبراهیمان) بۆ ئه‌گێڕێته‌وه که بۆ مناله‌کانی کردوو‌یه‌تی، به‌ هه‌مان شیوه یه‌عقوبیش له کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا به‌ مناله‌کانی ئه‌لێ خوا ئایینی راسته‌قینه‌ی بۆ هه‌ل‌بژاردوون و له‌سه‌ر ئیسلام به‌رده‌وام بن تا ئه‌مرن، {وَوَصَّيْ بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ}، (البقرة: ۱۳۲)

جا ئیبراهیم و یه‌عقوب ئه‌م وه‌سیتیه‌یان کرد بۆ کوره‌کان و نه‌وه‌کانیان، (هه‌ریه‌ک له‌وان فه‌رموو‌یه‌تی): پۆله‌کانم! به‌راستی خوا هه‌ر ئه‌م ئاینه‌ی بۆ ئێوه ب‌یارداوه وه‌لێژاردوو، ئێتر ئێوه‌ش هه‌ول به‌دن به‌ موسولمانی نه‌بیت مه‌مرن (تا دوا هه‌ناسه‌تان په‌په‌وی بکه‌ن).

ئه‌م ئایینه درێژه‌پێده‌ری ئایینی هه‌موو پیغه‌مبه‌رانه، عه‌قیده‌یان یه‌ک عه‌قیده‌یه، گۆرانکاری به‌سه‌ر پایه راسته‌قینه‌کانیاندا نایه‌ت، به‌لام شه‌ریعه‌ت و درێژه‌ی یاسا‌کانی گۆرانکاری به‌سه‌ردا دیت به‌ پێی هه‌لومه‌رحه جیاوازه‌کان، به‌م شیوه‌یه بوو تا کۆتا پیغه‌مبه‌ر موحه‌ممهد-سه‌لامی خواى لێنیت- هات، تا کۆتا شه‌ریعه‌ت بۆ ئه‌م مروفه‌یه‌یه به‌پێنیت.

ئه‌مه‌یه که قورئان ئه‌وه ئه‌سه‌لمی‌نیت ئایین یه‌ک شته، ئه‌ویش بریتیه له ئیسلام، ئه‌م جیاوازیه عه‌قیده‌یه‌یه که ئه‌م‌پۆ ئه‌یان‌بینین له نێوان ئایینه ئاسمانیه‌کاندا هه‌یچی تر نه‌یه لادان نه‌بیت که له‌وه دوو‌ری خستوو‌نه‌ته‌وه که پیغه‌مبه‌ران هه‌ناویانه.. {إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ} (ال عمران: ۱۹). واته: به‌راستی دین و ئاینی په‌سه‌ند لای خوا ته‌نها ئاینی ئیسلامه، ئه‌وانه‌ش که کتێبه (ئاسمانیه‌کانیان) دراوه‌تی، جیاوازیان له نێواندا په‌یدا نه‌بووه مه‌گه‌ر له دواى ئه‌وه‌ی زانست و زانیاری ته‌واویان بۆ هاتوو (ده‌رباره‌ی پراستی محمد (صلی الله علیه وسلم) و ئیسلام)، ئه‌مه‌ش به‌هۆی دنیا‌په‌رستی و سه‌وودی و سه‌تیه‌کردنیه‌ن له نێو خویان (چونکه‌ پازی نه‌بوون به‌ پیغه‌مبه‌ریک له‌ غه‌یری خویان)، جا ئه‌وه‌ی باوه‌ری به‌ فه‌رمان و ئایه‌ته‌کانی خوا نه‌بیت، ئه‌وه بێگومان خوا به‌خێرایی حسابی خۆی ده‌کات له‌گه‌ڵیاندا.

ئىسلام نه‌ به‌ناوی که‌سیکی تایبه‌ته‌وه نا‌ونه‌نراوه، نه‌ به‌ناوی خێڵ و نه‌ به‌ناوی نه‌ته‌وه‌وه نه‌ به‌ناوی ئوممه‌تیکى تایبه‌تی ناو مروفه‌کانه‌وه نا‌ونه‌نراوه، هۆکه‌شی ئه‌وه‌یه که ئىسلام تایبه‌ت نیه به‌ میله‌تیکى تایبه‌تی ناو مروفه‌کانه‌وه تا به‌ناوی ئه‌وانه‌وه نا‌وبه‌رتیت، له‌ لایه‌ن مروفه‌شیه‌وه دانه‌هێنراوه تا به‌ناوی دامه‌زرێنه‌که‌یه‌وه نا‌وبه‌رتیت، به‌لکو ته‌نیا نا‌ونراوه ئىسلام..

یه کییک له و شته سهرسورپهینه رانه ی له قورئاندا
هه یه ئه وه یه هه رچه نده به زمانی عه ره بی دابه زیوه
که چی وشه ی (عه ره ب) له قورئاندا نه هاتوو، له م
رۆژگار ه شدا ئه بینین که عه ره ب که مینه یه کن له ناو
موسلماناندا، نه ک ئه وه به لکو عه ره ب رۆژه ی که متر
له ۲۰٪ ی ژماره ی موسلمانان پیکده هین، گه وره ترین
ده ولته تی ئیسلامی ئه نده نوسیایه که ئه که وپته
ئه وه پهری باشووری رۆژه لاتی ئاسیاوه، هه ر
ئه مه ش نا، به لکو ته نیا موسلمانانی هیندستان که له
چاو ولاته که دا که مینه یه کن نزیکه ی دوو ئه وه نده ی
گه وره ترین ولاتی عه ره بین!

جیهانیوون (عه وله مه) ی
ئیسلام

ئابینی ئیسلام وهك رهحمهت و هیدایهتیک هاتووو بۆ سهر ههموو میللهتانی دنیا به کهلتوو و زمان و نهريت و ولاته جیاوازهکانیانهوه، له قورئاندا هاتووو که ئهفهرموئ: {وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ} (الانبیاء: ۱۰۷)، ئهئى محمد! ئیمه تۆمان پهوانه نهکردووو تهنها بۆ ئهوه نهیبت که بیهته پهحمهت و بهرهکهت بۆ ههموو جیهانهکان (جیهانی ئادهمیزاد و گیاندار و پرووهک و پهري و... هتد).

ئیسلام جوړه روئیا و دیدیک ئه داده ئهم مروّفه که له هیچ سیستمیکى تردا بوونی نیه، میللهتانی سهر زهمین بهشتی وانشا نین.

با تۆزیک راپیښین لهم ئاراستهکردنانهی قورئان که تهنیا عهرهه نادوښت، تهنیا موسلمانانیش نادوښت، بهلکو ههموو مروّفایهتی ئه دوښت به ههموو میللهتان و مهزه بهکانیانهوه، خوا له قورئاندا ئهفهرموئ: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ}. (الحجرات: ۱۳) ئهئى خه لکینه! بیگومان ئیمه ههمو تانمان له نیرو میهک دروستکردووو (که باوکه ئادهم و دایکه حهوايه) و کردوومانن به چهندهها گهل و تیره و هوژی جوړبه جوړ، تا یه کتر بناسن و په یوه نديتان خوش یبت به یه که وه... به پراستی به پرتریتان لای خوا ئه و که سانه تانن که زوړتر له خواترسن و فه رمانبهرداری خوان، بیگومان خوا زاناو ئاگایه به ههمووان.

” ئیسلام جوړه روئیا و دیدیک ئه داده ئهم مروّفه که له هیچ سیستمیکى تردا بوونی نیه، میللهتانی سهر زهمین بهشتی وانشا نین.

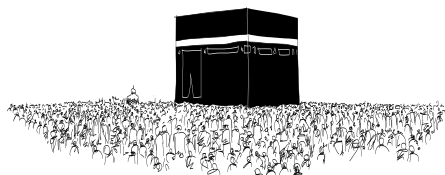
نهک ئهمه، بهلکو قورئان سهرنجمان رانه کیشیت بۆ لای ئه وهی که ئه و جیاوازیانه له رنگ و قورمی دهره وه و ژماره ی زمانه کان و کهلتوو ههمه چه شنهکاندا به شیکه له نیعمه تهکانی خواو بهلگه و شته که مه نکیشهکانی ناو خولقاوهکانی خوان لهم گهر دوونه دا، ئه و جیاوازیانهی داناوه تا له گهره یی و گرنگیدا به راوردیان پښ بکه ی له گهل ئاسمانه کان و زه ویدا، ئه وه شی فه رمووو که تهنیا خه لکانی زانا و خاوه ن بیر و هوژ سهرنجیان بۆ ئه وانه ئه پروات! وهک ئه فهرموئ: {وَمِنْ آيَاتِهِ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَاخْتَلَفَ الْأَلْسِنَتَكُمْ وَاللَّوَانُكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ} (الروم: ۲۲).

(یه کیکی تر) له نیشانه و بهلگهکانی خوا، دروستکردنی ئاسمانه کان و زهویه (که زاناکانی ئه ستیره ناسی له ئاستیدا سهرسامن) ههره ها جیاوازی زمان و پهنگتانه (دهنگی هیچ کس له کهسی تر ناکات، سهره پای سه ده ها جوړ زمان، که جوړی قسه کردن و دارپشتی ههر گهلک تایه تهندی خو ی هه به، جگه له هه زاران شیواز که له و زمانه سهره کیانه ده بیته وه)، به پراستی ئا له و دیارده یه شدا بهلگه و نیشانه ی زوړ هه یه بۆ زانایان و شاره زایان.

له کاتیکدا که گهره ترین و یه کهم برگه ی جارنامه ی مافهکانی مروّف که مروّفهکانی یه کسان کرد له ئازادی و ماف و پریدا له سالی ۱۹۴۸ ی زاییندا بوو که به فهرمی دانی پيدا نرا، جیه جیکردنه که شی پاش ئه و ساله بوو، که چی پیغه مبهری ئیسلام موحه ممه د-سهلامی خوا ی لیبت- پیش هه زار و چوارصه د سال له مه و بهر به دهنگی بهرز ئه وهی راگه یاندووو و سهرده میکی نوئی هینایه پیشه وه بۆ مروّفایه تی، له وتاریکیدا بۆ خه لکی رایگه یاند: «یا ایها الناس، ألا إن ربکم واحد، وإن أباکم واحد، ألا لا فضل لعربی علی عجمی، ولا لعجمی علی عربی، ولا أحمَر علی أسود، ولا أسود علی أحمَر، إلا بالتقوی» (أحمد ۲۳۴۸۹). خه لکینه! ئاگادارب! ئیوه ههمو خواتان یه که، باوکتان یه که، ئاگادارب! عهره ب ریژی زیاتر نیه له ناعره بییک، سوریک ریژی زیاتر نیه له ره شیک، ره شیکیش ریژی زیاتر نیه له سووریک، به خواپه رستی زیاتر نه بیبت.

جارنامه ی گهر دوونی مافهکانی مروّف ئه وهی که رایگه یاندووو مروّفه کان ههمو یه کسانن له ئازادی و ماف و پریدا

موحه ممه د پیغه مبهری ئیسلامه

«یا ایها الناس، ألا إن ربکم واحد، وإن أباکم واحد، ألا لا فضل لعربی علی عجمی، ولا لعجمی علی عربی، ولا أحمَر علی أسود، ولا أسود علی أحمَر، إلا بالتقوی» (أحمد ۲۳۴۸۹). خه لکینه! ئاگادارب! ئیوه ههمو خواتان یه که، باوکتان یه که، ئاگادارب! عهره بییک ریژی زیاتر نیه له ناعره بییک، سوریک ریژی زیاتر نیه له ره شیک، ره شیکیش ریژی زیاتر نیه له سووریک، به خواپه رستی زیاتر نه بیبت.

گرنگیدان به ژینگه له ټیمانهوه سهرچاوه نه گړت:

هه ندی له فلهسهفهکان مروځ به سهرداری رها دانه نیت له م گهردوونه دا، به پپی حه ز و بهرژه وندیه کانی خوی هه لسه کهوت نه کات، ئیتر نه لپرسینه وهی لیته کړیت و نه که سیکش چاودیره به سهریه وه، با نه وه لسه کهوتانه شی سهر بکیشیت بو گهنده لپوونی چهند شوپنیک له زه ویش! یان بپته هوی له ناو بردنی چهند جوړیک له خولقاوه کانی تریش، له بهرانه بریشدا فلهسهفه کی پیچه وانه ی تر هیه که مروځ وا نابینیت زیاده و تاییه تمه ندیه کی بپت به سهر خولقاوه کانی تردا، مروځیش هه خولقاویکه وهک نه و ملیونه ها خولقاوانه ی تر و هیچی تر، نه ی ئیسلام چوڼ سهری پیوه ندیه کانی نه م مروځ به گهردوونه نه کات؟

دید ی ئیسلام بو نه و پیوه ندیه سروشتیه ی مروځ به گهردوونه وه هیه تی سهره تا له سهر ټیمان و بیردوژیه ک دانه مه زریت و له کو تاییشدا کو مه لیک یاسا دانه نیت بو کو نتر و لکردنی پیوه ندی نیوان مروځ به ناژهل و زه وی و سهرچاوه سروشتیه کانه وه. یه که مین شتیک که سهرنجی تویره رائه کیشیت له باسی نه م فلهسهفه ی پیوه ندی مروځ و بوونه وهرده نه وه یه قورئان هاوسه نگی سه لماندوه، خوا ریژی له نه م مروځه ناوه و جیای کردووه ته وه له هه موو خولقاوه کانی تر: {وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي

آدَمَ وَحَمَلْنَاَهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الْمِلْطَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا} (الإسراء: ۷۰)، به پراستی ټیمه ریژمان له نه وه ی ناده م گرتووه و به سهر وشکانی و ده ریادا (به جوړه ها هوکاری گواسته وه) هه لمان گرتوون و له رزق و رژی پوخت و چاکی جوړاو جوړ به مروه رمان کردوون (له خوړاک و پوځاک و مال و ناومال و .. هتد) به پراستی ټیمه ریژی زیاده ی نه وانه داوه به سهر زوربه ی نه و به دیه پناوانه دا که دروستمان کردوون (له هه موو پرویه که وه، تا قه درو ریژی خو یان بزائن). پاشان خوا نه م گهردوونه ی رامه پناوه بو مروځ تا سوودی لی ببینیت و پاریزگاریشی لی بکات: {اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَکَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ - وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ} (إبراهيم: 32-33) خوا نه و زاته یه که ئاسمانه کان و زه وی به دیه پناوه، له ئاسمانه وه بارانی باراندوه به هو یه وه به روبوومی له ناخی زه وی بو ټپوه ده ره پناوه، هه روه ها که شتی له ده ریادا بو ټپوه باره پناوه تا فره مانی نه و زاته پروات به سهریه وه، هه روه ها پرو باره کانیشی بو رامکردوون (که جوړه ها سوودیان هیه بو تان)، خوړ و مانگیشی بو رامه پناون که به رده وام له چهرخ و خولدان، شه و و رژیشی بو خزمه تگوزاری ټپوه رامه پنا..

مروځ هه ر خولقاویک نه وه ملیونه ها خولقاوه ی تر و هیچ تاییه تمه ندیه کی نه بیت به سهریاند، نا، به لکو خولقاویکه به ریژ و پیروژ، سروشتی بو ملکه چ کراوه تا سوودی لی ببینیت، {هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ} (البقرة: ۲۹)، هه ر نه و زاته هه موو شتیکی له زه ویدا بو ټپوه دروست کردووه، پاشان ویستی ئاسمان دروست بکات، بو یه به حه وت چین به دیه پناو ریکیخستن، هه ر خویشی به هه موو شتیک زاناو ئاگاداره.

به لام له بهرانه برده قورئان پی له سهر نه وه دانه گړیت که مروځ سهرداری ره های نه م گهردوونه نه، چی پیخو شه نه وه بکات! نه م ریژ و پله زیاده ی به سهر خولقاوه کانی تردا مافی نه وه ی ناداتی که گهردوون گهنده ل بکات، سهرچاوه سروشتیه کان به فپرو بدات، خاوه نی راسته قینه ی گهردوون خوی پهره ردگاره، رولی مروځ و پله و پوسته که شی له وه دایه که خوی گه وره کردووه تی به (جینشین) له م گهردوونه دا، به و مانایه ی که کردووه تی به راسپیتردراو، مافی نه وه ی هیه سوود له م گهردوونه ببینیت و سوودیش بگه یه نیت، فره مانیشی پی کردووه تا ټپیکو شیت و پشکه وتن و گه شه بدات به م گهردوونه بی نه وه ی گهنده لی یان زهره ر بدات له خه لکی، یان له هه ر خولقاویکی تر، قورئان نه فره رمویت: {وَالَّذِي تَمْوَدُّ أَرْحَامُهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ

وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ} (هود: ۶۱) بو هوژی سه مودیش، یال ح ی برایانان په وانه کرد، وتی: نه ی خزمه کانم گو نپراهی خوی گه وره بکه ن جگه له و زاته هیچ خوایه کی تر تان نه، نه و به ریای کردوون له زه ویداو داوی لیکردوون که ئاوه دانی بکه نه وه، جا که و ابو داوی لی خوشبوونی لی بکه ن پاشان بگه ریته وه بو لای و فره مانه کانی به جی به پینن، چونکه به پراستی په روه ردگاری من زور نریکه و نزا وهرگره (له و که سانه ی لی ده پاریته وه و داوی لیخو شبوونی لیده که ن).

هه ر قورئان نه فره رمویت: {وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً} (البقرة: ۳۰) نه ی محمدا! باسی نه وه بکه له دیرین زه ماندا) په روه ردگارت به فره شته کانی وت: به پراستی من ده مه ویت له زه ویدا جینشینیک دابنیم (بو ئاوه دانی و دینداری)، فره شته کان وتیان: نایا که سیکی تیا دا ده که یته جینشین که خراپه و تاوانی تیا دا بچینیت و خو یترژی تیدا نه نجام بدات؟! له کاتیکدا ټیمه ته سبیحات و سوپاس و ستایش ده که ین و قه درو ریژی تو چاک ده زاین و به دوورت ده گرین له و شتانه ی شایسته ی تو نین، (له وه لامیاند) خوا فره رموی: بیگومان نه وه ی ټپوه نایزان من ده یزانم.

شهریعه تی ئیسلامیش بو سه لماندنی نه مه سه دان یاسا و ریتمایی دور و دریژی بریارداوه، بو نه وه ی کو نتر و لی نه و پیوه ندیه به هیزه ی نیوان مروځ و گهردوونی چوارده وری بکات، بو نه و:

۱. گرنگیدان به ناژهل:

فهرمايشتيكى زور له پيځه مېر موحه مېده وه هاتووه-سهلامى خواى ليبيټ- خه لکى بانگ ته کات تا مافه کاني ناژهل بپاريژن، پاداشتيكى زورى قيامه تيش باس ته کات بو چاکه کردن له گهل ناژه لاند، ريگري له وهش ته کات که نازاريان پي بگه يه نريټ، توندترین سزاي خوايش دانه نئ بو ته وانه ي نازار به ناژهل ته گه يه نن.

له کاتيکدا که يه که مين کومه له يه که دروستکرا بو ته وه ي گرنگي به ناژه لاند بدات له بهریتانيا بو له سالي ۱۸۲۴، به ناوي کومه له ي پادشايي بو مافه کاني ناژه لاند، يه که مين ياسايه کيش که له سهرده مه تازانه دا زانرابيټ و سزاي له سهر ته وانه دابنيټ که نازار به ناژه لاند ته گه يه نن له بهریتانيا و له سالي ۱۹۴۹ ي زاييندا ده رچووه، ده ي ئيسلام پيش زياتر له چواره سده هراميكردووه نازار به ناژهل بگه يه نيت و سزاي له سهر داناوه، نمونه يه كي زور و جوراوجوريش له وه ده قانه هه يه که له موحه مېده ي پيځه مېره وه -سهلامى خواى ليبيټ- وه رگيراوه، وه که فده ده غه کردن برسيکردنى ناژهل، يان شکه نه جدانى، يان له تواناي خو زياتر باري لي بنيت، يان به شيوه يه ک ياري له گهل بکه ي ته و نازاري پي بگات، يان ته نانه ت بده ي له دم و رووي، و

ته و جور شتانه، که ته و ياسايانه به رووني له فيقه ي ئيسلامي دا به دريژي باس کراون.

له وانه يه خوينه ر ده رک به و مه ودا گه وره يه بکات که ئيسلام چه نده گرنگي به نه رم و نياني داوه به ناژه لاند کاتيک ته و فهرمايشته ي موحه مېده پيځه مېره -سهلامى خواى ليبيټ- ته بيني که هه وال به خه لکي ته دات و ته فهرموي: نافرته تیک که پيشه ي له شفروشي بو- که له شفروشي له ئيسلامدا يه کيکه له هه رame گه وره کان- سه گيکي بيني خه ريک بو له برساند ته وپي، به زه يي به حالي دا هاته وه، پيلاوه کاني پي دا که ند و له بيریک پري کردن له ناو، پاشان سه گه که ي ناو دا، خواش به هو ي ته و کاره وه نافرته که ي به خشي! وه ک پيشه و بوخاري ته لي: «بينما کلب يطيف برکبة، کاد يقتله العطش، إذ رأته بغي من بغايا بني إسرائيل، فنزعت موقها فسقته فغفر لها به» (البخاري ۳۲۸۰).

سه گيک به ده وري بيریکدا ته سوپا يه وه تينو يتي خه ريک بو ته يکوش، نافرته تیکي له شفروشي به ني ئيسراييلي بيني پيلاوه کاني دا که ندو ناوي سه گه که ي دا و خواش له بهر ته وه به خشي..

گرنگيدان به ژينگه و به شداري کردن له پاک کردن وه يدا له پيسي به شيکه له ئيماني راسته قينه وه ک پيځه مېره ي ئيسلام ته يليټ.

۲. گرنگيدان به رووه که کان:

ئيسلام هاني خه لکي داوه تا گرنگي بدن به رووه ک و کشتوکال، جا ئير له بهر بهر ژه وه ندي خو ي بيټ، يان له بهر خه لکي تر و خولقاوي تر بيټ له م گه ردوونه گه وره يدا بيټ

نونه يه ک له وانه: موحه مېده -سهلامى خواى ليبيټ- هه والي ته وه مان پي ته دات که هه ر که سيک شتي بروينيټ، يان به شداري روواندن ي رووه کيک بکات که سوود به زينده وهران بگه يه نيت، جا ئير بالنده يه ک لي بي بخوا، يان مروقيک، يان ناژه ليک، ته وه ي بو ته بيته خير، وه ک پيشه و بوخاري ته ليټ: «ما من مسلم يغرس غرسا، أو يزرع زرعاً، فيأكل منه طير أو إنسان أو بهيمة، إلا كان له به صدقة» (البخاري ۲۱۹۵).

نه ک ته مه، به لکو پيځه مېره ي به ريژ موسلمان بانگ ته کات بو ته وه ي که ته نانه ت له تاريکترين و سه خترين هه لومه رجيشدا

يه که مين ياسا سزاي له سهر ته وانه يه که مين کومه له يه که که دابنيټ که نازار به ناژه لاند ته گه يه نن له بهریتانيا و له سالي ۱۹۴۹ ي زاييندا ده رچووه سالي (۱۸۲۴) زايين.

ده ي ئيسلام له سالي ۶۳۲ ي زاييندا هه راميکردووه نازار به ناژهل بگه يه نيت، يان زياتر له تواناي خو ي باري لي بنيت، يان به شيوه يه ک ياري له گهل بکه ي که نازاري پي بگات

نابي که مته رخم ي بکات له پاراستني ژينگه دا، ته بي زه وي پيش بخت و گه شه ي پي بدات به سه و زکردني، ته نانه ت ته گه ر دنياش بو له وه ي که س سوودي لي نابينيټ! ته وه تا ته فهرموي: ته گه ر قيامه ت هات- که گه وره ترين رووداوي گه ردوونه- و يه کيک له ئيوه نه ماميکي به ده سته وه بو، ته وه نه رکي سه رشانيه ني تا ته تواني بجيت بينيټ تا بو ي بيته چاکه يه ک.. وه ک پيشه و بالنده يه ک، ته لي: «إن قامت الساعة وبيد أحدكم فسيلة، فإن استطاع أن لا يقوم حتى يغرسها فليفل» (أحمد ۱۲۹۸۱).

ئيسلام ناوه دانکردنه وه ي زه وي و پيشخستني به يه کيک له عياده ته کان و مه به سته گه وره کاني شه ريحه ت ته زاني، ته نانه ت له تاريکترين هه لومه رجيشدا، نابي هيج شتيک له وه مه به سته لاييدات چه نده ته و شته گه وره بيټ.

۳. گرنگیدان به سهراوه کانی سروشت:

ئیسلاام پئ له سهرا پاراستنی سروشت و به فیروندهانی سهراوه کانی دانه گریت، نایه لیت سروشت پیس بکریت یان ویران بکریت، بو ئه مهش بهرنامه یه کی تیر و ته وای داناهو بو خه لکی، به پیره و لهو بنه مایه ی که ئه لئ (پاراستن پیش چاره سهراکردن)، نمونه بو ئه مه: پیداکرتن له سهرا پاکوخواینی که سهراکان خوین و گرنگیدان به درپژه ی ئه و بهرنامه یه، پاراستنی سهراوه سروشتیه کان، میانه یی له به کارهینانیدا، سزادانان له سهرا ئه وانه ی سروشت پیس ئه کهن، یان ویرانی ئه کهن، بو نمونه:

- ئیسلاام ئه ویه حهراام کردوه که زیاده رویی بکریت له به کارهینانی سهراوه سروشتیه کاند، له سهروو هه موویانه وه به کارهینانی ئاو، له ده ستنویره لگرتندا با مه به ستیشت عیبادت تکران بیت بو خوی پهروهردگار، (ده ستنویره بریتیه له شوردنی هه ندیک له ئه ندامانی له ش پیش ئه ویه بچیه ناو نویره)
- ریگرتن له وانه ی که خاوهن هیز و ده سه لاتن تا سهراوه سروشتیه کان قورخ نه کهن که ئه بیته زیان بو خه لکی تر، قورخکردنی ئای حهراام کردوه (وه که نمونه یه که بو سهراوه سروشتیه کان) ههروه ها ناگر (وه که نمونه یه که بو ووزه)، ههروه ها له وهر (وه که نمونه یه که بو خورا) (أبو داود ۳۴۷۷).
- ریگری کردوه له هه موو ئه و شتانه ی که ژینگه ویران ئه کهن له چوار ده ورمان، بو نمونه ریگری له وه کراوه که میز بکریته ئای وه ستاو، چونکه پیسی ئه کات، یان سهراوکردن له سیه ردا، یان له سهرا پنگادا، چونکه ئه وانه ی به ریگای گشتی خه لکی داناهو، یان به شوینی گشتی داناهو بو حه وانه ویه ریواران له ماندوو یه تی سه فهر و هیلاکی رویشتن به ریگادا.
- ئه مانه ته نیا چه ند نمونه یه کی که من که سهیر نه له ئایندا باسیان کرایت که پیغه مبه ره به رپژه که ی پاککردنه ویه ژینگه له شتی پیس و به شداریکردن له چاککردن و پاککردنه ویه ریگا له شه خه ل، نه که هه ره به کاریکی چاکه دانه نیت، به لکو به به شیکیش له ئیمانی راسته قینه ئه زانیت (مسلم: ۳۵).

ئایینی زانست:

ئه وه به ریگه وت و هه رپه مه نه بووه که یه کهم وشه یه که له ئاسمانه وه دابه زیوه بو پیغه مبه ره سهلامی خوی لیبت بریتی بووه له وشه ی (اقرا) - بخوینه! -، به دلناییه وه دووپاتکردنه ویه کی زور له قورئانی پیروژ و له قسه کانی موحه ممه د پیغه مبه ردا - سهلامی خوی لیبت - کراوه، سهباره ت به پشتیوانیکردنی ئیسلاام له هه موو جوهره زانستیک که سوود بگه یه نیت به مروفا یه تی، تا ئه وهنده ی که ئه و ریگه یه ی موسلمان ی پیداکرتن ئه وهر وهر گرتنی زانست و زانیاری هه ره ئه و ریگه یه ئه بیات بو ناو به هه شت! وه که پیغه مبه ره سهلامی خوی لیبت -

ئه فهرموئ: «من سلك طريقا يلتمس فيه علماً، سهل الله له به طريقاً إلى الجنة» (مسلم ۲۶۹۹). هه ره که سی که ریگه یه که بگریته بهر بو ئه ویه زانستی لیوه وه ربگریت ئه وه خوا ئه و ریگه یه ی بو ئاسان ئه کات تا لیوه ی بچیه به هه شت.

پیغه مبه ری به رپژ بهراوردیکی سهیر ئه کات له ئیوان زانا و نه زاندا، ریژی ئه ویه زانیه ئه دات به سهرا ئه وه دا که دانه بری له خه لک و خوی بو عیبادت یه کلا ئه کاته وه، وه که ئه فهرموئ: «فضل العالم على العابد كفضلي على أدناكم» (الترمذي ۲۶۸۵)، ریژی ئه ویه زانیه به سهرا ئه وه دا که دانه بری له خه لک و خوی بو عیبادت یه کلا ئه کاته وه وه که ریژی من وایه به سهرا زمترینی ناوتانا.. یانی ریژی زانا وه که ریژی ئه و پیغه مبه ره به رپژه یه به سهرا ئه و که سدا که که مترین چاکه ی هه یه به سهرا خه لکیه وه.

له بهر ئه مه یه که ئیسلاام وا نایینیت که زانست و ئایین شه ره به یه که بفروشن، وه که له ئایینه کانی تر دا ئه وه ئه بیتریت، ئیسلاام دادگایی زانیان ناکات له سهرا بیروبوچوون و داهینانه زانستیه کانیان، وه که چوون له سهرا تاریکه کاند کراوه، به لکو به ته واته ویه به پیچه وانه ویه، دین له کاتی خویدا چرا هه لگری زانست بووه، پشتیوانی لیکردوه و خه لکی بانگ کردوه بو زانست و زانیاری، هانیداون: فیرین، خه لک فیر بکهن، مزگه وته کان مه شه لی هه موو جوهره کانی زانست و زانیاری بوون، تا خیریان بو مروفا یه تی تیدا بووینت.

بو یه ئه وه سهیر نه که زورینه ی زاناکانی سروشت له ناو موسلماناندا سهرا ته ی ژانیان به خویندنی قورئان و له بهرکردنی ده ست پیکردوه و شاره زا بوون له شه ریعت و ئاییندا و پاشان ده ستیان به داهینان کردوه له بواره کان و پسپوریه کانی خویندا.

خوی گه وره به دلناییه وه ریژی زوری ناوه له ئه و زانیه ی خه لکی فیری خیر ئه کات، جوانترین تاجی ریژ ئه کاته سهری، ته نانه ت پیغه مبه ره سهلامی خوی لیبت - ئه فهرموئ: «إن الله وملائكته وأهل السموات والأرضين حتى النملة في جحرها وحتى الحوت ليصلن على معلم الناس الخير» (الترمذي ۲۶۸۵)، خوی پهروهردگار و فریشته کان و خه لکی ئاسمانه کان و زهمینه کان و ته نانه ت میرووله کانش له ناو کونه کانیاندا و ماسیه کان له ناو ده ریاکاندا هه موو نزای خیر بو ئه وانه ئه کهن خه لکی فیری خیر ئه کهن!

زورینه ی زاناکانی سروشت و پزشکی له ناو موسلماناندا سهرا ته ی ژانیان به خویندنی قورئان و له بهرکردنی ده ست پیکردوه، ئه وه ش هانیداون تا له ده ریای زانسته کانی تر دا زیاتر قوول بینه وه.

هه‌ندى له زانا موسلمانانه‌کان:

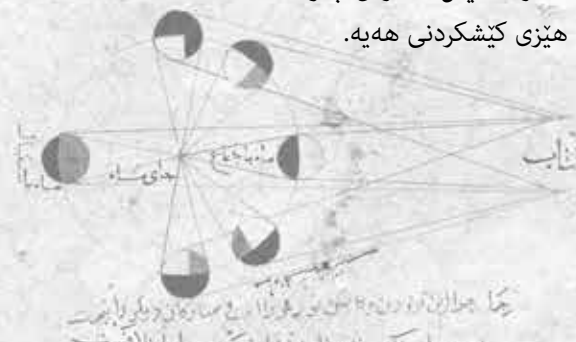

١. خه‌واره‌زمى (٧٩٠-٨٥٠ به‌غداد) زانایه‌كى بىركار و ئەندازه و گەردوونناسه، دامه‌زێنه‌رى زانستى جەبره، ئەو زانایه كه هەر زوو دەست به وه‌رگێرانی كۆتیه‌كانى كرا بۆ زمانه‌كانى تر، به‌لكو هه‌ندى وشه‌ى عه‌ره‌بىشى خسته‌ ناو ئەو زمانانه وه‌ك جەبر Algebra، هه‌روه‌ها سفر Zero یشى داھێنا و خستیه ناو زمانه لاتینیه‌كانى دنیا.

٢. ئیبنولله‌یسه‌م (٩٦٥-١٠٤٠ القاهره) زانای فیزیك و ئەندازه، كه په‌یوه‌ست بووه به زانكۆى ئەزه‌ره‌وه، له زانسته‌كانى (به‌صه‌ریات) دا گه‌وره‌ترین به‌شداری هه‌یه، بنه‌ماكانى داھێنانى كامپرا ئەدرێته پال ئەم، زۆربه‌ى توێژه‌ران ئەوه ئەسه‌لمێنن كه وشه‌ى (كامپرا) كه بڵاوبوووه‌ته‌وه له‌ناو زۆربه‌ى زمانه‌كاندا له وشه‌ى (قمره) ى عه‌ره‌بیه‌وه هاتوو، كه ناوه بۆ ئەو ژووره‌ى رووناكى تیدا كۆتیه‌بێته‌وه كه ئیبنولله‌یسه‌م داھێنا.

٣. ئەلبیروونى (٩٧٣-١٠٤٨ خواره‌زم) زانای گه‌وره‌ى فەله‌كناسى، بیروونى یه‌كه‌م كه‌س بوو كه وتی: خۆر به‌ده‌ورى خۆیدا ئەسوورێته‌وه، هەر ئەمیش ئاماژه‌ى به‌وه داوه كه زه‌وى هێزى كێشكردى هه‌یه.

٤. زه‌راوى (٩٣٦-١٠١٣ ئەنده‌لوس) پزىشك و نه‌شته‌رگه‌رى موسلمان، ئەو كه‌سه‌ى كه نه‌شته‌رگه‌رى له‌سه‌ر ده‌ستى ئەودا پزىشكه‌وتنى زۆرى به‌خۆیه‌وه بىنى، ته‌نانه‌ت سه‌دان ئامپى نه‌شته‌رگه‌رى داھێنا و له كۆتیه‌كانىدا پیناسه‌یان ئەكات و ئەناناسینیت، كۆتیه‌كانى سه‌رچاوه‌ى سه‌ره‌كى بوون له پزىشكى و نه‌شته‌رگه‌رىدا بۆ ماوه‌ى چه‌ند سه‌ده، و به چه‌ندین زمانیش ئەخوێتران.

٥. ئىبن سينا (٩٨٠-١٠٣٧ بوخارا) كه له ناوه‌نده زانستیه‌كاندا به (Avicenna) ناسراوه، ئىبن سينا پزىشكێك و فەیلەسوفێكی به‌ناوبانگه، زۆر پيش سه‌رده‌مى خۆى كه‌وتوو له ناساندن و پیناسه‌کردنى ديارده پزىشكیه‌كان و له چاره‌سه‌ركردنه‌كانىدا، هه‌روه‌ها پاڤى زانستى ئەزموونى زۆر به‌رزكردوووه‌ته‌وه به‌و لێكۆلینه‌وه‌و توێژینه‌وه‌ پزىشكیه‌ى كه گه‌ياندوووه‌تى به هه‌ندێك ئەنجامى زۆر ورد كه پيشى سه‌رده‌مى خۆى داوه‌ته‌وه به‌و به‌ره‌مانه و تا ئەمڕۆش هەر به‌رده‌وامه، ئەمه له كۆتیه‌ى (القانون) دا به روونى ره‌نگى داوه‌ته‌وه، ئەو كۆتیه‌ى كه له ئەوروپا بۆ زیاتر له چه‌وت سه‌ده سه‌رچاوه‌ى سه‌ره‌كى بوو بۆ پزىشكایه‌تى، و تا ناوه‌راستى سه‌ده‌ى چه‌فده‌ى زاینن له زانكۆكانى ئەوروپادا ئەخوێندرا!

پاش ئەوه‌ى كه ناوبانگى ده‌ركرد، ئىبن سينا - وه‌ك هه‌ستێكى مرۆفدۆستانه و وه‌ك سوپاسگوزاریه‌ك بۆ خواى گه‌وره كه ئەو نېعمه‌تى زانست و زانیاریه‌ى پێداوه- چاره‌سه‌رى نه‌خۆشى به‌خۆراپى ئەکرد.

٦. ئىبن نه‌فیس (١٢١٣-١٢٨٨ دیمه‌شق) یه‌كێك بوو له زانایانى فیه‌قه و شه‌ریعه‌ت، له هه‌مان كاتدا یه‌كێكه له پزىشكه گه‌وره‌كان، له مێژوودا پسپۆر بووه له ئەركى ئەندامه‌كانى جه‌سته (فسیۆلۆجى). بووه، ئىبن نه‌فیس بوو یه‌كه‌م جار به وردى سووپى بچوكى خوین و ئەركه‌كانى دۆزیه‌وه، ژماره‌یه‌كى زۆر تیۆرى پزىشكى داھێنا كه تا ئێستاش كار به‌ زۆرێك له‌و تیۆرانه ئەكرێت.

ئىسلام ھەموو بوارەكانى ژيان ئەگرېتە خۆى:

خەلكى زۆر ھەيە سەرسام ئەبن كاتىك كە ئەزانن ئىسلام تەنيا چەند سروت و كارو كردهو و چەند ئاراستەيەكى ئەخلاقى گشتى نيه، وەك چۆن لە زۆرىك لە ئايىنە ناسراوەكانى تردا ئەمە وايە .

لە راستيدا ئىسلام تەنيا پىويستەيەكى رۆحى نيه كە موسلمانەكان لە مزگەوتەكاندا ئەنجامى بدەن وەك نزا و نوپژکردن بۆ غونە.

بەھەمان شپۆە ئىسلام تەنيا چەند بېرۆكەيەك نيه، يان چەند بېروراو فەلسەفەيەك بېت تەنيا شوپنكەوتەكانى بېروايان پىي ھەبېت..

ھەرۆھە ئىسلام تەنيا سىستەميەكى ئابوورى يان ژینگەيى تېر و تەواو نيه..

دىسان ئىسلام بريتى نيه لە چەند بنەماو تيۆرىك كە كارى بونىادناني سىستەم و كۆمەلگە بېت..

بەھەمان شپۆە ئىسلام تەنيا چەپكىك رەوشت و رەفتار نيه دانرايېت بۆ مامەلەكەردن لەگەل خەلكانى تردا.

بەلكو، ئىسلام بەرنامەيەكى تېر و تەواو بۆ ھەموو بوارەكانى ژيان، بە ھەموو رەھەند و ئاسۆكانيدا، ئىسلام ھەموو ئەوانەيە و جگە لەوانەشە، لەگەل ئەمەشدا ئىسلام كەس پىوھەند ناكات و بە ئەندازەى ئەوھى كە كارناسانى بۆ ئەكات لە ژياندا، تا ھەرچى ھەولى ھەيە چرى بكاتەوھ بۆ داھيتان و بونىادنن و شارستانى دروست كردن، ئىسلام يەككە لە نىعمەتە گەورەكانى خوا كە داويەتى بە بەندەكانى وەك خواى گەورە لە قورئاندا ئەفەرموى: {الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا} (المائدة: ۳). واتە: من ئەمرو ئايىنەكەتانم بۆ تېرو تەواوكردن و نىعمەتى خۆشم بەسەرتاندا پشت و رازيم بەوھى كە ئىسلام بكەنە رپيازى ژيانتان.

ئىسلام بەرنامەيەكى تېر و تەواو بۆ ھەموو سېكتەرەكانى ژيان، بە ھەموو دوورى و ئاسۆكانىوھ.

كاتىك يەككە لە ناموسلمانەكان -بە گالتهپيكردەوھ- بە يەككە لە ھاوھلانى پىغەمبەرى ووت-كە ناوى سەلمانى فارسى بوو- پىي ووت: ھاوھلەكەتان (مەبەستى پىغەمبەر بوو) فېرى ھەموو شتيكى كردوون تەنانت چۆنتى مېزكردن و پيساييكردينش؟ ئەو ھاوھلە بەرپزە ووتى: بەلئى، ھەموو شتيكى فېر كردووین، پاشان باسى ياساكانى ئىسلامى بۆ كردن سەبارەت بەو كارە (مسلم ۲۶۲).

دونيە و دواړۆژ:

ميسريە كۆنەكان مردوويان مۆميا ئەكرد، پاشان ھەموو سامانە بەنرخەكەيان لەگەلیدا ئەخستە گۆر، گومانيان وابوو بۆ ئەو دونيە پىويستى تى ئەكەويت.

لە بەرانبەر ئەماندا ھەندى خېل ھەبوون لە تيبب مردووەكانيان لەتوپەت ئەكرد و لە چەند شوپنكي بەرزدا دايان ئەنا تا باندە و گۆشتخۆرەكان بېخۆن، تا ئېستاش ھىندىەكان جەستەى مردووەكانيان ئەسووتېنن، چونكە بېروايان وايە كە ئەو بەشتري رېگەيە بۆ رزگاركردى رۆحى ئەو مردوووانە.

ئەمانە تەنيا چەند غونەيەكى كەمن بۆ چەند سرووتىكى ئايىنى بۆ عەزادارى و بەرپيكردى مردوو، كە ئەم سرووتانە لە شوپن و كاتى جياوازدا و بە پىي ئايىن و بېرو باوهرى خەلكى سەبارەت بە ژيانى دواى مردن پېرەو كراو، ئەمانە چەند دياردەيەك بوون وەك وەلاميك بۆ ئەو پرسپارە قولەى كە ئەلئى: ئايا دواى مردن ژيان ھەيە؟ سروشتى ئەو ژيانە چۆنە؟ ئيمە لەويدا پىويستمان بە چى ھەيە؟

بدنهوه و خوځيان ټاماده بکهن
 بو ټه و سه فهره، ټا لهو کاته دا
 هه نديک ټه ټين: {يَا لَيْتِي
 قَدَمْتُ لِحَيَاتِي} (الفجر: ٢٤)
 خوژگه منيش بو ټيانم شتيکم
 پيش خوّم بخستايه. يه کيکي
 تر ټه ټي: {يَا لَيْتِي كُنْتُ تُرَابًا}
 (النبا: ٤٠) خوژگه منيش
 بېومايه تهوه به خوّل.

مردن ټه و راستيه گه وريه که هه موو يه کړان له سه رته وده ي
 هه موو خه لکي چاوه پرواني ټه کات، به بځ هه لاوړاني
 که س ټي، ټيتر ټيماغان به ټياني دواي مردن هه بيت،
 يان هه ټماره کاغان ته نيا له سنووري ټه و شتانه دا بيت که
 ټه يان بښين و به رده ستمان ټه که ویت.

ټه وده ي زانراوه که هه موو خاوه ن ټاينيه
 ټاسمانيه کان بړوايان به ټياني دواړوژ
 هه يه، بړوايان به سزا و پاداشت هه يه لهو
 روژه دا، چونکه ټه و کروکي په يامي هه موو
 پيځه مبه رانه-سه لامي خوايان ټييت-،
 هه وروها عه قلپش ټه م چه مکه گه واهييه
 ټه دات که نه ټيان و نه ټايين و نه موړال
 مانايه کي نيه ټه گهر دواړوژيک نه بيت و
 ټيپرسي نه وده يه کي تيډا نه بيت، که هه موو
 مروفتيک مافي خو ي وهر بگريته وه به چاکه،
 يان به خراپه.

له گه ل ټه مه شدا هه ندي که س وا گومان
 ټه بات که ټايين و عبادت ناتوانریت
 کو بکريته وه له گه ل مال په يداکردن و چيژبردن
 له ټيان و گه شه دان به ټيان! کارکردن ټه بځ
 يان بو دونيا بيت، يان بو دواړوژ بيت،
 ناتوانریت له يه ک کاتدا هه ردو کيان پيکه وه

هه موو خاوه ن ټاينيه ټاسمانيه کان ټيمايان
 به ټياني دواي مردن هه يه، به وشپوه يه ش
 بړوايان به سزا و پاداشتي دواي مردن هه يه.

کو بکريته وه، وه ک چو ن شه و روژ پيکه وه
 کو نابيتته وه، ساته کان يان ټيرن، يان له وین.
 سه رسرپمانيان کو ټايي پينايت، نه ک ټه وه
 به لکو زور قورسه لايان بړوا به وه بکه ن
 که ټه و په رده يه ي له ټيوان عبادت و
 چيژبردن دا هه يه بو ټونه، يان ټه و په رده يه ي
 له ټيوان عبادت و سامان پيکه وه ناند ا هه يه
 به هيچ شي وده يه ک له ټيسلامدا بووني نيه..
 پيځه مبه ري به پريزيش موحه ممه د-سه لامي
 خواي ټييت- هه والي ټه وده مان پي ټه دات
 ټه گهر مروّف کاري دروست بکات له هه ر
 بواړيکدا بيت و مه به ستي چاکه بيت، ټه وه
 پاداشت ټه دريته وه له سه ر ټه و چاکه يه ي
 له روژي دواييدا، ته نانه ت ټه گهر لابردني
 درکيکيش بيت له سه ر ريگه ي خه لکيدا،
 يان لوقمه يه کيش بيت بيکات به ده مي
 ژنه که يه وه! (البخاري: ٥٦).

کاتيک که موحه ممه د پيځه مبه ر-سه لامي
 خواي ټييت-هه والي ټه وده ي دا به
 هاوه له کاني که ده رگا کاني چاکه کردن هه مه
 جوړن و نايه نه هه ژمار، ټونه ي به شتيک
 هينا يه وه که هاوه له کاني تووشي شوک کرد،
 ټه وه بوو فهرمووي: (ټه گهر يه کيک له ټي وه
 چه زه کاني خو ي له گه ل ژنه که يدا جي به جي کرد
 ټه وه خوا چاکه ي بو ټه نووسيت، هاوه له کاني
 عه رزيان کرد: ده ي پاداشت په يوه ندي چييه
 به ټاره زوو ټيترکردنه وه؟ پيځه مبه ري به پريز
 فهرمووي: ټه ي ټه گهر ټاره زووي خو ي به
 حهرام تيتر بکات گونا ه ي له سه ر نانووسريت،

وتيان: با.. فهرمووي: ده ي بو هه لباردن
 ريگه ي حلال و دروستيش هه ر وايه و خيري
 بو ټه نووسريت. (مسلم ١٠٠٦).

هه ر له به ر ټه مه يه ټه و که سه ي که له
 سه ره تاوه ټاشنا ټه بيت به ټيسلام ټه و
 هاوه سه نگيه ي ټيسلام سه رنجي رانه کيشيت
 که له ټيوان ټياني دونيا و دواړوژدا دروستي
 ټه کات وه ک چو ن قورټان وياني ټه کات،
 له و ساته ي که هاني خه لکي ټه دات که
 عبادت بکه ن بو ټه وده ي له دواړوژدا
 پاداشت وهر بگرن له سه ري، هانيشيان ټه دات
 تا تيکو شن بو دونيا بو ټه وده ي سامان پيکه وه
 بنين، خوا ټه فهرموي: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا
 نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى
 ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 تَعْلَمُونَ} • فَإِذَا قُضِيَ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي
 الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ
 كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ} (الجمعة ٩-١٠) ټه ي
 ټه وانه ي باوه رتان هينا وه! کاتي که بانگ درا
 بو نويز له روژي هه ينيډا، ټي وه به په له بچن
 به ده م يادي خوا وه و واز له کړين و فروشتن
 به ټين، چونکه ټه و کاره تان چاکتره بو تان
 ټه گهر بزائن و تيگه ن. جا کاتيک نويز ته و او
 بوو، ټه وه بلاو بڼه وه به زه ويډا و به ته ماي
 به خششي خوا هه ول و کو شش بده ن، يادي
 خوا زور بکه ن له هه موو چالاکيه کاني ټياندا
 با ناوي ټه و زاته له سه ر زارو له ناو دلټاندا
 بيت، بو ټه وده ي سه رفرزيي هه ميشه يي
 به ده ست به ټين. ده ي به و کاره ي بو دونيا
 شايسته ټه بيت به وده ي کړي و پاداشتي

بدرېتهوه له دواړوډا، مادامېک مه به سستی خوا بووه لهو کاره دا، موسلمانېش فەرمانېکراوه که عبادته تکررږد بڼو خوا به وه نه بېت زور هه ولېده دیت له ټرکه فهرمی و کاره کانی خویدا بڼو په یداکردنی بڼیوی و په روه رده کردنی منالنه کانی و گرنگیدان به له شساعی خووی و ژینگه که ی و بهره وپېشېردنی کومه لکه که ی دلسوز بېت، به هه مان شیوه ی گرنگیدانی به عبادته تکرر کانی و نوږ و زه کات و روژووگرته کانی..

نا ټمه په کیکه لهو نه پنی ټارامیه دهر وونی و ناخ ساغیه ی که موسلمان له خویدا ټیپینته وه، لهو کاتده هه ست بهو هاوئا هه نگیه ټه کات له نیوان ژیان و ټاخیره تید، له نیوان چیرته دونیایی و عبادته تکرر کانی، هه ست به زورانبازی و ټیزدیواجیه ت ناکات، به لکو وهک خانوویه ک وایه که ټه میان ټه ویتریان ته واهو ټه کات و قاییمتری ټه کات.

نا لیره وهیه قورټان ټه و دروشمیه موسلمان دووپات ټه کاتوه که ټم فلهسه فیهیه ی ټیسلام کوټه کاتوه وه فهرمانی پینته کات به هه موو دونیادا ټه وه رابگه یه نیت که: من نهک ههر ژیان و عبادته تکرر کانی به ته نیا بڼو خوا ی په روه رده گارن، به لکو هه موو حالته تکرر کانی ژیانم به عبادته تکرر سهر ټه که م بڼو لای خوا ی په روه رده گار ههر ټه وه برپار ټه دات له سهر کرده وه کانی و پاداشتم ټه داتوه له سهری پاش مردنم، بهو شیوه من خوم به پیره وکه ری فهرمانه کانی ټه وه و ټایینه که ی ټه وه دائه نیت که ټیسلامه، وهک قورټان ټه فهرموی: {قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ • لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ} (الأنعام: ۱۶۲-۱۶۳). واته: بلن: به دلنیا ییه وه من نویزه کانی و سرووته کانی و ژیانم و مردنم ههر بڼو خوا ی په روه رده گاری هه موو جیهانه کانه.

”
قورټان هاوسهنگی دووپات ټه کاتوه، لهو کاته ی که هانی خه لکی ټه دات بڼو عبادته تکرر به ټومیدی وه رگرتنی پاداشتم له سهری له دواړوډا، ټه وه ش دووپات ټه کاتوه که مروف ټه بڼو هه ولېش بڼو دونیا بدات و به ټومیدی ټه وه ش بېت خوا پاداشتی بداتوه له سهر ټه مه ش.

ټیسلام ټایینی په یوه ندی و به شداریکړدنه:

پیناسه کانی گه پیده ی موسلمان ټه حمه دی کوری فهلان بڼو به شیکی گه وره ی روسیا و دانیمارک و دهو له تانی ټیسکه نده نافیا په که مین پیناسه یه کی ورد و لیکو ټیپنه وه یه کی ته واهو بڼو واقعی ژیان ټه وه خه لک و کومه لکه یانه ی که جیهان زانیویه تی دهر باره ی ټه وولاتانه.

ټه حمه دی کوری فهلان له سالی ۹۲۱ ی زاینیدا هه ستاوه به گه شتیکی سهر، که له گرنگترین ټه وه گه شتانه یه که کراوه بڼو ټه وه ی په یوه ندی شارستانی دروست بکات له سه ده کانی ناوه راستدا، ټیپن فهلان له به غداوه دهر ټه چیت-که لهو روژگارده پایته ختی زانست و شارستانی بووه- ټیپنه په ریت به سهر زوریک له ولاتان و میلله تانی ټه وه روژگارده و بینین و رووداوه کانی سهرده می خووی دوکومینتاری ټه کات له کتیپیکدا که بڼو په که م جار له سالی ۱۹۲۳ ی زاینیدا بلاوکرایه وه له رووی روونووسی ده ستووسی که وه که له رووسیادا دوزرابوویه وه.

هوکاری به گرنگ بینینی ټه وه کتیپیه ی ټیپن فهلان وهک زانیایه کی ټه مریکی به ناوی میخائیل کریکتون (Michael Crichton) ټه لن موسلماننه کان له به غدادا له گه ل ټه وه دا زور پابه ندیوون به ټایینه که یانه وه زور کراوه ش بوون به سهر میلله تانی دنیا که له وان جیاواز بوون له رووکش و له ټه خلاق و له عه قیده شدا، موسلماننه کان لهو روژگارده له هه موو که س که متر ههریمی و لوکالی بوون، ټه مه ش وای لیکر دبوون که شایه تیکی گه وره بن له سهر که لتووری میلله تانی بیکانه.

Michael Crichton (Eaters of the Dead)

ټیسلام خه لک بڼو ټه وه بانگ ټه کات تا پیکه وه و به به شداری یه کتری شارستانی دروست بکهن و چاکسازي له کومه لکه دا بکهن و تیپکه لای یه کتری بکهن و په یوه ندی بن به یه کتریه وه له به رزترین ټاسته ټه خلاق و هه لسوکه وه ته کومه لایه تیپه کاند با که لتوور و ټایینیشیان جیاواز بېت، ناگاداری ټه وه ش ټه داته خه لکی که داپران و دوور که و ته وه له خه لکی ریگه یه کی دروست نیه له ټیسلامدا، بویه موحه ممهد پیغه مبه ر-سه لامی خوا ی لیتیت- ټه وه ی راگه یاندوه که ههر موسلمانیک تیپکه لای خه لکی بکات و ټارام بگریت له سهر ټازار و هه له کانیان له وه ی تر باشره که دائه بریت له خه لکی و لیان دوور ټه که ویته وه، وهک (فهرمووده که ی ټیپن ماجه: ۴۰۳۲) ټه فهرموی: (المؤمن الذي يخالط الناس، ويصبر على أذاهم، أعظم أجرا من المؤمن الذي لا يخالط الناس، ولا يصبر على أذاهم).

وشه‌ی (الله) له زمانی عه‌ره‌بیدا سێ مانای کۆکراوه له خۆی ئەگرێت:

■ ئەم وشە یانی خوا ئەو کەسە یە کە خەڵکی ئەپەڕست و دڵسۆزانە نوێژ و روژووی بۆ ئەکەن و رووی دلیانی تێتەکەن و هەموو عیبادەتەکانی بۆ ئەنجام ئەدەن.

■ مانای ئەوەی تێدایە کە ئەو پەرستراوە: مەزن و گەورە، له زات و له سیفات و له شکۆدا، بە شیوەیەک کە عەقلەکان تووشی شوک ئەکات و ناتوانن بەتەواوی لێی تێبگەن.

■ خوا ئەو زاتە یە کە دڵەکان پەییوەست ئەبن پێوەی و دەروونه‌کان تینوو ئەبن بۆی و بەیادی ئەو گەشەبنه‌وه و چێژ له نزیکایەتی ئەو و عیبادەتکردن بۆ ئەو ئەبەن.

قورئان ئەو دووپات ئەکاتەوه کە ئەبێ بۆچوون دەربارە (الله) راست بکێتەوه، ئەو بۆچوونه‌ زگار بکێت له هەموو لادان و درۆ و دەله‌سه‌یه‌ک کە له شکۆ و گەورەیی خوا -جل جلاله- کەم ئەکاتەوه..

(الله) وه‌ک قورئان روونی ئەکاتەوه بریتیه له: خولقێنەر و داهێنەری ئەم بوونه‌وه‌ره و ئەو سیستەمه‌ ورده‌یه کە بوونه‌وه‌ری له‌سەر ئەپروات، هەرچی هەیه له‌م بوونه‌وه‌ردا له‌ گەوره‌و بچوک هەر ئەو خولقاندوونی و به‌ ویست و نه‌خشه‌ و زانیاری ئەو هاتوونه‌ته‌ بوون، هیچ مێنیه‌ک نیه له‌ناو هەموو خولقاوه‌ جو‌ربه‌جو‌ره‌کاندا خوا ئاگای له‌وه نه‌بێت چی هەلگرتووه‌و چی ئەبێت، دڵۆپه‌ ئاوێک ناباری به‌ زانیاری ئەو و ویستی ئەو نه‌بێت، هیچ گۆرانیکی له‌ شه‌و و روژدا، یان له‌ ئاشکرا و پنه‌ناندا له‌ هیچ شوێنێکی ئەم

قورئان ئەو دووپات ئەکاتەوه کە هەرچی شت هەیه به‌ زانیاری و به‌ ده‌سه‌لاتی ئەو رووتەدەن، ته‌نانه‌ت هاته‌نخواره‌وی دڵۆپه‌ ئاوه‌کان و وه‌رینی گه‌لای داوه‌کانیش.

روونتێن بابەت له ئیسلامدا ئەوه‌یه کە پێویسته به‌ دڵسۆزیه‌وه‌ عیبادەتی خوا بکێت و ته‌نیا بۆ ئەو ئەنجام بدرێت نه‌ک بۆجگه‌ له‌ ئەو، ئەم بابەته‌ش گه‌وه‌ری په‌یامی هەموو پیغه‌مبه‌ران بووه وه‌ک قورئان دووپاتی کردووه‌ته‌وه.

زاته، هەرچی له‌سەر وشکانیه (له‌ گیاندارو بێ گیان و گیاو دارو زینده‌وه‌رانی وردو درشت له‌سەر زه‌وی و له‌ توێی خاکدا) خوا پێی ده‌زانیت، هەر‌وه‌ها هەرچی له‌ ده‌ریاکانی‌شدا هەیه (له‌ زینده‌وه‌ری هەمه‌جو‌رو ماسی سه‌یرو سه‌مه‌ره) ئاگای لێیه‌تی و هیچ گه‌لایه‌ک ناکه‌وێته‌ خواره‌وه‌ خوا پێی نه‌زانیت، هەر‌وه‌ها ده‌نکیک یان تووێک له‌ تاریکایه‌کانی زه‌ویدا نیه، ئەو ده‌نکه‌ چ شێدار بێت یان وشک بێت، هیچ شتیکی نیه له‌ خوا په‌نه‌ان بێت و له‌ (لوح المحفوظ) دا، یاخود له‌ دۆسه‌ و ده‌زگای تایبه‌تیدا تۆمار نه‌کرایت.

خوای گه‌وره‌-سه‌بحانه‌ و ته‌الی- خاوه‌نی هەموو سیفه‌تیکی جوان و تێروته‌واوه، خوا ئەو زاته به‌هێزه‌یه کە کەس ناتوانی زāl بێت به‌سه‌ریدا، ئەو زاته به‌سۆزه‌یه کە سۆزی رشتوو به‌سەر هەموو شتی‌کدا، ئەو زاته گه‌وره‌یه کە به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک کەم و کورتی رووی تێناکات.

ئەوه‌تا کاتێک هه‌ندێ کەس بانگه‌شه‌ی ئەوه ئەکەن کە خوا ئاسمانه‌کان و زه‌وی له‌ شه‌ش روژدا دروست کردووه و له‌ روژی هه‌وته‌مدا هه‌ساوه‌ته‌وه، قورئان ئەم بوختانه رەت ئەکاتەوه‌و به‌روونی ئەفهرموی: {وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ} (أی تعب) (ق: ۳۸)

بوونه‌وه‌ردا روونادات و خوا به‌ سۆز و زانیاری و ده‌سه‌لاتی خۆی ده‌وری نه‌دات.. وه‌ک ئەفهرموی: {إِلَيْهِ يَرْجِعُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ قَالُوا أَدْنَاكَ مَا مَنَا مِنْ شَهِيدٍ (۴۷) وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنَّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ (۴۸)} (فصلت ۴۷-۴۸)، زانیی به‌ریابوونی پوژی قیامه‌ت ته‌نها لای خوایه و بۆ لای ئەو ده‌بریتەوه، هەرچی به‌ر و بووم تووێک له‌ خونه‌چه‌ و چروکه‌یه‌وه چه‌که‌ره ده‌کات خوا ئاگاداره‌ لێی، هیچ مێنیه‌یه‌ک سکی نابیت و به‌چکه‌ و به‌ره‌مه‌که‌ی دانابیت ته‌نها به‌ ئاگاداری خوا نه‌بیت، (ئا به‌و شیوه‌یه‌ خوا ده‌سه‌لاته‌کانی خۆی ده‌خاته به‌رچاو)، که‌چی زۆربه‌ی خه‌لکی قه‌دری نازانن، ئەو پوژه‌ش که بانگیان ده‌کات و لێیان ده‌پرسیت: کوان هاوه‌ل و هاوتاکانم؟! ئەوانه‌یش له‌ وه‌لامدا ده‌لێن: په‌روه‌ردگارا، ئیمه‌ هه‌واڵت ده‌ده‌ینی و جار ده‌ده‌ین کە که‌سمان هه‌له‌ی وانه‌یه‌ت به‌ ده‌مماندا و شایه‌تی له‌سه‌ر شتی واناده‌ین. هەر‌وه‌ها ئەفهرموی: {وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ (الأنعام ۵۹). کللی هەموو شاراوه‌کان و زانیی هەموو نه‌ییه‌کان به‌ده‌ست خوایه و هەر لای ئەوه، کەس نایانزانیت جگه‌ له‌و

بهراستی ئیمه ئاسمانه کان و زهوی و هه‌رچی له‌نیوانیندا هه‌یه به‌شه‌ش ڕۆژ دروستمان کردوون، هیچ ماندویه‌تیه‌کیش ڕوی تۆ نه‌کردین .

هه‌ر ئه‌و خواجه دادوه‌ری دادپه‌روه‌ره، که به ئه‌ندازه‌ی مسقاله‌ زه‌په‌یه‌کیش سته‌م ناکات، ئه‌وه‌شی له‌م ژیا‌نه‌دا ئه‌ییینین ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رئه‌خات که خوا چه‌نده دانا و به‌سۆزه، وه‌ک چۆن منالێکی بچوک له‌ هه‌ندی له‌ هه‌لسوکه‌وتی باوک و دایکی تیناگات و ناتوانی ته‌فسیریکی دروستی بکات له‌به‌ر ئه‌وه‌ی جیاوازی بیرکردنه‌وه زۆره له‌ نیوانیندا، به‌هه‌مان شیوه هه‌ندی جار عه‌قلی مروّف ده‌رک به هه‌ندی له‌و حیکمه‌تانه ناکات له هه‌ندی کار و له هه‌ندی خولقاوی خوادا هه‌ن.

ئیسلام به‌وه واز ناهێنێت که دووپاتی ئه‌وه ئه‌کاته‌وه که بپرواهینانی تیوری به‌س نیه بۆ ئه‌وه‌ی بجیته ناو بازنه‌ی ئیمان‌ه‌وه، که بپروات وایه‌ خوا‌ی خولقی‌نه‌ر یه‌ک خواجه که‌واته ئه‌بی ئه‌و خواجه‌ش که ئه‌په‌هرستی هه‌ر یه‌ک خوا بی‌ت، هه‌روه‌ها ئه‌وه دووپات ئه‌کاته‌وه که دروست نیه عیباده‌تی که‌سی تر بکه‌ی، یان جگه له خوا که‌سی تر بانگ بکه‌ی و هانای بۆ به‌ری، به‌لکو ئه‌بی بۆ غه‌ل و غه‌شانه و به‌بی ئیوه‌ند و تکا‌کار عیباده‌ته‌کان بۆ ئه‌و خواجه بکه‌ی، خوا‌ی خولقی‌نه‌ر له‌وه به‌ر‌زتر و گه‌وره‌تره.

ئه‌گه‌ر پادشایه‌ک یان سه‌روۆکیک له‌ دونیادا توانای ئه‌وه‌ی نه‌بی‌ت له‌ پێدا‌ویستی خه‌لکی هه‌ژار و لاوا‌ز بگات و له‌ پێگه‌ی یاریده‌ده‌ر

و نزیکه‌کانیه‌وه نه‌بی‌ت نه‌توانی‌ت بگاته ئه‌و که‌سانه و ئا‌گادار بی‌ت له‌ حال و گوزه‌رانیان و هاوکاریان پێ بگه‌یه‌نی‌ت و ده‌ستیان بگرێت، به‌لام خوا‌ی گه‌وره ئا‌گای له‌ ئاشکرا و له‌ نه‌پنی هه‌یه، خوا خاوه‌ندار و به‌هێز و به‌ توانایه، هه‌موو بوونه‌وه‌ر به‌ده‌ستی ئه‌وه‌و ئه‌و هه‌لیئه‌سه‌وو‌پ‌نی‌ت، کاروباری خواش به‌ شیوه‌یه‌که ئه‌گه‌ر ویستی شتیکی کرد هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یه پێی ئه‌فه‌رموی: ببه، ئه‌ویش ئیتر ئه‌بی‌ت.. که‌واته بۆچی رووب‌کرێته جگه له ئه‌و؟

قورئان ئه‌وه‌ش ئه‌سه‌لمی‌نی که ئارامبوونه‌وه‌ی دڵ و گوشادبوونی سنگ روونادات و تیروته‌واو نابیت تا موسلمان په‌نا نه‌بات بۆ خوا و هه‌رچی پێ‌ویستی خۆی هه‌یه نه‌یخاته به‌رده‌ستی خوا، هه‌ر ئه‌و خواجه که گه‌وره‌یه و به‌نده‌کانی خۆی خۆشه‌وێت و به‌ لوتفه به‌رانبه‌ریان و لایانه‌وه نزیکه و خۆشی ده‌رئه‌پ‌ری کاتیک به‌نده‌یه‌کی هاواری لێ ئه‌کات و ریزیان لێته‌گریت و پاداشتیان ئه‌داته‌وه به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌و هانابردنه‌یان بۆ خواو ملکه‌چیوونیان بۆی، قورئان ئه‌فه‌رموی: {كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا فَاَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ} (البقرة ۲۸) (خه‌لکینه!)، چۆن بێ پروا ده‌بن به‌ خوا له‌کاتیکدا ئیوه‌ بێ گیان بوون (له‌ توپی خاکدا) خوا (دروستی کردوون) و گیانی به‌به‌ردا کردن، پاشان ده‌تا‌مه‌ر‌ی‌نی‌ت و دوا‌یی زیندوو‌تان ده‌کاته‌وه، ئه‌وسا هه‌ر بۆ لای ئه‌ویش ده‌برینه‌وه.

هه‌روه‌ها ئه‌فه‌رموی: {اَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاہُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْاَرْضِ اِنَّهٗ مَعَ اللّٰهِ قَلِيْلًا مَّا تَذْكُرُونَ} • {اَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِيْ ظُلُمَاتٍ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ اِنَّهٗ مَعَ اللّٰهِ تَعَالٰی اللّٰهُ غَمًّا يُشْرِكُوْنَ} (النمل ۶۲-۶۳) ئایا کییه جگه له زاتی په‌روه‌ردگار که بی‌ت به‌ هانا و هاواری لێقه‌وماو و بی‌ ده‌ره‌تان و بی‌ دالده‌وه، کاتیک نزا ده‌کات و لێی ده‌پاریته‌وه، ئه‌وسا به‌لاو ناخۆشیه‌کان لاده‌بات و ده‌تانکاته‌ نیشه‌جی و جێنشین له زه‌ویدا، ئایا په‌وايه له‌گه‌ل ئه‌و زاته‌دا خوا‌ی تر هه‌بی‌ت؟! که‌میک یاداوه‌ری وه‌رب‌گرن و تیف‌کرن و بیر‌که‌نه‌وه.

هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه که رۆشن‌ترین باب‌ه‌ت له ئیسلامدا ئه‌وه‌یه که ئه‌رکی سه‌رشانی هه‌موو که‌سپکه ته‌نیا عیباده‌ت بۆ خوا بکات نه‌ک که‌سی تر، وه‌ک ئه‌فه‌رموی: {وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِيْ كُلِّ اُمَّةٍ رَّسُوْلًا اَنْ اَعْبُدُوْا اِلٰهَی وَاَجْتَنِبُوْا الطَّاغُوْتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدٰی اللّٰهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلٰلَةُ فَسَبِّحُوْا فِيْ الْاَرْضِ فَانظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِيْنَ} (النحل: ۳۶) به‌د‌ل‌نیا‌ییه‌وه ئیمه له‌ناو

هه‌ر گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌کدا پێخه‌مبه‌ری‌کمان په‌وانه‌کردووه و پێمان را‌گه‌یان‌دووه که پێیان بلێت: ته‌نها خوا په‌هرستن، خۆتان دووره په‌ریز بگرن له هه‌موو په‌رستراوێکی تر، جا هه‌بوو له‌و خه‌لکه (که بیرو هۆش و ژیری خۆی خسته‌کارو به‌شوین راستیدا ده‌گه‌را) خوا‌یش هیدایه‌تی ده‌دا، هه‌شیان بوو خۆی شایسته‌ی گوم‌پایی ده‌کردو به‌سه‌ری‌دا ده‌چه‌سپا، که‌وابوو بگه‌ری‌ن به‌سه‌ر زه‌ویداو سه‌رنج ده‌ن، بزائن چۆن بوو سه‌ره‌نجامی ئه‌و که‌سانه‌ی بپروایان به‌ به‌رنامه‌ی ئیمه نه‌بوو.

باشه که‌سێک د‌ل‌سۆزانه رووب‌کاته خوا، چۆن چیژ له‌ کامه‌رانی و هۆگر‌بوون به‌ خواوه نابات؟! ئه‌و که‌سه نه‌ په‌رت ئه‌بی‌ت و نه هه‌لبه‌زو دابه‌ز ئه‌کات، خاوه‌ندار هه‌ر یه‌که و خولقی‌نه‌ر هه‌ر یه‌که و په‌رستراو هه‌ر یه‌که، بۆیه په‌نا‌بردن و روو‌کرد‌ن‌یش‌مان هه‌ر ئه‌بی ته‌نیا له‌وبی-سبحانه و تعالی- نه‌ک جگه له‌و. ئه‌مه‌مانای سووره‌تیکی کورتی قورئانه که یه‌کیکه له‌ سووره‌ته گه‌وره‌کانی قورئان، که ناوی سووره‌تی ئیخلاصه.

له ټیوان یاسای سروشت و یاسای شهرعدا

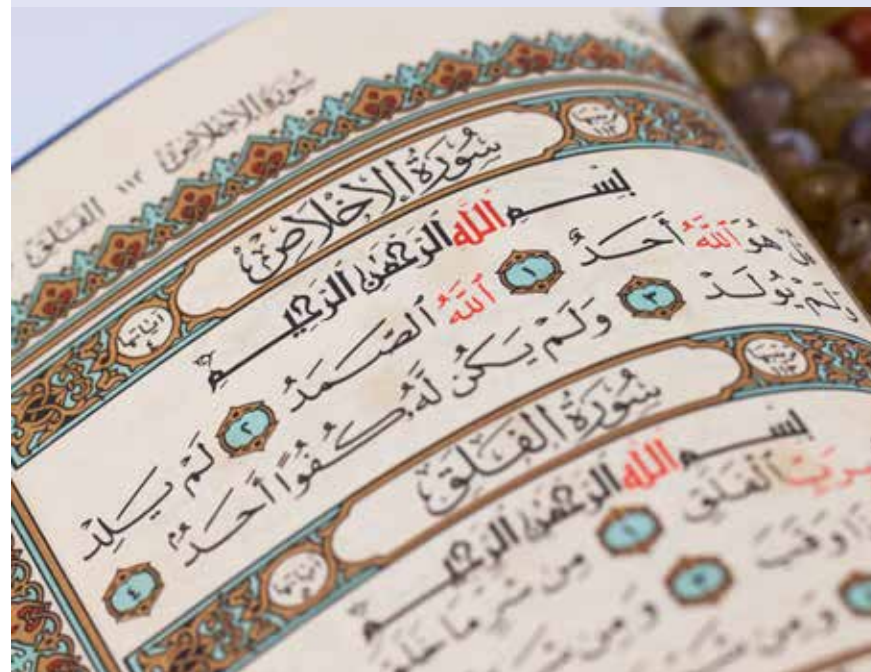
خواي گه وړه ټم بوونه وهری ټییدا ټه ژین له گهر د یله یه کی بچوکی ناو له شمانه ووه بیگره تا ټه گاته دوو تر ټین گالا کسی- که ټامیره کانی چاودیږی توانیویه تی ده ریخات- به شپوه یه کی زور ورده کارانه دروستی کردووه، و هه موو په کتری ته و او ټه کهن و په ک سیستمی سه رسو و پهنه ر پیکه وه ټه ټین، که ژیان و سروشت بی ټه و سیستمه بوونیان نامینیت، زانایانی سروشت ټه وه دوو پات ټه که نه وه که که مترین له یه کتران له سیستمی ټم بوونه وهره دا بی هیچ گومانیک سره ټه کیشیت بو کولبوون و ویرانکاری..

موسلمانیش پروای به وه هیه که ټه و خولقینه وهری ټم بوونه وهری به و ورده کاریه سهیر و قاییمکاریه وه داهیناوه، هه ر ټه ویش ټه زانیت چاکترین به نامه بو ټم خولقاوانه دابنیت، ټیتر یاسا و ته شریعات بیت یان بریار و سیستمه کانی ژیان بیت، ټایینیش که شه ریعتی ټه وه بریتیه له و تاکه سیستمه می که ژیان مرؤفایه تی پی جوان ټه کریت، مرؤفایه تی پی رزگار ټه کریت له زالکردنی لایه که به سر لایه کی تر دا.. خوا له قورنندا ټه مه ی به روونی باس کردووه و سه لماندوویه تی که ټه وه ی ټم بوونه وهر و مرؤفه ی خولقاندووه له هه موو که س باشر ټه زانیت چ شتیک به رژه وهنده کانی ټم مرؤف و بوونه وهره ټه پاریزیت، وه ک ټه فهرموئ: {أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ} (المک: ۱۴). ټه ری ټه وه ی که خولقاندوونی باشر نازانیت (چی باشه و چی خرابه)، که ټه و زاناو ټاگاداریشه..

سوره تی ټه لئیکلاص

خوا فه رمان ټه کات به پیغه مبه ره که ی که موحه ممه ده ټه وه رابگه یه نیت زور به روونی، وه ک ټه وه ی وه لامي ټه و پرسپاره بداته وه که ټه پرسئ: ټه للا کیه؟

- خوا تاک و ته نیایه و هاوبه شی نیه له عبادته تکررندا.
- خوا ټه و که سه یه که پشتی پی ټه به ستریت و هه موو خولقاوه کان هانای بو ټه به ن و داوای پیویسته کانی خوایانی لی ټه که ن.
- ټه و خوا یه دووره له وه ی منالی هه بیت، یان له یه کیک بوو بیت، ټه و خوا یه ټه و یه که مه یه که پیش ټه و هیچ شتیک نه بووه.
- خوا هیچ هاوشپوه یه کی نیه، هیچ شتیکش له و ناچیت نه له زاتیدا و نه له سیفه ته کانیدا، چوون ټه و خودایه خولقینه ره و هه رچی جگه له ټه و هه یه خولقیناوه.

که هه نووت له ئیسلامدا نیه

ئەبىيىن ھەندى لى ئايىنەكان چەند
 تايىەتھەندىيەك ئەدەن بە ھەندى كەس و
 باويان ئەدەن بەسەر ئەوانى تردا، عىيادەتى
 خەلک و پىرواى خەلک ئەبەستەو ھە بە
 رەزامەندى و رىگەپىدانی ئەو كەسانەو، ئەو
 كەسانە-بە حىسبى ئەو ئايىنانە- ناوەندن لى
 ئىوان ئەوان و خوادا، ئەوان ئەتوانن لىيوردن
 دەرېكەن بۆ خەلكى، وادەرنەخەن كە ناديار
 ئەزانن-وەك لەبىرواپاياندا ھەيە-واش لى خەلكى
 ئەگەيەنن كە سەرىپچيان بەكى خەسارۆمەند
 ئىيى. قورئان ئەفەرموى: {وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ
 شَفَاعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَشَاءُونَ اللَّهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ
 فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى
 عَمَّا يُشْرِكُونَ}، (يونس: ١٨) (بى باوەرپان
 و خوانەناسان) شتىك دەپەرستن لى جياتى
 خوا نە زيانپان پىدەگەيەنىت و نە قازانچ،
 دەشپن: ئا ئەو بت و شتانە تكا كارمانن لای
 خوا، پىيان بلى ئەى محمد: باشە ئايا ئىو ھە خوا
 ئاگادار دەكەنەو بەشتىك كە لى ئاسمانەكان
 و لە زەويدا ھەبىت و خوا نەيزانىت؟! پاك و
 بىگەردەو بەرزو بلىندەو دوورە لەو شتانەى
 كە نەفامان دەبكەن بەھاوەلى.

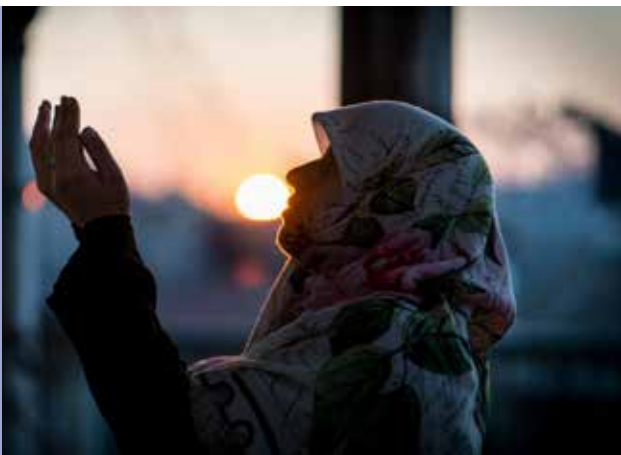
له ئیسلامدا هەر له بناغهوه ئهرك و پۆستیک نیه که پپی بوتریت پیاوانی دین، ئیسلام ریزی له مروّف گرتووه و پلهی بهرزکردوووتهوه، رزگاری کردوو له هەر دهسهلاتیکی رۆحی که ببینه نیوهند له نیوان خوا و خهڵکدا، ئهوهی پووچکردوووتهوه که کامهрани مروّف بان تۆبه و عبادهتی

په یوه ند بیت به چەند که سیکی تایه ته وه،
با ئه و که سانه زور به ریز و زور چاکیش بن.

به هه مان شیوه خوا خه لکی لهو ههش رزگار
کردوو ه که که سانی ک بانگه شه ی تهو ه بکه ن
ئه وان ده سه لاتی کی زانستی یان هه یه و زانستی
ئایینی تایبه ته به ته وانه وه و که سی تر بو ی
نیه قسه له سه ر ئایین بکات ته وان نه بی ت،
که چی قور ئان ته یینین که نه ک هه ر وه رگرتی
زانستی ئایینی کردوو ه به ماف بو هه مو و
مرو فه کان، به لکو کردوو یه تی به ئه رکیش
به سه ر شانیا نه وه، ته وه تا قور ئان فه رمان
به هه مو و مو سل مانان ته کات که قور ئان
بخو یننه وه و لی تی بکه گن و له مانا کای را بچین
و پی ره وی لی بکه ن، قور ئان ته فه رموی: {کِتَابُ
اَنْزَلْنَاهُ اِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ
اَوَّلُو الْاَلْبَابِ} (سورة ص: ۲۹)، ئه م قور ئانه
کتی بی کی پی روزه داما نه زاندوو ه بو لای تو، بو
ئه وه ی ئایه ته کا نی لی ک بده نه وه و بی ری لی
بکه نه وه و بو ئه وه ی خا وه ن بی رو هو شه کا ن
یه ند و ئامو ژگاری وه ر بگرن و تف فکرن.

عبادهت و ئيمان له نيتوان مروّف و به‌روه‌رگاريدايه، كه‌س پله‌ي ته‌وه‌ي پيښه‌دراوه‌ كه‌ بپيښه‌ ني‌وه‌ند له‌واوه‌دا، نه‌خي‌ر، خوا نزيكه‌ له‌ به‌نده‌كانپه‌وه‌، نزا‌ي هه‌موو عه‌بدي‌ك ته‌بيسي‌ت و وه‌لام‌ي ته‌داته‌وه و عبياده‌ته‌كاني و نو‌پژ‌ه‌كاني ته‌بينيت و پادا‌شتي ته‌داته‌وه، هيج مروّفي‌ك ده‌سه‌لا‌تي ته‌وه‌ي نيه‌ كه‌ لاي‌بور‌دن بو‌ خه‌لك‌ي ده‌ربكات و ئيمزا له‌سه‌ر تو‌به‌ي خه‌لك‌ي بكات! عه‌بد كه‌ي تو‌به‌ي كرد و بئ‌ غه‌ل و غه‌ش رو‌وي كرده‌ خوا، خوا تو‌به‌شي وه‌رته‌گر‌يت و لب‌شي

تَبَوَّرِيَّتْ، خَوَا لَه هَم مَوَانَه وَه نَزِيكَه، كَه نَزَا تَه كَن وَ رَوو تَه كَه نَه خَوَايِ خَوَّيَانِ، وَه كَ قَوْرَنَانِ نَه فَرَمَوِي: {وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ} (البقرة: ۱۸۶)، تَهِي مُحَمَّد! تَه گَه ر بَه نَدَه كَانِم پَرَسِيَارَت لِي بَكَن دَه رِبَارَه م، تَه وَه مَن نَزِيكَم لِي يَانَه وَه، بَه هَانَا وَ هَاوَارِي دَوْعَا گَوِي يَانَه وَه دَه چَم هَه ر كَاتِيك لِي م بِيَارِي نَه وَه نَزَا بَكَن، دَه بَا تَه وَانِي ش بَه دَه م بَانِگَه وَازِي مَنَه وَ بِيَن وَ بَاوَ پَرِي دَامَه زَرَاو بَه مَن بَهِيَن، بُو تَه وَهِي رِي گَايِ هُوْشِيَارِي وَ نَاگَايِي بَغَرَنَه بَه ر (بُو بَه دَه سَتَه يَنَانِي سَه رِبَه رَزِي وَ سَه ر فَرَا زِي هَه ر دَوُو جِهَان).

قورئان ئەو ھەسەلمىيىت كە
خو لە ھەمووانەو ھەزىكە
ھەر كاتىك ويستان روو
تەيكەن و داواى شتى لى
يەنە.

ئايا رېۋرەسمى تايبەت ھەيە بۇ چوونە ناو ئىسلام؟

رۆوره سمى ئالۆز بۆ ھاتتە ناو ئىسلام دانەنراو بۆ كەسپك كە قەناعەت بە ئىسلام ئەھيىت و ئەيەويىت مۇسلمان بېيت، ئەو بە مەرج دانەنراو لە شويىكى تايەتدا بېت يان بە ئامادەبوونى ھەندى كەسى تايەت بېت، بەلكو تەنيا ئەوئەندە بەسە ھەركاتىك ويستى مۇسلمان بېيت شاھەتەيىك بەيىت و لە ماناكاني تىبگات و مل بۆ ئەركەكاني ئەو شاھەتەنە كەچ بكات، شاھەتەنەيش بىتە لە:

- أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ (يانی شایه‌تی نه‌دهم و ب‌روا نه‌که‌م که هیچ په‌رستراویکی به‌راست نیه جگه له‌الله- و ته‌نیا نه‌و نه‌په‌رستم که هیچ هاوبه‌شیک‌ی نیه)
- وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ (يانی شایه‌تی نه‌دهم که موحه‌ممه‌دیش پیغه‌مبه‌ری خوايه بو س‌ه‌ر هه‌موو مروّفه‌کان نیردراوه، به‌گوئی هه‌موو فه‌رمانه‌کانی نه‌که‌م، له‌هه‌موو نه‌و شتانه‌ش دوور نه‌که‌ومه‌وه که نه‌و ریگری لیکردوو، بریار نه‌دهم خوا به‌و شیوه‌یه به‌رستم که شه‌رعه‌که‌ی نه‌و و سووننه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ر دیاریان کردوو).

خو
خوا خەلکی دروستکردووہ بو ئەوہی عیادەتی ئەو
بکەن، پێغەمبەرانیشی ناردووہ بو لایان تا شەرعی
خوایان فێر بکات، و ئایینی خوایان بپرخاتەوہ،
ئەم پێغەمبەرانە کار بو چاککردنی خەلکی و
دونیای خەلکی ئەکەن، ئەبەنە پێشەنگیکی باش بو
میللەتەکانیان، بەگژ لاداندا ئەچنەوہو خەلکی بانگ
ئەکەن بو رێگە ی دروست و چاکە، تا خەلکی هیچ
بیانووہکی نەمێنێت بو ئامێزکردنەوہ بو ئایینی خوا..
کەواتە راستەقینەیی پێغەمبەران چییە؟

پێغەمبەران لە راستیدا کین؟

قورئان له زورېک له ټایه ته کانیدا ټه وه دوو پات ټه کاته وه که پیڅه مبه ران هه موو مروّف بوون، خوا تاییه تی کردوون به نیگا و په یامی خوږه وه، له گه ل بوونی لیکچوونی مروّفانه مان له گه ل پیڅه مبه راندا به لام ټه وان پله یه کی به رزتریان به سر ټیمه دا هه یه له رووی ناخپاکی و له رووی خوږاگریه وه، به شیوه یه که که خوا هه لیانه بژیریت بو ټه وه ی په یامی خوا و ټایینی خوا هه لگرن و بیخویننه وه بو مروّفه کان، وهک خوی گه وره ټه فهرموئ: {قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ} (الکھف: ۱۱۰)، بلن من ته نیا مروّفتکم وهک ټیوه، نیگای خوام بو هاتووه..

که واته پیڅه مبه ران هه موو مروّفن، له دایک ټه بن وهک چوون هه موو مروّفه کان له دایک ټه بن، ټه مرن وهک چوون مروّفه کان تر ټه مرن، وهک ټه وانیش نه خوش ټه که ون، هېچ جیاوازیه کیان له رووی بونید و له رووی پیداوېستیه جهسته یه کانه وه نیه..

هېچ به شیکی خوا به ټیبان ټیدا نیه، چونکه خوا به تی ته نیا هی خوی تاک و ته نیا به، پیڅه مبه ران مروّفن و نیگای خویان بو دیت، یانی فهرمانی خویان بو دیت له ریگه ی فریشته وه، یان له ریگه ی تاییه تی تره وه.

میلله ته پیڅه مبه ران سهریان له بابته تی نیگای خوی سړټه ما، خوا ټه م سهرسپرمانه یان پوچ ټه کاته وه و بویان روون ټه کاته وه که ټه وه هېچ پاساوکی نیه، چونکه ټه وه ریگه ی گونجاوه بو گه یان دنی هیدایه تی خوی و رنیمایه کان

به خولقاوه کانی، وهک ټه فهرموئ: {أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ مُبِينٌ} (یونس: ۲)، ټایا چ سهرسپرمانیکی بو خه لکی ټیدا به که وهی و نیگامان نارد بو پیاوېک له خوین که: خه لکی بیدار بکه ره وه و دایان بچله کینه (تا خواناس و خوا به رست بن) و مژده بده به ټه وانه ی باوه رپان هیناوه که بیگومان پله و پایه ی به رزو بلندیان بو هه یه لای په روه ردگاریان و ټیان: به راستی ټه م (محمد ناوه) جادووگه ریکی ټاشکرایه.

میانپه وی له پله و پایه ی پیڅه مبه راندا:

خوی گه وره له باشرین دروستکراوه کانی خوی پیڅه مبه ران هه لده بژیریت تا شان بده نه ژیر په یامی ټه و، ټه وان مروّفن و له پله یه کی به رزی مروّفایه ټیدان وهک خوږاگری و وهک ناخ باشی، قورئان وه صفی پیڅه مبه ران ټه کات به وهی که سانیکی به رچا ورشون، چاکه کارن، خوین چاکن، هه لېژارده ن، فه لېژان به سر هه موو جیهاندا هه یه، خوی گه وره ټه فهرموئ: {وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ • وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ • وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَلُوطًا كُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ • وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ} (الأنعام: ۸۴-۸۷) (له وه و دوا) (ئیسحاق) و (یه عقیوب) مان پیڅه خشی (به ئیبراهیم)، هه ریبه که له واهان

قورئان ټه وه دوو پات ټه کاته وه که پیڅه مبه ران هه موویان مروّفن و خوا تاییه تی کردوون به نیگای خوی و ټایینی خوږه وه.

رینمووی کرد، پیڅتریش (نوح) مان رینمووی کردبو، له ټه وه کانی (تری ئیبراهیم) (داود) و (سلیمان) و (ټیوب) و (یوسف) و (موسا) و (هاروون) (هاتنه دنیاوه و بوونه رابه رو چاوساغ بو خه لکی) ټا به و شیوه یه پاداشتی چاکه خوازان ده ده ینه وه (نه وهی چاکو پاک و خواناسیان پیده به خشین). (هه روه ها) (زه که ریا) و (یه حیا) و (عیسا) و (ئیلیاس) هه ر هه موویان له پاک و چاکان بوون. (ئیسماعیل) و (یه سه ع) و (یونس) و (لوت) یش (له هیدایه تدرار و پیڅه مبه ران بوون) هه ریبه که له وانیشمان ریزدار کرد به سر هه موو خه لکی جیهانی (سهرده می خویناندا).

هه روه ها هه ندیک له باوانیان و نه وه کانیان و براکانیا مان هه لېژاردو هیدایه ت و رینموویمان کردن بو ریگه و رپازی راست و دروست.

ټه گهر یه کیک له و پیڅه مبه رانه بکه ونه ناو هه لیه که وه ټه وه خوا پشتیوانی لئ ناکات، به لکو ټاگاداری ټه کاته وه تا بکه ریته وه له وه لیه و توبه ی لئ بکات، ټه وه هه لانه ش به هوئ ټیجته یاد کرده وه روو ټه دهن، نهک سنور به زانندن و ده سته نقه ست بیت بو ټه و شتانه ی خوا ټه یه وین.

به م شیوه یه ټه بینین قورئان وه سفیکی وردی پیڅه مبه ران ټه کات، که نه زیاده روپی ټیدا به و نه له پله شیان که م ټه کاته وه، پیڅه مبه ران دوورن له گوناوه ی گه وره، له گه ل ټه وه شدا مروّفن و خوا وه ند نین، منالی خوا وه ندیش نین، هېچ تاییه ټه ندیه کی خوا وه ند و خولقینه ریشیان ټیدا نیه.

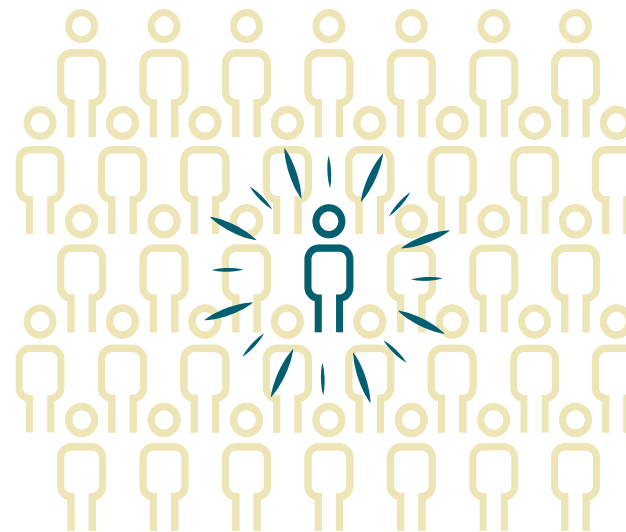
یه کی له ټه و شتانه ی ټه مه روو ټه کاته وه ټه و گفتوگو یه به که له روژی دوا پیدا روو ټه دات و قورئان ټه یگپریته وه بو ټه وه ی به ریوونی عیسا به ملنی-سه لامی خوی لیتیت-له ټه و عیبادتانه ی بو ټه ویان ټه کرد، قورئان ټه فهرموئ: {وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ آتَتْ قُلْتُ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ - مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ} (المائدة: ۱۱۶-۱۱۷).

کاتیکیش خوا (هه ر له قیامه تدا) فهرمووی: ټه ی عیسا کوری مه ریهم، ټایا ټه وه تو به خه لکیت وتوه: منیش و دایکیشم به دوو خوا دابین له خوار خوی په روه ردگار وه؟ عیسا له وه لامدا وتی: پاکي و بیگه ردی و بن هاوه لی شایسته ی تویه، بو م نیه من شتیک بلیم بو خو م که مافی من نه بیت؟! (چوون حق به خو م ده ده م شتی وایت به زارمدا!)

هه‌لۆیستی ئیسلام له پێغه‌مبه‌ران:

هه‌ندى كه‌س وا گومان ئه‌به‌ن كه قورئان هه‌مووى چیرۆك و سه‌رگوزه‌شته‌ى موحه‌ممه‌د پێغه‌مبه‌ره‌-سه‌لامى خواى لیبیت-، تووشى شوک ئه‌بن كه ئه‌بین قورئان باسى عیساى-سه‌لامى خواى لیبیت- زۆر به‌پێژه‌وه‌ کردووه‌ و به‌ گه‌وره‌ بۆى روانیوه‌، له‌ هه‌موو ئه‌و تۆمه‌تانه‌ى دراونه‌ته‌ پالى له‌ (۲۵) شوێندا به‌دوورى گرتووه‌، ناوى موساشى (۱۳۶) جار بردووه‌، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا ته‌نیا (۵) جار ناوى موحه‌ممه‌دى بردووه‌!

له‌كاتێكدا زۆربه‌ى ئایینه‌كانى تر دان به‌ جگه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ره‌كانى خۆياندا نائین، هه‌یه‌ دوژمنایه‌تى پێغه‌مبه‌رانى تریش ئه‌كات، ئه‌وه‌ى قورئان بخوێنێته‌وه‌ ئه‌وه‌ ئه‌بینیت كه‌ له‌ زۆر ئایه‌تدا ئه‌وه‌ دووپات ئه‌كاته‌وه‌ كه‌ كه‌س موسلمان نابیت تا دان به‌ پێغه‌مبه‌رایه‌تى هه‌موو پێغه‌مبه‌راندا نه‌ئیت، هه‌ركه‌س بپروا به‌ به‌یه‌كێك له‌ پێغه‌مبه‌ران نه‌كات، یان گومان له‌ راستى په‌یامه‌كه‌ى بكات، یان به‌ ناهه‌قى تۆمه‌تبارى بكات، ئه‌وه‌ كافر ئه‌بیت و له‌ ئیسلام ئه‌چێته‌ ده‌ره‌وه‌، بۆیه‌ قورئان ئه‌وه‌ ساغ ئه‌كاته‌وه‌ كه‌ هه‌م پێغه‌مبه‌ر و هه‌م بپروادارانیش هه‌موو بپروایان به‌و په‌یامانه‌ هه‌یه‌ كه‌ له‌ خواوه‌ دابه‌زیوون بۆ پێغه‌مبه‌ران، ئه‌وان بپروایان به‌ خوا و فریشته‌كان و په‌یامه‌ ئاسمانیه‌كان هه‌یه‌ و جیاوازی ناكه‌ن له‌ نێوانیاندا، قورئان ئه‌فهرموی: {أَمَّا الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ} (البقرة: ۲۸۵). پێغه‌مبه‌رو ئیمانداران باوه‌ریان هه‌یه‌ به‌وه‌ى له‌ لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه‌ هاتۆته‌ خواره‌وه‌، هه‌موویان باوه‌ریان هه‌یه‌ به‌ خوا و فریشته‌كانى و كتیبه‌كانى و پێغه‌مبه‌ره‌كانى (ده‌لێن) هیچ جوژه‌ جیاوازیه‌ك ناكه‌ین له‌ نێوان هیچ پێغه‌مبه‌رى له‌ پێغه‌مبه‌ره‌كانى، خوادا (له‌ باوه‌ردا)، هه‌روه‌ها وتیان: گوێپێه‌ڵ و ملکه‌چین (بۆ به‌دییه‌نه‌رمان).. په‌روه‌ردگارا! لێخۆشبوونى تۆمان ده‌وێت و سه‌رته‌نجام هه‌ر بۆ لای تۆیه‌ گه‌رانه‌وه‌.

هه‌موو ئه‌وانه‌ى شاره‌زا ئه‌بن له‌ قورئان بۆیان روون ئه‌بێته‌وه‌ كه‌ ژماریه‌ك له‌ سووره‌ته‌كانى (واته‌ به‌شه‌كانى قورئان) به‌ ناوى پێغه‌مبه‌رانه‌وه‌ ناوێران، وه‌ك ئیبراهیم، یوسف، نه‌ك ئه‌وه‌ به‌لكو خوا سووره‌تێكى قورئانیشى به‌ناوى مه‌ریه‌مى پاك و پاكیزه‌وه‌ كه‌ داىكى عیساىه‌ ناوبردووه‌-سه‌لامى خواى لیبیت-

خۆ ئه‌گه‌ر شتى وام وتبیت ئه‌وه‌ به‌راستى تۆ ده‌یزانیت و لیت شاره‌وه‌ نیه‌، چونكه‌ تۆ ده‌زانیت هه‌رچی له‌ دل و ده‌رووغمدا هه‌یه‌، به‌لام من نازانم به‌وه‌ى كه‌ له‌ ده‌ریای عیلم و زانستى بى‌ پایانى تۆدا هه‌یه‌، چونكه‌ به‌راستى هه‌ر تۆ زانا و شاره‌زای نه‌ینى و په‌نه‌انى. (بێگومان تۆ چاك ده‌زانیت): من هیچ شتێكم پى نه‌وتوون جگه‌ له‌وه‌ى كه‌ تۆ فه‌رمانت پێداوم، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌: ته‌نها خوا

بپه‌رستن كه‌ په‌روه‌ردگارى من و په‌روه‌ردگارى ئیوه‌شه‌ و من شایه‌ت بووم به‌سه‌ریانه‌وه‌ تا له‌ناویاندا بووم، ئینجا كاتێك منت مران و گیانت كێشام، ئیتر ئه‌وه‌ هه‌ر خۆت چاودێر و ئاگادار بوویت لێیان و هه‌ر تۆش شایه‌تیت به‌سه‌ر هه‌موو شتێكه‌وه‌.

عیسا -سهلامی خوای لیبیت-یه کیکه له که سایه تیه
گرنگه گانی میژوو، یه کیکه له گه وره ترین نه و
که سانه ی خیری زۆری پیشکەش به مروفايه تی
کردوو، خه لکی له به رانه ریدا هه لویستی جیاوازیان
وه رگرتوو، هه یه بر دوویانه ته پله ی خوايه تی، یان
پله ی منالی خوا، که سانی تر هه ن دژایه تیان کردوو و
به ناهه ق تۆمه تباریان کردوو و به که م وکوور
سه یریان کردوو، که واته هه لویستی ئیسلام له عیسا-
سه لامی خوای لیبیت- چیه؟

هه لویستی ئیسلام له عیسا
-سه لامی خوای لیبیت-

۱ عیسا یه کیکه له پیغه مبه ره مه زنه کان- سه لامی خوی لیبت:-

قورئان ئه وه زور دووپات ئه کاته وه که عیسا -سه لامی خوی لیبت- یه کیکه له پیغه مبه ره مه زنه کانی خوی گه وره، و پله ی به رزی لای خوا هه به، مهربه می دابکشی صید بقیه به و خواناس و خوا به رستی کی گه وره یه پوره دگاریه تی، ئافره تیکی داوین پاکه و کچکی پاریزراوه، به قودره تی خوی گه وره دوو گیان بووه به عیسا وه -سه لامی خوی لیبت- به بن باوک، خوا به موعجیزه یه کی هه تاهه تای دروستی کردووه، وه ک چون ئاده می دروست کردووه به بن دایک و باوک، وه ک خوی گه وره له قورئاندا فه رمووه تی عیسا موعجیزه یه کی هه تاهه تاییه وه ک چون ئاده می دروست کردووه به بن دایک و باوک، به قودره تی و هیزی خوی، چونکه خوا به هه ر شتیکی فه رمووه به، یه کسه ر ئه بیبت، قورئان ئه فه رموئی: {إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ} (آل عمران: ۵۹). واته: له راستیدا نمونه ی عیسا لای خوا وه ک نمونه ی دروستکردنی ئاده م وایه که له خول دروستی کرد، پاشان پی فه رموو: به به ئاده م! ئه ویش بوو.

۲ موسلمان پروای به موعجیزه کانی عیسا هه یه:

به هه مان شیوه موسلمان پروای به موعجیزه کانی عیسا- علیه السلام- هه یه که خوا له سه ر دهستی ئه ودا ئه نجامی داو، وه ک چاککردنه وه ی به له کی و کویری و زیندووکردنه وه ی مردوو، هه والی ئه دا به خه لکی له ماله کانیاندا چی ئه خو و چیان پاشه که وت کردووه، هه موو ئه وانه به ئیزنی خوا ئه یکردن، خوی گه وره ئه وانه ی بو کردبووه به لگه ی حاشاهه لنه گر که ئه و راست ئه کات و پیغه مبه ری خودایه و په یامی ئه و ی بو هیانوان.

۳ خوا کتیبکی پیروزی ناردوه بو ی که ئینجیله:

قورئان ئه وه دووپات ئه کاته وه که خوی گه وره یه کی که له کتیبه گه وره کانی خوی -که ئینجیله- ناردووه بو عیسا که رینمای تی دایه بو خه لکی، روونکی و میهری له خوگرتووه، هه روه ها ئینجیل به تیبه ربوونی میژوو دهستی لادان و ته فسیری ناره وای پیگه یشتوووه.

۴ عیسا مروفتیکه و خوا نیه:

ئیسلا م ئه وه دووپات ئه کاته وه که عیسا- سه لامی خوی لیبت- مروفتیکه و نه وه ی ئاده مه، خوا ریزی رشتوو به سه ری دا و ناردوو یه تی بو لای نه وه کانی ئیسرا ئیل، چه ندین موعجیزه شی له سه ر دهستی ئه ودا ئه نجام داوه، هیچ تاییه تمه ندیه کی خوی تی دا نیه، وه ک خوی گه وره له قورئاندا ئه یفه رموئی: عیسا هیچ نیه ئه وه نه بیبت که به نده یه کی چاکی خوا یه و نیعمه تی خو مان رشتوو به سه ری دا و موعجیزه مان پیداو تا بیته به لگه بو قه ومه که ی ده ستیان بگریت بو خیر، قورئان ئه فه رموئی: {إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ} (الزخرف: ۵۹)، ئه و عیسا یه

ته نها به نده یه کی ئیمه بوو که نازو نیعمه تی پیغه مبه رایه تیمان پیبه خشی و کردمانه نمونه یه کی چاک بو نه وه ی ئیسرا ئیل تا شوینی بکه ون.

۵ عیسا له خاچ نه دراوه، به لکو به رزکراوه ته وه بو ئاسمان:

عیسا له دیدی ئیسلا مدا نه کوژراوه و له خاچیش نه دراوه، به لکو به رزکراوه ته وه بو ئاسمان، بابته که ش ئه وه یه که دوژمنه کانی ویستیان بیکوژن خوی گه وره شیوه ی ئه و ی خسته سه ر یه کیکی تر، ئه وه بوو بوو به لیکچوو یه کی عیسا- سه لامی خوی لیبت- هاتن ئه و یان کوشت و له خاچیان داو واگو مانیان برد که ئه وه عیسا یه -علیه السلام-، به لام له راستیدا عیسا خوا به رزی کرده وه بو ئاسمان به زیندوو یی، وه ک قورئان ئه مه ئه سه لمیبت و ئه فه رموئی: {وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِمَّنْ لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتَّبَعَ الظَّنُّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا • بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا} (النساء: ۱۵۷-۱۵۸)، به هوی ئه و قسه یه شیان که ده یانوت به راستی ئیمه مه سیح پیغه مبه ری خوا عیسا ی کوری مهربه ممان کوشتوو، که چی له راستیدا نه کوشتوو یانه و نه له قه نارو خاچیان داوه، به لکو لیان تیکچوو و (که سیکی تریان کوشتوو له بری ئه و)، به راستی ئه وانه ی که بیرو بوچوونی جیاوازیان له و کیشه یه دا هه یه، خو شیان له گو ماندان تیابدا و ئه وانه هیچ زانستیکی راستیان نیه له و باره یه وه، جگه له شوینکه وتنی گو مان نه بیبت و به دلنیا ییه وه (ده لیین) که نه یان کوشتوو و بو یان نه کوژراوه. نه خیر، به لکو خوا به رزی کرده وه بو لای خوی، خوا هه می شه و به رده وام بالاده ست و دانیاه.

دره ختی پیځه مبه ران:

پیځه مبه ره کانی خوا زوړن، نه مانه به ناو بانگ ترینیانن-سه لامی خویان لیبت:-

ناده م:

باوکی هه موو مروځه کانه، خوا له گل دروستی کردووه، داوای کردووه که فریشته کان کړنوشی بو ببه، له به هه شته وه دایه زاندووه بو سهرزه وی.

نوح:

قهومه که ی بانگ کرد بو لای خوا، که چی نه وان کافر بوون، خواش به توډان له ناوی بردن، خوا به بوته ی که شته وه نوح و نه وانه ی زرگار کرد که پروایان هینا بوو.

ئیراهیم:

باوکی پیځه مبه رانه، یه کیکه له پیځه مبه ره هره گوره کان، خه لکی بو یه کخواپه رستی بانگ نه کرد، ئیراهیم یه کم که س بوو که عبه ی دروست کردووه که قبیله ی موسلمانانه.

ئیسماعیل:

کوړی ئیراهیمه-علیه السلام، هاوکاری باوکی بووه له دروستکردنی که عبه دا.

ئیسحاق:

نه میش هره کوړی ئیراهیمه-علیه السلام- پاش نه وه ی که فریشته کان مژده ی له دایک بوونیان دا به ئیراهیمی باوکی هاته دنیا یه وه.

یه عقوب:

کوړی ئیسحاقه-سه لامی خوی لیبت- پیځی نه وتریت ئیسرائیل، نه وه کانی به نی ئیسرائیل بو نه م که گه پښه وه.

یوسف:

کوړی یه عقوبه-علیه السلام، تووشی به لا و تاقیکردنه وه ی زوړ بوو، به لام له پاشاندا بوو به ده سه لاتداری میصر.

موسا:

یه کیکه له پیځه مبه ره هره گوره کان که خوا ناردی بو ناو نه وه کانی ئیسرائیل، ته وراتیشی بو نارده خواره وه، پالپشتیشی کرد به چهندين موعجیزه، فیرعه ونی میصر به راستی نه زانی، خوا له ده ریادا خنکاندی، موسا و نه و باوه دارانه ی له گه لی بوون زرگاری کردن.

داوود:

پیځه مبه ریکی خویه که خوا مولک و ده سه لاتی دایه و زالی کرد له ناو قهومه که یدا.

سوله یمان:

کوړی داووده-علیه السلام، خوا مولک و ده سه لاتیکی گوره ی پښا، زوړ خولقاوی خوی بو ده سته مو کرد.

زه که ریبا:

یه کیکه له پیځه مبه رانی نه وه کانی ئیسرائیل، سهرپه رشتیاری مهریه می دایکی عیسا بوو-سه لامی خویان لیبت-، نه و بهرپرس بوو له په روه رده کردن و فیرکردنی، له و ته مه نه زوره یدا خوا کوړی پښا به ناوی یه حیا، هه رچه نده ژنه که ی نه زوکیش بوو.

عیسا:

یه کیکه له هره گوره ترین پیځه مبه ره کانی خوا، خوا به بی باوک له دایکی دروستی کرد، ئینجیلی بو نارده خواره وه، چهندين موعجیزه ی پی به خشی.

موحه ممه د:

کوډا پیځه مبه ره، خوا بو هه موو مروځه کانی ناردووه، ناردوویه تی تا په یامی پیځه مبه رانی پیش خوی بسه لمینیت، قورثانیسی بو دابه زاندووه، نه و کتیبه ی که له پیځه مبه وه له پشته وه ناهه قی رووی تیناکات.

پيڻه مبهري
پيڻه مبهري ئىسلام ناوى موحه ممه ده.. يه كيكه
له ناوه زور به ناوبانگ و بلاوه كاني دنيای ته مړو،
ماناكه شي ياني نه و كه سه ي كه خه لكى سوپاسى
ته كه ن و مه دحى زوري ته كه ن له بهر به رزى ره وشتى
و كار ه باشه كاني.. كه واته موحه ممه د كييه؟

پيڻه مبهري ئىسلام كييه؟

- پیڅه مبهري خوايه بو هه موو مروّف ره وانه کراوه:

خوا موحه ممه دی ناردووه-سهلامی خواي لیبیت- بو لای هه موو مروّفه کان، به هه موو ره گه ز و نه ژاده کانبانه وه، فهرزیشی کردووه له سهر هه موو که سیک که به گوپی بکه ن، قورئان ئه فهرموئ: {قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا} (الأعراف: ۱۵۸). نه ی محمد! بلن: نه ی خه لکینه به راستی من پیڅه مبهرو فرستاده ی خوام بو تپوه به گشتی.

- قورئانیشی بو ناردووه ته خواره وه:

خواي گه وره قورئانی ناردووه ته خواره وه بو سهر موحه ممه د-عليه السلام- که گه وره ترین کتیبی خو یه تی که ناهه قی رووی تیناکات نه له پیڅیه وه و نه له پاشیه وه.

- کوّتا پیڅه مبهري و په یامبه رانی خوايه:

خوا موحه ممه دی ناردووه تا کوّتایی به پیڅه مبه رانی خو ی بهیڼیت، تیر دواي نه و پیڅه مبهري تر نایه ت، وه ک له قورئاندا ئه فهرموئ: {وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ} (الأحزاب: ۴۰). موحه ممه د پیڅه مبهري خوايه و دوايه مینی پیڅه مبه رانه.

۱. له دایک بوونی:

له مه ککه دا که نه که وپته روژئاوای دوورگه ی عه ره بی له سالی (۵۷۰) ی زاییڼدا له دایک بووه به هه تیوی-بی باوکی-، له ته مه نیکي که میشدا دایکی له ده ست دا، عه بدولموته لیبی باپیری بر دیه لای خو ی و سهر په رشتی نه کرد، پاشان له ژیر سیبه ری نه بوتالیبی مامیدا بوو تا گه وره بوو.

۲. ژیاڼی و پیڅه یشتنی:

له ناو خپله که یدا -که قوره یشیان ناو بوو- چل سال ژیا پيش نه وه ی بیته پیڅه مبهري (۵۷۰-۶۰۹زاییڼ)، له و ماوه یدا مونه ی ره و شته رزی بوو، ریک راوه ستانی و تاییه تمه ندی نه و به مونه نه هیز نایه وه، (راستگو ی ده ستپاک) نه و له قه به بوو که پییه وه به ناو بانگ بوو، شوانی نه کرد و پاشان کاری له کایه ی بازرگانیدا نه کرد.

پیڅه مبهري پيش ئيسلامیش که سیکی بته پرست نه بوو، به لکو له سهر ئاییڼی ئیبراهیم خوا په رستی نه کرد، عیاده تی بت و کاری بته پرستانه ی پی قه بول نه بوو، له گه ل نه مانه شدا نه خوینده وار بوو، نه نه یتوانی بنووسیت و نه نه یتوانی بخوینیتته وه.

۳. بوون به پیڅه مبهري:

پاش نه وه ی پیڅه مبهري خوا-عليه السلام- چل سالی ته مه نی ته و او کرد و له و ماوه یدا زور وورد نه بوویه وه و له نه شکه وتی حه پرادا له شاخی نووردا- که شاخیکی نزیکه له مه ککه وه- خواي نه په رست و له ویدا نیگای خواپی بو هات و قورئان ده ستی به دابه زین کرد، یه که مین کوّمه له نایه تیک که دابه زی له قورئان فهرمانی پیکرد به ناوی خواوه و پشت به و خوايه ی که خولقاندوویه تی بخوینیتته وه {اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ} (العلق: ۱)

(نه ی محمد صلی الله علیه وسلم) بخویننه به ناوی نه و په روه ردگار ته وه که هه موو شتیکی دروست کردووه.

۴. سهره تاي بانگه وازه که ی:

پیځه مبهري خوا-عليه السلام- سهره تا به نهیني بو ماوه ی سئ سال دهستی کرد به بانگکردنی خه لکی بو لای خوا، پاشان بانگه وازه که ی ئاشکرا کرد و رایگه یاند له مه که که دا بو ماوه ی (۱۰) سالی تر، زورترین شوینکه و ته کانی بریتی بوون له هه ژاران و خه لکه لاوازه که وهک شوینکه و ته ی هه موو پیځه مبه رانی تر، پیځه مبه ر و شوینکه و ته کانی له لایه ن خیل قوره ی شه وه رووبه پرووی زورترین سته م و ئه شکه نجه بوونه وه، بو یه ئیسلامی ئه ناساند به خیله کانی تری دهره وه ی مه که که که روویان له شاره که ئه کرد بو حه جکردن، ئه وه بوو خه لکی مه دینه ئیسلامه که یان لیوه رگرت و کوچکردنی موسلماننه کان بو مه دینه که مه که مه دهستی پیکرد.

۵. کوچکردنی پیځه مبه ر:

پیځه مبه ر-عليه السلام- کوچی کرد بو مه دینه ی مونه وه ره له سالی (۶۳۲ زایین) که پیش ئه ناوی یه سرب بوو، ئه و کات ته مه نی ۵۳ سال بوو، پاش ئه وه ی که سهردارانی قوره ی ش که و ته پیلانگیران و نه خشه ی کوشته یان بو دانا، له مه دینه ش (۱۰) سال ژیا و خه لکی بانگ ئه کرد بو لای ئیسلام، فره مانی به خه لکی ئه کرد نوێز بکه ن و زه کات بده ن و ره وشته یان به رز بیت و پیړه وی له یاسا کانی تری ئیسلام بکه ن.

۶. کاری له بلا و کردنه وه ی ئیسلامدا:

پیځه مبه ر-عليه السلام- ناوکی شارستانییه یتکی ئیسلامی له مه دینه دا دامه زراند پاش ئه وه ی کوچی کرد بو مه دینه (۶۳۲-۶۳۳ زایین)، پایه کانی کومه لگه یه کی موسلماننی داکوتا، ره که زپه رستی بو خیل هه لوه شانده وه، زانستی بلا و کرده وه له ناو یاندا، بنه ما کانی دادپهروه ی و دامه زراوی و برایه تی و هاریکاری و سیسته می چه سپاند، هه ندی له خیله کان هه ولی ئه وه یان ئه دا که ئیسلام له ناوبه رن، بو یه هه ندی جه نگ و رووداو دروست بوون، خوی گه ره ئایین و پیځه مبه ری خو ی سهرکه و توو کرد، خه لکی روویان کرده ئیسلام و پیځه مبه ر مه که که ی رزگار کرد و زوربه ی شار و خیله کانی تری دوورگی عه رب هاته ناو ئیسلام به ویست و قه ناعه تی خو یان به م ئایینه مه زنه.

۷. مردنی پیځه مبه ر:

له مانگی صه فره ی سالی (۱۱) ی کوچیدا و پاش ئه وه ی پیځه مبه ر -عليه السلام- په یامی خوی گه یاند به خه لکی و خوا نیعمه تی خو ی به ته واوی رشت به سهر مرو فایه تیدا به وه ی ئایینی گه یانده پله ی که مال، پیځه مبه ر-سه لامی خوی لییت- تووشی تایه ک بوو، نه خووشی خست و که و ته ناو جیگه، له روژی دووشه ممه ی مانگی ره بیعوله وه لی سالی (۱۱) ی کوچی که به رانه ر ئه وه ستیته وه له گه ل (۶۳۲/۸/۶ زایین) دا کوچی دوا یی کرد، ئه و کاته ته مه نی (۶۳) سال بوو، له خانووی عائیشه ی خیزانیدا ئه سپه رده ی خاکیان کرد که له ته نیشته مزگه وتی پیځه مبه ره وه بوو.

هیچ کەسیکی بەویژدان نیە-ئەو کەسە ھەر
کەلتووریکی ھەبێت- کە چیرۆکی ژیاڵی موحەممەد
پێغەمبەر بخوێنێتەو ھەو سەرنجی رانەکیشت و
سەرسام نەبێت بە درێژە و کۆی ئەم ژیاڵە نەمرە،
ئەو ھەتا فەیلەسوف و زانا و ئەدیباڵ لە رۆژھەلات
و رۆژئاوا ئەم شاہتییە ئەدەن و لە کتێب و
وتارەکانیاندا ئەمە ئەنوسن، ھەندێ لەو شاہتییانە:

موحەممەدی پێغەمبەری خوا
لە دیدی کەسە بەویژدانەکانەو

یەكەمین سەد پیاوی مەزن لە میژوودا، ئەمە هەندێك خۆپەر تووشی شوک ئەكات بە دنیاییەوه، بەلام موحەممەد تاکە کەسە لە میژوودا کە گەورەترین سەرکەوتنی بە دەست هێناوه لە دوو ئاستی ئایینی و دنیاییدا..

My choice of Muhammad to lead the list of the world's most influential persons may surprise some readers and may be questioned by others, but he was the only man in history who was supremely successful on both the religious and secular levels.

Michael Hart in 'The 100, A Ranking of the Most Influential Persons In History,' p.33

ئەلفوس دوو لامارتاین (Alphonse de Lamartine) شاعیری بەناوبانگی فەرەنسی لە کتێبە کەیدا بەناوی (تاریخ ترکیا)، ئەلێ: (مەبەستی بالا و لاوازی کەرەسە و زۆری بەرهەم ئەم سێ شتە بلیمەتی مەرۆف دەرئەخەن، دەی کەوا بێت کێ زاتی ئەوه ئەكات کە موحەممەد بەراورد بکات بە کام کەسە گەورەیه لە میژوودا؟)

If the grandeur of the aim, the smallness of the means, the immensity of the results are the three measures of a man's genius, who would dare humanly compare a great man of modern history with Muhammad?

لە کتێبە کەیدا بەناوی: (Histoire de la Turquie، ج1، ئی 111).

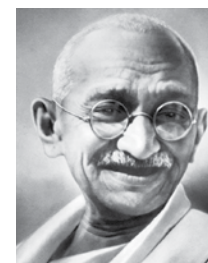
فەیلە سوفی هیندی (راما کریشنا Koneru Ramakrishna Roa) ئەلێت: (هەلومەر جەکان هەموو گۆرانیان بە سەردا هات و موحەممەد نەگۆرا، ئێتر لە ترۆپکی سەرکەوتندا بوايه، یان لە کاتی شکستدا بوايه، لە دەسلەتدا بوايه، یان لە سەختیدا بوايه، لە کاتی دەولەتمەندیدا بوايه، یان لە کاتی هەژاریدا بوايه، ئەو پیاو هەر هەمان پیاو بوو! هەر هەمان سیفەتەکانی خۆی هەبوو، ئەمە ویستی خواوەند بوو بۆ هەموو پیغەمبەرەکانی، کە هەرگیز گۆرانی بە سەردا نایەت).

Circumstances changed, but the prophet of God did not. In victory or in defeat, in power or in adversity, in affluence or in indigence, he is the same man: disclosed the same character. Like all the ways and laws of God, Prophets of God are unchangeable.

لە کتێبە کەیدا بەناوی: Mhuhammad The Prophet of Islam، ص 24

Ramakrishna Roa, Koneru (1989). Mhuhammad The Prophet of Islam. 1st ed. Riyadh: World Assembly of Muslim Youth, p.24.

گاندی لە رۆژنامە ی (Young India، 1924) دا ئەلێ:

ویستم سیفەتەکانی ئەو پیاو بزانم کە دلی ملیۆنان کەسی بێ رکابەر بۆ خۆی راکێشاوه.. قەناعەتی تەواوم بۆ دروست بوو کە بە هیچ شیوەیکە شمشیر رۆلی نەبینیوه لە دروستکردنی ئەو پێگەی ئیسلام لەناو خەڵکدا بۆی دروست بوو، بەلکو ئەوه بەهۆی ئەو سادەیی و وردەکاری و راستگۆییی پیغەمبەرەوه بوو لە بەئێنەکانیدا، هەروەها بەهۆی ئەو دلسۆزی و خۆرەنجاندنە ی بوو بۆ هاوێل و شوێنکەوتەکانی، بەهۆی ئەو ئازایەتی و متمانه بۆ سنووریەوه بوو بە خۆی خۆی و بەو پەيامە ی هەلگیرتبوو، ئەم سیفەتە تانە بوونە هۆی زەمینە سازی بۆی و کۆسپەکانی بۆ تەختکرد، نەک شمشیر! پاش لیبوورنەوهم لە بەرگی دووهمی ژیا نی پیغەمبەر زۆر بە داخ بووم کە زۆرتر لە سەر ژیا نی نەنووسراوه تا زیاتر و زیاتر بە ژیا نی گەورە ی ئەو پیاو ئاشنا بین.

It was the rigid simplicity, the utter self-effacement of the Prophet, the scrupulous regard for pledges, his intense devotion to his friends and followers, his intrepidity, his fearlessness, his absolute trust in God and his own mission. These and not the sword carried everything before them and surmounted every obstacle. As I do not regard any human being absolutely perfect, be he a prophet or an avatar, it is unnecessary for me to be able to explain to the censor's satisfaction every detail of the Prophet's life. It is enough for me to know that he was a man among millions who tried to walk in the fear of God died a poor man, wanted no grand mausoleum for his mortal remains and who did not forget even on his death-bed the least of his creditors.

Mahatma Gandhi, statement published in 'Young India,' 11/ 9 1924

لە کتێبە بەناوبانگە کەیدا سەبارەت بە سەد پیاو مەزنە کە ی دنیا (The 100: A Ranking of the Most Influential Persons in History)، مایکل هارت (Michael H. Hart)

سەرەتا

بە موحەممەد دەست پیغەمبەرەکان-سەلامی خۆی لێبێت- و هۆی ئەمەش روون ئەکاتەوه ئەلێ: (من کە موحەممەد هەلبژارد بە

سایمون ئۆکلی (Simon Ockley) له کتیبه کهیدا به ناوی (میژووی ئیمبراتۆرییه ته موسلمانکه)، ئه لێ:

(بلاو بوونه وهی بانگه وازی ئیسلام و مان و بهرده وامبوونی له گهشه و پهره سهندن له تهواوی میژوودا ئه و بابتهیه که شایان بهوهیه سه رسامی بۆ ده ربیری، تا ئیستاش ئه و حالته دهروونیه جوانه ی که موحه ممه د له مه که و مه دینه دا نه خشان دوویه تی، هه مان جوانی و هیژی هه ر ماوه له دهروونی هیندی هه کان و ئه فریکیه کان و تورکه کاندای که زۆر نیه ئاشنا بوون به قورئان).

It is not the propagation but the permanency of his religion that deserves our wonder, the same pure and perfect impression which he engraved at Mecca and Medina is preserved, after the revolutions of twelve centuries by the Indian, the African and the Turkish proselytes of the Koran.

له کتیبه کهیدا به ناوی: History of the Saracen Empire، ئی 45. Ockley, Simon. (1870), History of the Saracen Empire. 1st ed. London: A. Murray, p.54.

تا ئیستاش ئه و حالته دهروونیه جوانه ی که موحه ممه د له مه که و مه دینه دا نه خشان دوویه تی، هه مان جوانی و هیژی هه ر ماوه له دهروونی هیندی هه کان و ئه فریکیه کان و تورکه کاندای که زۆر نیه ئاشنا بوون به قورئان.

سایمون ئۆکلی

گۆته که گه وهره ترین شاعیرانی ئه لمانیا به باسی خۆی ئه کات له و نامهیدا که بۆ خۆشه و یسته که ی ئه ینیریت و تیدا سه رسامی خۆی به ئیسلام و به موحه ممه د ده رته بریت و ئه لێ: (هه رچه نده ئه وه ته مه نم هه لکشاه بۆ هه فتا سالی، به لام سه رسامیم به ئیسلام هه ر خا و نه بووه ته وه، نه ک ئه وه به لکو تا دیت سه رسامیم گه وهره تر و تووندتر ره گ داته کو تی)!

ئهم زانیاریه کاترینا مومزنی ژنه نووسه ر باسی ئه کات له کتیبه کهیدا که له سه ر گۆته نووسیویه تی به ناوی (Goethe und die arabische Welt، ص 177)

ستۆبارتی فیه له سوف (James William Hampson Stobart) ئه لێ:

(له هه موو میژووی مرو فایه تیدا یه ک نمونه ت ده ست ناکه ویت شان بدات له شانی موحه ممه د.. چه ند که ره سه ی ماددی که می له بنده ستدا بوو، که چی چه ندین سه ره وه ی گه وره و ده گمه نی تۆمار کرد، ئه گه ر له م گۆشه نیگاهه بۆ میژوو پروانین ئه وه هیه ناویک وه ک ناوی موحه ممه دی پیغه مه ره ی ناو عه ره به کان به و ده ره و شاهویه ی و روونه نابینن)!

In the man, no one can fail to see elements of power and human greatness... Judged by the smallness of the means at his disposal, and the extent and permanence of the work he accomplished, no name in the world's story shines with a more specious lustre than that of the prophet of Mecca.

له کتیبه کهیدا به ناوی (Islam and Its Founder، ص 227-228)

Stobart, James William Hampson (1884). Islam and Its Founder. London: Society for Promoting Christian Knowledge, pp.227-228.

وول دیوران (Will Durant) له مهوسوعه بهناوبانگه کیدا بهناوی (قصة الحضارة) له بهرگی (13) و لاپهړه کانی (45 تا 47) دا ته لئ:

ته گهر له بهر ئاساواړی گه وړه له سهر خه لکی بریار له مه زنی خه لکی بدرېت، نه وه ته بې بلین: موحه ممه د یه کیکه له هره که سه گه وړه کانی میژوو، موحه ممه د به لینی نه وه دابوو به خوۍ که ئاستی روۍ و ره وشتی گه لیک بهرز بکاته وه که گهرمای ژینگه و وشکی بیابان خزانده و نیه ناو تاریکستانی وه حشیکه ریه وه، دهی به راستی له م به لینه دیدا سهرکه و تنیکی وای به دده سته پنا هیچ ریفورمخوازیک له کوۍ میژوودا سهرکه و تنی وای به دده ست نه هینا وه، کم که س ته بینی وه ک ته و هه موو خه ونه کانی هینا بیه دی... که ته و دهستی به بانگه وازه کی کرد دوورگی عه ربه بیابانیکی وشک و بی ناو بو، چند خیلکی بته رست تیدا نیشته جی بوون، ژماره یان کم بو، قسه یان یه ک نه بوو، که چی که مرد یه ک ئوممه تی یه کگرتوو و یه کپزی لئ دروست کردن، ههستی نه ژاد په رستی و نه فسانه په رستی نه هیشتن، له سهروو ئایینی جووله که و مه سیحیه ت و ئایینی کوۍ ولاته کی خوۍ، هه م ئایینیکی تازه ی ئاسان و روون و به هیزی بو به رقه رار کردن، هه م قه لایه کی قایمی له ره وشت بو به رزکردنه وه که پایه کانی بریتی بوو له قاره مانیتی و نه فس به رزی نه ته وه یی. توانی له ته منی یه ک نه وده دا له صد جهنگدا بیاته وه، له یه ک سده دده ده وله تیکی گه وړه بونیا د بیت، تا ته مړ هه ر مینیته وه، وه ک هیژیکی زور گه وړه و ترسناک له نیوه ی گوۍ زه ویدا..).

If we judge greatness by influence, he was one of the giants of history. He undertook to raise the spiritual and moral level of a people harassed into barbarism by heat and foodless wastes, and he succeeded more completely than any other reformer; seldom has any man so fully realized his dream... When he began, Arabia was a desert flotsam of idolatrous tribes; when he died it was a nation. He restrained fanaticism and superstition, but he used them. Upon Judaism, Zoroastrianism, and his native creed he built a religion simple and clear and strong, and a morality of ruthless courage and racial pride, which in a generation marched to a hundred victories, in a century to empire, and remains to this day a virile force through half the world.

Will Durant, In The Story of Civilization 13 / 47

یه کیک له سهرسه ختترین دوژمنه کانی موحه ممه د -پاش موسلمانوونی- چیروکیکی سهرمان بو ته گپړیته وه، چیروکه که ته وه یه که پاش نه وه ی موحه ممه د- علیه السلام- نامه یه کی نارد بو هه رقلی گه وړه ی رومه کان له سالی (۶۲۸ زایین)، له نامه که دا بانگی ته کات بو لای ئیسلام، هه رقلیش له مه سهری سرما، داوای کرد که سیکی بو بهینن که ناسراوی و خزما یه تی هه بیت له گه ل ته م که سده دا که نامه کی بو ناردوو، ته بوسوفیان له و کاته دا بو بازرگانی چووبوویه شام (ته بو سوفیان یه کیک بوو له سهردارانی قورهیش و له و کاته شدا سهرسه ختترین دوژمنی پیغه مبه ر بوو)، ته بو سوفیان و هه موو ته وانه ی له گه لی بوون بانگیش کران بو کو شک، هه رقل له ریگی وه رگپړه کی وه که م لیک پرسیاری زور زیره کانه و دانایانه ی له ته بوسوفیان کرد، تا راستی و ناراستی پیغه مبه ر - علیه السلام- بزایت، که گوۍ له وه لاهه کانی ته بو سوفیان بوو، رووی تیکرد و پی ووت:

پرسیاری ره چه له کیم لئ کردی، باست کرد که که سیکی خاوه ن ره چه له که، به هه مان شیوه پیغه مبه ران خاوه ن ره چه له کن له ناو قهومی خویندا، پرسیم که س له ناوتانا ته م بانگه شه یی کردوو؟ باست کرد و وت: نه خیر، وتم: ته گهر پیش نه و که سیک ته م بانگه شه یی کردیت ته وه ته مووت: پیاوکیه چاو له که سانی پیش خوۍ ته کات.

پرسیارم لیکردی ئایا ئیوه به درو کردن تومه تبارتان کردوو؟ وت: نه خیر، وتم: دهی که سیک که درو به دهی خه لکه وه نه کات، نایه ت درو به ده م خاوه بکات!

پرسیارم لیکردی خانه دانه کان شوینی ته که ون یان خه لکه لاوازه کیان؟ باست کرد که خه لکه لاوازه که شوینی که وتوون، وتم دهی شوینکه و ته ی پیغه مبه ران هه ر ته وانه ن، پرسیارم لئ کردی ئایا زیاد ته که ن یان کم ته که ن؟ باست کرد که به رده وام زیاد ته که ن، دهی بابه تی ئیمان هه ر به و شیوه یه تا ته گاته تیروته وای.

پرسیارم لئ کردی که که س هه لته گه رپته وه لئی و رق له ئایینه که ی هه لبرگیت پاش نه وه ی ته چینه ناو ئایینه که، وت: نه خیر، دهی ئیمان وایه که تیکه ل به دل بوو لئی هه لنگه رپته وه.

پرسیارم لئ کردی ئایا غه در و ناپاکی ته کات؟ باست کرد: نه خیر، به هه مان شیوه پیغه مبه ران ناپاکی ناکه ن.

پرسیارم لئ کردی فهرمانتان به چی پی ته کات؟ باست کرد که ته و فهرمانتان پی ته کات که عه بدایه تی خوا بکه ن و هیچ شه ریکی بو بریار نه دهن، ریگری بته رستیتان لئ ته کات، فهرمانیشان پی ته کات که نویژ بکه ن و راستگو بن و ده ست و ده م پاک بن..

ته گهر نه وه ی تو وت راست بیت ته وه به دلناییه وه ته م جی قاچانه ی منیش ته گریت! من زانیاریم هه بوو که ته و پیغه مبه ر ده دینه دنیا، به لام گومان وا نه بوو که له ناو ئیوه دا ده ریکه ویت، ته گهر هزانیایه به ئاسانی پیی ته گم ته وه هه موو هه ولیکم ته دات چاوم پیی بکه ویت. (البخاری: ۷).

هه ندى
پىڭمبەرى خوا-سەلامى خواى لەسەر يىت- مۇنە
بوو بۇ بەرزترين رهوشى مروفايه تى، هه موو
كه سىكى به ويژدان له روژه لات و له روژئاو دا
ئەم شايه تيه ئەدەن بۆى، تەنانهت دوژمنه كانيشى،
ئەوئەندە به رهوشت بوو شايانى ئەو بوو كه قورئان
به رهوشت بهرز وەسفى بكات.

هه ندى له به سەر هات و رهوشته گانى
موحه مەد

کاتیک پرسپار له عائشه خیزانی کرا-رهزای خوی لیبیت- رهوشتی پیغمه مبهه
چون بووه، لهو وهسفه وردتری شک نه برد که رهوشتی تهوی پی وهسف بکات
تهوه نه بیته وتی: (کان خلقه القرآن)، رهوشتی تهو قورثانی بوو، یانی نمونه یه کی
کرداری بوو بوو رینماییه کان و رهوشته کانی قورثان.

تهمانه کورته یه کن له به سه رهات و رهوشته کانی پیغمه مبهه:

ملکه چی:

پیغمه مبهه- علیه السلام- رازی نه ته بوو کهس له بهری ههستیته وه و به شتیکی
که ووهی بزانتی، ته نانهت ریگی نه ته دا به هاوه له کانیچی کاری وا بکه،
له گهل ته وه دا که هاوه له کانی ته پهری خوشه ویستیان بوو هه بوو له بهری
هه لئه نه سان کاتیک ته یانبینی دیت بو لایان، ته وهش هه ره له بهر ته وه بوو که
ته یانزانی تهو کارهی پیناخوشه، (احمد ۱۲۳۴۵).

عهدی کوپی حاتم که- یه کیک بوو له
سهردار و خانه دانه کانی تهو روژگاره ی
عه رب- پیس ته وهی موسلمان بیته، چوو بو
لای تا ناشنا بیته به راستی بانگه وازه کی،
عهدی ته لی: «که چوومه لای ژنیک و
منالیک یان چند منالیک لایبو، جا باسی
زور نیکوونه و یان ته کات له پیغمه مبهه-
علیه السلام- ته لی: زانیم ته مه نه وهک پاشا
کیسرایه و نه وهک پاشا قهیسهریسه،» (احمد
۱۹۳۸۱)، پیغمه مبهه ران هه موو که سانیکی
ملکه چ و بی نه فس بوون.

له گهل هاوه لانیدا که دانه نیشته وهک
یه کیک له وان ته یواند، له شوینیکی
تاییه تدا دانه نیشته که جیای بکاته وه
له وان، ته نانهت تهو کهسه غه واره ی که
ته هات بوو لای که ته چوو کوپی ته وه وه
نه یته ناسی و جیاوازی نه ته کرد له نیوان
تهو و هاوه له کانیدا، بوئه ته ییرسی: کامتان
موحه مبهه دن؟ (البخاری ۶۳).

پیغمه مبهه ری ئیسلام شته کهسیه کانی، خوی
چاکی ته کردنه وه، خزمه تی خیزانه کانیچی
ته کرد، هاوکاری ته کردن له کاری ماله وه دا.

هاوه لی به ریزی پیغمه مبهه عومهری کوپی خه تتاب ته گپرتنه وه جار پکیان چوو
خزمه تی موحه مبهه د پیغمه مبهه- علیه السلام- بینی شوینه واری هه سیریک (به رمالیکه
له پهل دارخوورما ته چریت) به ته نیشته وه دیاره، عومهر گریا، پیغمه مبهه
فه رموی: بوچی ته گریته؟ عومهر وتی: ته ی پیغمه مبهه ری خوا! کیسرا و قهیسره له
چیدا ته ژین (مه بهستی نازو نیعمه ت بوو) و توش پیغمه مبهه ری خویت و له چیدا
ته ژیت؟ پیغمه مبهه ره رموی: «أما ترضی أن تكون لهم الدنيا ولنا الآخرة؟» ته ی رازی
نابی به وه دونیا بوو ته وان و دواروژیش بوو نیمه بیته (البخاری ۳۵۰۳).

شته کهسیه کانی، خوی چاکی ته کردنه وه، خزمه تی خیزانه کانیچی
ته کرد، هاوکاری ته کردن له کاری ماله وه دا، که پرسپار له عائشه ی
خیزانی کرا پیغمه مبهه له ماله وه چی ته کات؟ وتی: خزمه تی مال و منالی
ته کات! (البخاری ۶۴۴)، هه روه ها ته لی: «هه روهک یه کیک له نیوه
هه لئسوهکوت ته کات: نه عله کانی خوی ته دووریتنه وه، پینه ش ته دات له
جله کانی» (احمد ۲۴۷۴۹).

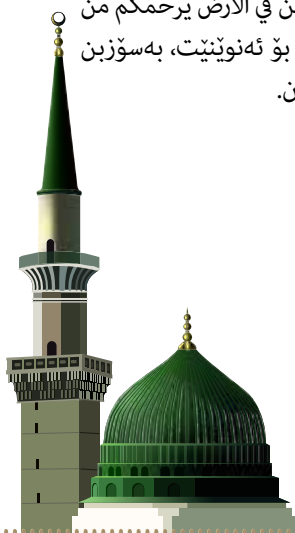
پیغمه مبهه- علیه السلام- ته فه رموی: «لا یدخل الجنة من کان فی قلبه
مثقال ذرة من کبر» (مسلم ۹۱). ناچیتنه به ههشت هه ره که سیک ته گهر
مسقالی گهر دیله یه کیش خوبه زلزانین له دلیدا هه بیته..

میهر و سوز:

پیغمه مبهه- علیه السلام- ته فه رموی: «الراحمون یرحمهم الرحمن، ارحموا من فی الأرض یرحمکم من
فی السماء» (أبو داود ۴۹۴۱). کهسه به سوزه کان خوی به سوزیش سوزیان بوو ته نوینیت، به سوزبن
به رانه ره ته وانه ی له زه ویدان، ته وهشی له ئاسمانه به سوز ته بیته به رانه رتان.
سوزی پیغمه مبهه- علیه السلام- له زور بوردا ده رته که ویت، له وانه:

سوزی به رانه ره به منالان:

- له گهل ته وه دا که نویت پایه ی ئیسلامه و دروست نیه قسه ی تیدا
بکه ی، یان جولهی زوری تیدا بکه ی، به لام پیغمه مبهه- علیه الصلاة
والسلام- جار پکیان نویت ته کرد ئومامه که کیژوله یه ک بوو کچی
زهینه ب بوو کردبووی به کوله وه، که سوژده ی ته برد دایته نا و که
هه لئه سایه وه ته یگرتنه وه به کولیه وه! (البخاری ۴۹۴).

که ئەچووێه ناو نوێژ و گوێی لە دەنگی منال ئەبوو ئەگریا، بەپەله نوێژهکەى ته‌واو ئەکرد و درێژی نه‌ئەکرده‌وه، وه‌ک ئەفه‌رموئ: «إني لأقوم في الصلاة أريد أن أطول فيها، فأسمع بكاء الصبي، فأتجوز في صلاتي، كراهية أن أشق على أمه» (البخاري ٦٧٥). له‌راستیدا که ئەمه‌وئ نوێژ بکه‌م و درێژی بکه‌مه‌وه و له‌ پر گویم له‌ ده‌نگی گریانى منالێک ئەبێت، نوێژه‌که‌م کورت ئەکه‌مه‌وه، پێمناخۆشه‌ دایکی ئیشی پێ بگات..

سۆزى بۆ ئافره‌تان:

- پێغه‌مبه‌ر-عليه‌والسلام- هانى خه‌لكى ئەدات به‌ سۆز بن به‌رانبه‌ر كچان و چاك بن له‌گه‌ڵيان، ئەيفه‌رموو: «من رزق بنت أو أكثر، فتولى تربيتها، وأحسن إليها، كن له‌ سترًا من النار» (البخاري ٥٦٤٩). ئەگه‌ر خوا كچێك يان زياترى به‌خشی به‌هه‌ر كه‌سێك، ئەو كه‌سه‌ په‌روه‌رده‌ی كرد به‌ جوانى، و چاك بوو له‌گه‌ڵیدا، بۆی ئەبێت به‌ په‌رده‌یه‌ك و له‌ ئاگر ئەپارێژێت..
- نه‌ك هه‌ر ئەمه‌ به‌لكو پێغه‌مبه‌ر-عليه‌والسلام- راسپارده‌ی زۆرى كردوو به‌ بۆ پاراستنى ئافره‌تان و گرنكى پێدانىيان و ره‌چاوكردى هه‌لومه‌رجه‌كانىيان، فه‌رمانيش به‌ موسلمانان ئەكات كه‌ يه‌كترى رابسپێرن
- كه‌ باش بن بۆ ئافره‌تان، ئەوه‌تا ئەفه‌رموئ: «استوصوا بالنساء خيرا» (البخاري ٤٨٩٠). يه‌كترى رابسپێرن تا باشن له‌گه‌ڵ ئافره‌تاندا.
- پێغه‌مبه‌ر -عليه‌السلام- جوانترين نمونه‌ی تۆماركردوو له‌ بواری سۆزنواندن به‌رانبه‌ر ژنان، تا ئەو راده‌یه‌ی كه‌ له‌ ته‌نێشت هوشتره‌كه‌یدا دا‌ئە‌نێشت و ئەژنۆی دا‌ئە‌نا و سه‌فیه‌ی خێزانى قاچى ئەخسته‌سه‌رى و سواری هوشتره‌كه‌ی ئەبوو. (البخاري ٢١٢٠).
- كه‌ فاتیمه‌ی كچی ئەهات بۆ لاى-ره‌زای خواى لێبێت- ده‌ستى ئەگرت و ماچى ئەکرد، جا له‌و شوێنه‌دا دا‌ئە‌نا كه‌ خۆى تێیدا دانیشتبوو. (أبو داود ٥٢١٧).

سۆزى بۆ لاوازه‌كان:

- پێغه‌مبه‌ر-عليه‌السلام-هانى خه‌لكى زۆر ئەدا بۆ ئەوه‌ی به‌سۆز بن به‌رانبه‌ر هه‌تیو و بێ باوك، ئەيفه‌رموو: «أنا وكافل اليتيم في الجنة هكذا» وأشار بالسبابة والوسطى وفرج بينهما شيئاً (البخاري ٤٩٩٨). من و ئەوه‌ی هه‌تیو به‌خپو ئەكات له‌ به‌هه‌شتدا وه‌ك ئەم دوو په‌نجیه‌ واین، پاشان به‌ هه‌ردوو په‌نجه‌ی شایه‌تمان و ناوه‌راست ئاماژه‌ی ئەکرد و له‌ يه‌كترى جیا‌ئە‌كرده‌وه.
- پێغه‌مبه‌ر ئەوه‌ی كردوو به‌ رێنمایى كه‌ هاوكارى كردنى بێوه‌ژن و هه‌ژار له‌ خێردا وه‌ك ئەو تێكۆشه‌ره‌ وایه‌ كه‌ له‌ پێناوى خوادا تێئه‌كوشت، وه‌ك ئەو كه‌سه‌ش وایه‌ كه‌ به‌ رۆژ به‌رۆژوو و به‌ شه‌و شه‌ونوێژ ئەكات! (البخاري ٥٦٦١).
- پێغه‌مبه‌ر-عليه‌السلام- وای داناوه‌ كه‌ سۆزنواندن به‌رانبه‌ر به‌ خه‌لكى لاواز و دا‌بێنكردى مافه‌كانىيان هۆكارێكه‌ بۆ فراوانبوونی رۆزى و سه‌ركه‌وتن به‌سه‌ر دوژمناندا، ئەوه‌تا ئەفه‌رموئ: «أبغوني الضعفاء؛ فإنما تنصرون وتُرزقون بضعفائكم» (أبو داود ٢٥٩٤). لاوازه‌كانى ناوتانم بۆ به‌پێن، دڵنیا‌بن خوا به‌هۆى ئەوانه‌وه‌ رزقتان ئەدات و سه‌رتان ئەخات..

”

موحه‌مه‌د پێغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه‌وسلم- وایداناوه‌ خۆن‌زیک‌كرده‌وه له‌ خه‌لكى لاواز و چاكه‌ كردن به‌رانبه‌ریان هۆیه‌كه‌ بۆ سه‌ركه‌وتن و فراوانبوونی رزق.

دادپه‌روه‌ری:

- پیځه‌مبه‌ر-علیه‌السلام- زوړ دادپه‌روه‌ر بوو، شهرعی خوای جیبه‌جی ئه‌کرد، ئه‌گه‌ر به‌رانبه‌ر نزیکت‌ترین که‌سی خو‌شی بوايه، چونکه‌ قورئان فه‌رمانی پیکردبوو، وه‌ک ئه‌فه‌رموئ: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ} (النساء: ۱۳۵). ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه‌ همه‌میشه‌ راگری دادوه‌ری بن و شایه‌تی بۆ خوا بدن، با شایه‌تیه‌که‌شتان زیانی بۆ خو‌تان و دایک و باوکتان یان خزمانیش هه‌بی‌ت، ئه‌گه‌ر که‌سانیک له‌وانه‌ ده‌وله‌مه‌ندبی‌ت یان هه‌ژار، خوا به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌وان چاک‌تر ده‌زانبی‌ت له‌ ئیوه‌ (واته‌ به‌ته‌ماعی ده‌وله‌مه‌ندی له‌ دادپه‌روه‌ری لاهه‌دن و به‌هو‌ی نه‌داری و به‌زه‌بی بی‌جی له‌ حق لاهه‌دن)، نه‌که‌ن شوین ئاره‌زووی نه‌فس بکه‌ون له‌ دادپه‌روه‌ری لاهه‌دن، جا ئه‌گه‌ر ئیوه‌ پیچ لی‌ بدن (زمان بگورن) و شایه‌تی ناحه‌ق بدن، یان پشت هه‌لکه‌ن، ئه‌وه‌ چاک بزنان خوا ئاگاداره‌ به‌ کارو کرده‌وه‌تان.
- کاتی‌ک یه‌کی‌ک له‌ هاوه‌له‌کانی هاته‌ لای و ویستی تکیه‌ک بکات تا سزای ئافره‌تیکی خانه‌دانی ناو خپله‌که‌ی

نه‌دات له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی دزییه‌کی کرده‌وه‌، پیځه‌مبه‌ر -علیه‌السلام- فه‌رموئ: «والذي نفس محمد بيده، لو أن فاطمة بنت محمد سرقت لأقمت عليها العقوبة» (البخاري ۴۰۵۳). به‌و که‌سه‌ی نه‌فسی موحه‌مه‌دی به‌ده‌سته‌ ئه‌گه‌ر فاتیمه‌ی کچی موحه‌مه‌دیش دزی بکات سزای به‌سه‌ردا جیبه‌جی ئه‌که‌م..

- که‌ خوای گه‌وره‌ سوو‌خواردنی هه‌رام کرد له‌سه‌ر خه‌لکی، پیځه‌مبه‌ر-علیه‌السلام- له‌ نزیکت‌ترین که‌سه‌کانی خو‌یه‌وه‌ ده‌ستی پیکرد که‌ عه‌بباسی مامه‌ی بوو، فه‌رموئ: «وأول ربا أضع ربانا، ربا عباس بن عبد المطلب، فإنه موضوع كله» (مسلم ۱۲۱۸)، یه‌که‌مین سوویه‌ک ده‌ستی لی‌هه‌لته‌گرین له‌ سووه‌کاغان سووی عه‌بباسی کو‌ری عه‌بدولموتته‌لییه‌.

- پیځه‌مبه‌ر-علیه‌السلام- وای داناوه‌ پی‌وه‌ر بۆ شارستانی و پی‌شکه‌وتنی میله‌لتان ئه‌وه‌یه‌ که‌ که‌سی لاواز بتوانی مافه‌کانی وه‌ریگریته‌وه‌ بی‌ ئه‌وه‌ی بترسی‌ت و دوودلی بکات، بۆ ئه‌مه‌ ئه‌فه‌رموئ: «لا قُدست أمة لا يأخذ الضعيف فيها حقه غير متعت» (ابن ماجه ۲۴۲۶). پیرو‌ز نابی‌ت ئه‌و میله‌لته‌ی که‌ خه‌لکی لاواز به‌ بی‌ ترس و دوودلی مافی خو‌ی وه‌رنه‌گریته‌وه‌.

چاک‌کردن و به‌خشنده‌یی:

- که‌سی‌ک هاته‌ لای و داوای مالیکی لی‌ کرد، فه‌رموئ: برۆ ئه‌وه‌ی ئه‌ته‌وئ بیک‌ره‌ و قه‌ره‌که‌ی بخه‌ره‌ ئه‌ستۆی من، عومه‌ری هاوه‌لی وتی: ئه‌ی پیځه‌مبه‌ری خوا! په‌روه‌ردگار ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر فه‌رز نه‌کردووی له‌ تواناتا نه‌بی‌ت، پیځه‌مبه‌ر-علیه‌السلام- ئه‌وه‌ی پیناخو‌ش بوو، کابرا وتی: «به‌خسه‌ و ترست نه‌بی‌ له‌ خوای خواه‌نی ته‌خت که‌می بکاته‌وه‌ بو‌ت»، پیځه‌مبه‌ر -علیه‌السلام- زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد و رووی گه‌شبوویه‌وه‌ و خو‌شی تیکه‌وت. (الأحاديث المختاره ۸۸).

- هه‌شتا هه‌زار دیره‌می زیووپنیان بۆ هینا، ئه‌ویش خسته‌یه‌ سه‌ر هه‌سیریک، پاشان لای به‌لایه‌وه‌ کرده‌وه‌و ده‌ستی به‌دابه‌شکردنی کرد، ئه‌وه‌ی داوای لی‌ته‌کرد به‌شی ئه‌دا و که‌سی لی‌ بی‌ به‌ش نه‌کرد تا ته‌واو بوو. (الحاکم ۵۴۲۳).

ئارامگرتن و له‌خو‌بوورده‌یه‌که‌ی:

- پیځه‌مبه‌ری خوا -علیه‌السلام- به‌ خه‌فه‌تیکی زو‌روه‌وه‌ له‌ تائیف گه‌راپه‌وه‌ (تائیف شاریکی شاخاویه و ۹۰ میل له‌ مه‌که‌که‌وه‌ دووره‌) پاش ئه‌وه‌ی که‌ رو‌یشت بۆ ئه‌وه‌ی بانگیان بکات بۆ لای ئیسلام، که‌چی ئه‌وان ئازاریان دا و به‌خراپ‌ترین شیوه‌ وه‌لامیان دایه‌وه‌، له‌کاتی گه‌راپه‌وه‌ی بۆ مه‌که‌که‌ که‌ قه‌ومه‌که‌ی خو‌ی تییدا ئه‌ژیان و ئازاریان ئه‌دا و ده‌ریان کردبوو، خوای گه‌وره‌ فریشته‌یه‌کی ئارد بۆ لای، پرسپاری لی‌ بکات: ئه‌گه‌ر ئه‌یه‌وی‌ت ئه‌وه‌ خه‌لکی تائیف هه‌موو له‌ناوبه‌ری‌ت له‌به‌ر خاتری ئه‌و، که‌چی ئه‌و فه‌رموئ: «بل أرجو أن يخرج الله من أصلابهم من يعبد الله وحده لا يشرك به شيئا» (البخاري ۳۰۵۹). نا...، به‌لکو‌ ئومیدم وایه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ له‌ پشتی باوکیانه‌وه‌ که‌سانیک ده‌ره‌بهنی‌ت که‌ ته‌نیا خوا به‌رستن و هیچ هاوبه‌شی بۆ پریار نه‌ده‌ن.

- له‌مه‌ گه‌وره‌تری‌ش ئه‌و هه‌لو‌یسته‌ی بوو له‌ خه‌لکی مه‌که‌که‌، ئه‌وانه‌ی که‌ له‌ زیدی خو‌ی ده‌ریانکرد، چه‌ندین ئازاریان دا به‌ زمانیش و به‌ شمشیری‌ش، سالاتیکی زو‌ر ده‌ست کو‌تاییان نه‌ئه‌کرد له‌ هه‌ر هه‌لو‌یکدا که‌ شکست به‌ خو‌ی و به‌وانه‌ به‌ی‌نی‌ت که‌ له‌گه‌لیدا بوون، که‌چی که‌ خوای گه‌وره‌ی سه‌رکه‌وتنی بۆ ئارد و ده‌سه‌لاتی په‌یدا کرده‌وه‌ به‌سه‌ر مه‌که‌که‌دا و ئه‌وانی که‌وته‌وه‌ ژیر ده‌ست، پینانی وت: چی ئه‌لین؟ من چو‌ن ره‌فتارتان له‌گه‌لدا ئه‌که‌م؟ وتیان: چاوه‌پروانی خیر ئه‌که‌ین، چونکه‌ تو‌ برایه‌کی به‌خشنده‌ و برازایه‌کی به‌خشنده‌ی! ئه‌ویش فه‌رموئ: ده‌ی منیش وه‌ک یوسفی برام (مه‌به‌ستی پیځه‌مبه‌ر یوسفی کو‌ری یه‌عقوبه‌ که‌ براکانی ئازاری زو‌ریان دا و خسته‌یانه‌ ناو بیر بۆ ئه‌وه‌ی له‌ناوی به‌رن، که‌چی ئه‌و لی‌یان خو‌ش بوو) ئه‌لیم پیتان: {لَا تَرْيَبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَعْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ} (یوسف: ۹۲) اذهبوا فأنتم الطلقاء» (البیه‌قی ۱۸۲۷۵) ئه‌مرۆ تو‌له‌سه‌ندنه‌وه‌ نیه‌، خوا لی‌تان خو‌ش بی‌ت، هه‌ر ئه‌و به‌سو‌زترین به‌سو‌زه‌کانه‌، برۆن ئیوه‌ هه‌موو ئازادن!

- پيځه مېر-عليه السلام- هه مېشه پيړه وي لهو
ثايه ته ي قورئان ته كرد كه يبي ته فهرموئ: { وَلَا
تَمُدَّنْ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ
زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرَزَقُ رَبِّكَ
خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ } (طه: ۱۳۱). (ته ي ئيماندار)
تو چاوه كانت مېر به نه و نازو نيعمه ته ي كه
هه نديك خه لكمان لي به هره وهر كردوو،
كه زينته و پازاوه ي ژيانى دنيايه، بو
ته وه ي لهو نازو نيعمه ته تاقيانبكه ينه وه،
بينگومان رزق و رۆزى په روه ردگارت (له
به هه شتدا) چاكترو به رده وامتړه.
- عومهرى هاوه لى-ره زاي خواى ليبيته-
رؤژيكيان چوو بو لاي، بينى له سهر
حه سيريك خه وتوو كه هيجى به سهر
حه سيره كه دا رانه خستوو، حه سيره كه
له روويدا شوينه واره كه ي جهيل بو،
عومهر ته لي: چاوم به رزكرده وه و به
ژووره كه دا ته مگيړا، سوئند به خوا چاوم
نه كه وته سهر شتيك كه شاين به وه بيت
سهر نجت رابكي شيت و باسى بكه يت،
وتم: قوربان! نزيهك بكه خوا ده روويهك
له ئوممه ته كه ت بكاته وه، ته وه فارس
و روم ده روويان ليكراوه ته وه و دنيا
بويان پيځه كه نئ، ته وان جگه له خواش
ته په رستن! فهرموئ: «أَوْفِي شَكِّ أَنتَ
يَا ابْنَ الْخَطَابِ؟ أَوْلَيْتُكَ قَوْمَ
عُجَلْتَ لَهُمْ طَبِيبَاتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا» (البخاري ۲۳۳۶)، باشه

- گومانته له من هه يه كوره كه ي خه تتاب؟
ته وانه قه وميكن خوا پاداشتي خويانى
هر له دونيادا به په له بو ناردوون..
- ته يفهرموو: «ما لي وللدنيا، ما أنا في
الدنيا إلا كراكب استظل تحت شجرة،
ثم راح وتركها» (الترمذي ۲۳۷۷). من و
دنيا كوجا مهرحه با! من لهم دونيايه دا
هيجى تر نيم ته وه نه بيت وهك سواريك
له سيهرى دره ختيكدا پشويهك ته دهم و
ته روم و جى ته هيلم.
- ريته كه وت مانگ و دوو مانگ و سئ
مانگ تيته په پرى به سهريدا و له ماله كاني
پيځه مېر خوادا -عليه السلام- چيشت
نه ته خرايه سهر ناگر، به لكو ته نيا ئاو
و خورماي ته خوارد (البخاري ۲۴۲۸)،
ريته كه وت ته و روزه تا ئيواره به برسي
ته مايه وه، ته نانه ت خواردنى ناباشيشي
ده ست نه ته كه وت كه سكي پي تير بكات
(مسلم ۲۹۷۷)، پيځه مېر-عليه السلام- تا
مرد سئ روزه له سهر يهك سكي تير نه بوو
له ناني گهنم، زوربه ي نانه كاني ناني جو
بوو (مسلم ۲۹۷۶).

وه فاداري:

- وه فاكردن به به لين يه كيكه له ره وشته
به رزه كان و بالاترينيانه، وه فاداري ماناي
جوانتري تيدايه ته گهر بو پاداشته ووه ي
كاركيك باش بيت و دهره نجامي
به لينيكى نيوان دوو كه س نه بيت، ته م
وه فاداريه سيماي پيځه مېر خوادا بووه،
پاداشتي چاكه به چاكه يه كي گهره تر
ته دايه وه، با به لين و دوو مينيشت
له ناودا نه بوايه، ته ي رات چونه ته گهر
به لگه و دوو مينيشت هه بوايه.
- كاتيكت كه هه رقل پاشاي مه سيحيه كان
پرسيارى سيفه ته كاني پيځه مېر له
كافره كاني قوره يش كرد و وتي: ثايا غه در
و ناپاكي ته كات؟ وتيان: نه خير، جا پي
وتن: بهو شيويه يه، پيځه مېر ان هه رگيز
ناپاكي ناكهن. (البخاري ۷).
- له لوتكه ي وه فاداري دا بوو بو خه ديجه ي
يه كه م خيژاني، پله ي ته وى ته پاراست،
داني به رولي گرنگيدا ته نا، ريزي له
هاوه لان و خزمانى ته و ته گرت..
- عايشه خيژاني موحه ممد پيځه مېر -عليه
السلام- دهر باره ي وه فاي پيځه مېر- بو
خه ديجه ي خيژاني يه كه مئ-ته گپريته وه

له روزه سهره تا كانيدا كه عايشه ته و كات
هيشتا نه يناسيوو، ته لي: پيځه مېر زور زور
باسى خه ديجه ي ته كرد، هه ركات مېر كمان
سهر بېريايه و پشك پشكمان بكردايه، پشكي
بو هاوه لاني ته و نه نارد، ريته كه وت مينش
پيم ته وت: باشه ته لي لهم دونيادا ژيكي تري
وهك خه ديجه ي تيدانيه؟ ته ويش ته يفهرموو:
ته و ئاوا و ئاوا بوو.. ده ستى ته كرد به باسكردنى
چاكه كاني خه ديجه.. (البخاري ۳۶۰۷).

- جاريكيان شانديكي نه جاشي (كه پاشاي
حه به شه بوو، له سهره تاي ئيسلامدا
موسلمانانى پاراست له ولاته كهيدا) هاته
لاي پيځه مېر -عليه السلام- ته ويش هه ستا
و خوئ خزمه تي ته كردن، هاوه له كاني
پتيان ووت: قوربان ئيمه له برى جه نابت
خزمه تيان ته كه ين، فهرموئ: «إنهم كانوا
لأصحابي مكرمين، وإني أحب أن أكافئهم»
(شعب الإيمان ۸۷۰۴). ته مانه زور به ريز
بوون به رانبر به هاوه له كانم، مينش
ته موه و پاداشتيان بده موه..

له راستيدا موحه ممد پيځه مېر
-عليه السلام- جوانتري نمونه ي له
ره وشته رزيديا پيشانداوه له هه موو
بواره كاني ژياندا، له بهر ته وه ي خوا
فهرمانى پيكر دووه و له بهر نه وه ش چاوي
له پيځه مېراني پيش خوئ كردوو

ته و مزگه وته ي پيځه مېر له مه دينه دا يان له مه دينه ي مونه ووه رده دا دروستى كرد وهك چون
موسلمانان ناويان ليتابوو، كه ته وه دوهم پيروزترين شاره له گرنگييداندا پاش مهككه،
موحه ممد پيځه مېر كوچى بو ته وى كرد و له ويدا ته و مزگه وته ي دروست كرد و هه ر له ويش
ته سپهرده ي خاك كرا، ئيستاش مليونان موسلمان سالانه سهر داني ته و مزگه وته ته كه ن.

موسلمانان گرنکی زۆریان به گواستنهوهی
فهرمايشتهکانی پیغمبر-عليه السلام -داوه
ئیت به ده می بوویت، یان به نووسین بوو بیت،
زانایان و فهرمووده ناسه کانی پشپرسیان بووه
چۆن دهرپرینه کانی له بهر بکه ن و بیانووسنه وه،
سیسته میکی سه رنجراکشیان بۆ نووسینه وهی
هه وāl پشککش به دنیا کردوه که چۆن له
هه وāl دلنابینه وه و کامیان راسته و کامیان
ناراسته، ته نانه ت پیوه ری وردیان بۆ درێژترین
هه وāl داناوه تا بزانی ت کام وشه بۆ ئه وه وāl
زیاد کراوه و سه ر به ئه وه وāl نیه!

هه ندی له فهرمايشته کانی
موحه ممه د-عليه السلام -

نه مانه چه ند نمونه په کن له نه و فرمايشتانه ی که پیغهمبه ری خوا موحه ممد فهرموو په تی:

- "إنما الأعمال بالنيات، وإنما لكل امرئ ما نوى" (البخاري ١)، کرده و ه کان به دلنیا په و نه نیا به پی پی نیت نه بیت، هه موو که سیکش نه و ی پیته دریت که یتي بو هیتاوه.
- "البر حسن الخلق، والإثم ما حاك في نفسك وكرهت أن يطلع عليه الناس" (مسلم ٢٥٥٣). چا که خوازی بریتیه له ره و شتی جوان، گونا هیش نه و په که له ناختا ختو و کت نه دا و پیت ناخو شه خه لکی پی بزانت.
- "ازهد في الدنيا يحبك الله، وازهد فيما في أيدي الناس يحبك الناس" (ابن ماجه ٤١٠٢). دونیات نه و ی خوا ی په رو و دگار خو ش نه و ییت، نه و ه شت نه و ی له دهستی خه لکدایه خه لکی خوشیان نه و ییت.
- "مَثَلِي وَمَثَلُ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِي، كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى بَيْتًا، فَأَحْسَنَهُ وَأَجْمَلَهُ إِلَّا مَوْضِعَ لَبَنَةٍ مِنْ زَاوِيَةٍ، فَجَعَلَ النَّاسُ يَطُوفُونَ بِهِ وَيَعْجَبُونَ لَهُ وَيَقُولُونَ: هَلَّا وَضَعْتَ هَذِهِ اللَّبَنَةَ؟! قَالَ: فَأَنَا اللَّبَنَةُ وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ" (البخاري ٣٣٤٢). نمونه ی من و پیغهمبه رانی پیش من وه که نه و وایه کابرایه که خانو و په کی دروست کردو و جوانی کردو و، نه نیا شوینی خشتیکی ماوه له گو شه په کی وه، خه لک به چواره و ریدا نه سو و پنه و ه و سه رسام نه بن پی و نه لین: باشه نه و ه بو نه و خسته شی بو دانه نراوه؟، فهرموو: من نه و خسته م و من کو تا پیغهمبه رم..

"ليس منا من لم يرحم صغيرنا، ويعرف حق كبيرنا" (الترمذي ١٩٢٠).. له نیمه نه نه و ه که سه ی به سو ز نه بیت به رانه ر به به چو که کا هان و مافی که وه رکاهان نه زانت.

"لا تدخلون الجنة حتى تؤمنوا، ولا تؤمنوا حتى تحابوا، أولا أدلكم على شيء إذا فعلتموه تحاببتم؟ أفشوا السلام بينكم" (مسلم ٥٤). ناچنه به هه شت تا پروا نه هینن، پرواش ناهینن تا په کتریتان خو ش نه و ییت، نه تانه و ی شتیکتان پی بلیم نه گهر بیکه ن په کتریتان خو ش بویت؟ سلا و کردن له په کتری له ناو خو تاندا بلا ویکه نه وه.

- "المسلم من سلم المسلمون من لسانه ويده، والمهاجر من هجر ما نهى الله عنه" (البخاري ١٠). موسلمان نه و ه که سه په که موسلمان ه کان له دهست و زمانی بن زیان بن، کوچکه ریش نه و په که له و شتانه کوچ بکات که خوا ریگری لی کردو و.
- "اتق الله حيثما كنت، وأتبع السيئة الحسنة تمحها، وخالف الناس بخلق حسن" (الترمذي ١٩٨٧). له هه شوینیکدا بووی له خوا بترسه، هه خرا په یه کت کرد به دوایدا چا که یه که بکه با بیسر پنه و ه، به ره و شتی جوان هه لسو که و ت له گه ل خه لکیدا بکه.
- "ألا من ظلم غير مسلم، أو كلفه فوق طاقته، أو أخذ منه شيئاً بغير طيب نفس، فأنا حجيجه يوم القيامة" (أبو داود ٣٠٥٢). ناگادار بن! هه رکه س سته میک له ناموسلمانیک بکات، یان کاریکی بدات به سه ردا که له توانا یدا نه بیت، یان شتیک لی بسه نیت به بن رازیوونی خو ی، نه و ه له قیامه تدا من په خه ی نه گرم.

- "الرحمون يرحمهم الرحمن، ارحموا من في الأرض يرحمكم من في السماء" (أبو داود ٤٩٤١). كهسه به سۆزه كان خوى به سۆزيش سۆزيان بۆ ئه نوڤيت، به سۆزين به رانبه ر ئه وانى له زه ويدان، ئه وه شى له ئاسمانه به سۆز ئه بڤت به رانبه رتان.
- "من نفس عن مؤمن كربة من كرب الدنيا، نفس الله عنه كربة من كرب يوم القيامة، ومن يسر على معسر، يسر الله عليه في الدنيا والآخرة، ومن ستر مسلماً ستره الله في الدنيا والآخرة، والله في عون العبد ما كان العبد في عون أخيه، ومن سلك طريقاً يلتمس فيه علماً، سهل الله له به طريقاً إلى الجنة، ومن بطأ به عمله، لم يسرع به نسبه" (مسلم ٢٦٩٩). هه ركه سيك ناره حه تيه كى دونيا لابات له سه ر بروداريك، خواش ناره حه تيه ك له ناره حه تيه كانى قيامه ت له سه ر ئه و لائه بات، هه ركه س كارئاسانى بۆ يه كي ك بكات خواش كارئاسانى بۆ ئه و ئه كات له دونيا له دواروژيشدا، هه ركه س موسلمانايك بپوشيت، ئه وه خواش ئه و ئه پوشت له دونيا له دواروژيشدا، خوا هاوكارى به نده ئه بڤت تا ئه و به نده هاوكارى خه لك بڤت، هه ركه س ريگه يه ك بۆ زانست بگريته به ر ئه وه خواش ريگه ي به هه شتى بۆ ئاسان ئه كات.. هه ركه س دوابكه وڤت له كارى چاكه دا، خانه دانيه كه ي نايابته پيشه وه..
- "من غشّ فليس منا" (الترمذي ١٣١٥). هه ر كه س گزى بكات له ئيمه نيه.
- "مثل المؤمنين في توادهم، وتراحهم، وتعاطفهم مثل الجسد؛ إذا اشتكى منه عضو، تداعى له سائر الجسد بالسهر والحمى" (مسلم ٢٥٨٦). غه نه ي باوه رداره كان له خو شه ويستى و به سۆزبون و له گه ل يه ك تريبوندا وه ك يه ك لاشه وايه، كه ئه نداميكي نه خو ش ئه كه وڤت هه موو ئه ندامه كانى ترى ئه و جه سه تيه تايان لى دڤت و شه و ناخه ون.
- "كلكم راع وكلكم مسؤول، فالإمام راع وهو مسؤول، والرجل راع على أهله وهو مسؤول، والمرأة راعية على بيت زوجها وهي مسؤولة، ألا فكلكم راع وكلكم مسؤول" (البخاري ٤٨٩٢). هه موو يه كي ك له ئپوه شوانه و به رپرسياره له ژڤرده سه ته كانى، پيشه وا (ى گه وره) شوانه و به رپرسياره له ژڤرده سه ته كانى، پياو شوانه له ناو خيزانى خوڤداو به رپرسياره له ژڤرده سه ته كانى، ژنڤش شوانه له مالى ميڤرده كهيدا و به رپرسياره له ژڤرده سه ته كانى، خزه تكارڤش شوانه له مالى گه وره كهيدا و به رپرسياره له ژڤرده سه ته كانى.

قورئان چۆن موحه مەدی پیغه مبهري خوی وه سف کردوه- سهلامی خوی لیبت-؟

قورئان وهک ئاوێنهیهک هه ندی لایه نی سه یری ژیا نی پیغه مبه رمان - سهلامی خوی لیبت- پیشان ئەدات که چۆن ئاوێنه بووه به کهسانی چوار ده وری، به رزی ره وشتی و سیفه ته جوانه کانی و مرو فبوونی پیغه مبه ر له و ئایه تانه وه ئەدره و شینه وه له یهک کاتدا:

■ ئەو سۆز و میهره بۆ هه موو جیهانه کان، نهک ته نیا بۆ موسلمانه کان، وهک ئەفه رموی: { وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ } (الانبیاء: ۱۰۷) تیهه تۆمان نه نارده وه بۆ ئەوه نه بیته سۆز و میهر بۆ هه موو جیهانه کان.

■ ئەو به سه ر لووتکه ی ره وشت به رزیه وهیه، وهک ئەفه رموی: { وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ } (القلم: ۴) به دلناییه وه تۆ به سه ر لووتکه ی ره وشت به رزیه وه وه ستاوی.

■ زۆر پیدانه گرێت له سه ر ئەوه ی خه لکی هه موو هیدایهت وه رگرن و که ئەبێتی خه لکی له سه رگه ردا نیدان ئەو زۆر ئازار نه چێژیت، زۆر ئەوه ی یاد نه خه ریته وه که تۆ ته نیا راگه یاندنی ئایینت له سه ره و خواش بیه ویت هه رکهس سه رکه وتوو ئەکات له هیدایه ته رگرتندا، قورئان ئەفه رموی: { فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ } (هود: ۱۲)، { وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ } (الانعام: ۱۰۷)، { قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا } (الکھف: ۱۱۰)، جا له وانه یه تۆ (ئهی پیغه مبه ر) واز به یینیت له هه ندی له و باسانه ی که به (وحی) بۆت په وانه کراوه و دلته نگ و سه غله ت بیت ئەگه ر بلین: ئەوه بۆ که نجینه یهک (له زێرو زیو) دانه به زیوه ته سه ری، یان فره شته یهک بۆ که یاندنی په یامه که نه هاتوو له که لیدا، (تۆ خه فهت مه خو) چونکه به راستی تۆ ته نها ترسینه ری، خوا خویشی ئاگادارو چاودێر به سه ر هه موو شتیکدا (حیسان یان بۆ ده کات) (هود: ۱۲)... خو ئەگه ر په روه رداگرت (بیویستایه و شایسته بوونایه هیدایه تی ده دان) موشریک نه ده بوون، خو تیهه تۆمان نه کردوو ته چاودێر به سه ر ئەوانه وه تۆ ده سه لاتت به سه ر یاندا نه (تا به زۆر هیدایه تیان به سه ردا به یینیت) (الانعام: ۱۰۷)... (ئهی پیغه مبه ر!) پیا نیان بلن: به راستی من ته نها ئاده میزا دیکم وهک ئیوه، به لām ئەوه ند هه یه وه حی و نیگام بۆ دیت (ئهم راستیه تان تیهگه یه نم) که: بیگومان خوی ئیوه خوییه کی تاک و ته نها یه، جا ئەوه ی ده یه ویت به دیداری په روه رداگاری شاد بییت، به دل با کارو کرده وه ی چاک و دروست ته نجام بدات و به هیچ شیوه یهک له په رستندا هیچ که سه یک نه کاته هاوه ل و شه ریک بو ی. (الکھف: ۱۱۰)

■ زۆر پاساوی بۆ خه لکی ئەهینایه وه و چاوی له هه له کانیان دا نه خست، قورئان ئەفه رموی: { عَمَّا اللَّهُ عَنكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَّبِعَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَافِرِينَ } (التوبة: ۴۳) خوا لیت خو ش بیت (ئهی پیغه مبه ر!) بۆ مۆله ت دانن (ئه ده بوا یه مۆله تیان به دیتن) تا به چاکی بۆت ده ربکه ویت، کێ راسته و باوه ر دامه زراوه، کیش درۆزن و دوورووه.

■ دوعای ئەکرد لای خوا که له دوژمه نه کانی ش خو ش بییت، ئەوه بوو خوا رینگری ئەوه ی لیکرد، قورئان ئەفه رموی: { اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ } (التوبة: ۸۰) ئهی پیغه مبه ر! داوا ی لێخو ش بوون بۆ

ئهو دوورووانه بکهیت یان داوا ی لێخو ش بوونیان بۆ نه کهیت چوون یه که، ته نانه ت ئەگه ر هه فتا جار ی ش داوا ی لێخو ش بوونیان بۆ بکهیت، ئەوه خوا هه رگیز لیا نی خو ش ناییت، چونکه به راستی ئەوان باوه ریا ن به خوا و پیغه مبه رکه ی نه بوو، خوایش هیدایهت و رێنمووی کهسانی خه تاکار و له سنوور ده رچوو ناکات.

■ ئەوه ی تووشی بروداران ئەبوو ئازاری به پیغه مبه ر ئەگه یاند، ئەو هه م میهره بانه و هه م به سۆزیشه بۆیا ن، وهک قورئان ئەفه رموی: { لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ } (التوبة: ۱۲۸) (ئهی خه لکینه!) دلنیا و بیگومان پیغه مبه ریکتان بۆ په وانه کراوه که هه ر یه کیکه له خو تان، زۆر سه خته به لایه وه تووش بووتان به به لآو ناخو شی، زۆر به ته نگه شتانه وه یه و په رۆشه له سه رتان، زۆر دل سوژی ئیماندارانه و میهره بان و دلۆقانه بۆیا ن..

■ هه ندی خه لکی که ئەبوون به میوانی و زۆر ئەمانه وه له ماله کهیدا ئازاری ئەچه شت، که چی ئەو شه رمی ئەکرد باسی ئەوه بکات، وهک قورئان ئەفه رموی: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرٍ نَّاظِرِينَ إِنَّا هُمْ وَأَنْتُمْ وَكَانَ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنَسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَجِيبُ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَجِيبُ مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقَالُوكُمْ وَفَلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا زُجَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا } (الاحزاب: ۵۳) ئهی ئەو که سانه ی باوه رتا ن هیناوه! مه چن بۆ سه ردا نی ماله کانی پیغه مبه ر مه گه ر مۆله تان بدریت و مۆله ت بخوا زن، (ئه گه ر مۆله ت دران بۆ ناخواردنیک) چاوه رپی پیگه یشتنی مه که ن، ئەگه ر پینه گه یشتوو (مه به ست ئەوه یه که زوو مه چن که هیشتا خواردنه که پینه گه یشتوه)، به لām بانگ کران ئەوه به چنه ژووره وه، خو تان به گه فتو گووه سه رگه رم مه که ن، چونکه ئەو کاره تان پیغه مبه ر ئازار ده دات (هه رچه نه ده) شه رمان لیده کات و (داوا ی چوونه ده ره وه تان لیتا کات، بیگومان) خوا شه رم له (راگه یاندنی) هه ق و دروستی ناکات، خو ئەگه ر داوا ی شتیکی پیویستتان (له خیزانه کانی پیغه مبه ر کرد) له پشتی په رده وه داوا یان لیکه ن، ئا ئەو جو ره په فتاره چاکتر و پاکتره بۆ دلی ئیوه و ئەوانیش، بیگومان هیچ کات بۆتان نه ئازار و دلته نگی بۆ پیغه مبه ری خوا پیش بێنن، هه رگیز بۆتان نه هاوسه رانی دوا ی خو ی به هیچ جو ریک ماره بکه ن، چونکه ئەو کاره تان لای خوا زۆر گه وره یه و (زۆر نابه جییه، چونکه ئەوان دایکتانن، دایکیش له رۆله ی هه رامه).

■ زۆر ئاسان بوو، به خشنده بوو، دل نه رم بوو، به نه رمی مامه له ی له که ل هاوه له کانی دا ئەکرد، راوێژی پێ ئەکردن، رای وه رته گرتن ته نانه ت له سه ختترین و تاریکترین هه لومه رجا، قورئان ئەفه رموی: { فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِظَ الْقُلُوبُ لَانفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ } (آل عمران: ۱۵۹)

کهوابوو ئهی محمد! به هو ی په حمه تی خوا وه یه تۆ نه رم و هیمن بویت له که لیا ندا، خو ئەگه ر تو ره و قسه په ق و بێ به زه یی بووتایه، ئەوه هه موو له ده ورت بلآوه یان ده کرد، که واته چاوپۆشیا ن لیکه و لیا نیان به ره و داوا ی لێخو ش بوونیان بۆ بکه، له کار و پێشهادتا پرس و رایان پێ بکه، (داوا ی مه شو رهت و پرس و را) ئەگه ر بریار تا (کار یک ئەنجام به دیت، ئەنجامی به ده) پشت به خوا به سه ته، چونکه به راستی خوا ئەوانه ی خو شه ده ویت که پشتی پیده به ستی.

قورئانی پیرۆز موعجیزه نهمره که ی ئیسلام

باشه

باشه قورئان ئه بئ چى بئت؟ ئه و كئيبه ی كه
پرفروشتري كئيبه له جيهاندا؟ زياتر له يه ك مليار و
نيو موسلمان برويان پي ههيه؟

موعىزى له بهرکردنى قورئان:

خو کۆتا کتیبى ئاسمانى خوئى نوانوه «قورئان»، وهک ئاماژه يهک بۆ ئهوهى که ئهخوێرتنهوه و ئهپارێزێت له ناخى مروڤهکاندا، له ههندى شوێنیشدا ناوى ناوه «کتیب» وهک ئاماژه يهک بۆ ئهوهى ئهنووسێتهوه و ئهپارێزێت له ناو دیرهکاندا، دهى له راستیدا قورئان به ههردوو رێگه که به ناخ و به نووسین- خوا پاراستوویهتى، که شتیک له قورئان دائه به زیه سهر پێغه مبههر -عليه السلام- به دیارى چاویهوه ئهیانوو سیهوه، و له دهى پیرۆزى ئهوهوه وهریان ئهگرت، ههركهس قورئانى له بهر بوايه لێیان وهرنه ئهگرت ئهگهر له گهڵ نووسینه کهدا گونجاو نه بوايه با ئهوانهش له بهریان بوايه ژماره يهکى زۆریش بوون، ههركهس شتیکى نووسراوى بهێنايه ئهگهر له گهڵ ئهوهدا گونجاو نه بوايه که له دهى پێغه مبههر وهرگیراوه وهک قورئان لێیان وهرنه ئهگرت.

ئهمه له کاتیکدا زانایانى لاهوتى مهسحی دان به وهدا ئه نیت که ئینجیله کان ئهوه هه مووه دژیه کیه یه یان تیدایه و ئهوان به شتیکى سروشتى و واقعی دائه نین، چونکه ئه لێن سهراوه ی ئینجیل چهند نووسهر بوون و هه ریه که یان له سهرده مێکدا بوون، و سروشتى نیگاکانى ناو ئینجیلیش ناراسته وخۆ بوون، هه رچهنده به دیدى ئهوان ئه وهش به سه بۆ ئه وهى هیدایه تی بۆ مروڤایه تی هه لگرتییت.

به لām راسته قینه ئه وهیه هه یج که سیکى به ویزدان نیه ئاشنا بییت به قورئان و دان به وهدا نه نیت که قورئان خالیه له قسه ی دژ

به یهک، یان پێچه وانه ی یهک، له بهر ئه وهى که قورئان هه م ده رپړین (له فزهکانى و هه م ماناکانى قسه ی خوان-عزوجل-، له دهى موحه ممه دى پێغه مبههرى به رێزه وه -عليه السلام- له بهر کراره و نووسراوه ته وه، به وشیه ی بۆ نیگا کراره، بۆ ئه وهى زیاده بییت یان که مى بییت، موسلمانانیش له گه ل بوونى جیاوازی مه زه به ی و بیرکردنه وه یان هه موو له سه ر ئه مه یه ک پان و له یه ک وشهیدا جیاوازیان نیه.

به ره دواى به ره به درێژایى میژوو ئهم قورئانه یان پاراستوه، له رووی پێشکه وتووێرتین میتۆده وه که دا یان نابوو بۆ دیسپلین و باش گوێگرتن و هه لگرتن (له بهرکردن) و نووسینه وه ی وردى ریا به ته کان و چۆنیى گۆکردن یان و گه یاندن یان، چۆنیى پاراستن و کۆنترۆلکردن یان له سیه نه کاند و چۆنیى نووسینه وه یان له مو صحه فدا که یه ک پیتی که متر نه بییت و جووله یه کى ئه و وشه یه زیاد نه کریت، ئیستا له توانای هه موو که سیکدا هه یه له ئه و په رى چینه وه تا ئه گه یته ناوه راستى ئه فریکا نو سخته یه ک قورئان بکړیت و به راووردی بکه ی به نو سخته یه کى تری قورئان که پێش هه زار سال نووسرا یته وه یان له مۆزه خانه یه کدا پاراستی تیان له هه ر شوێنیکى دنیا دا بییت، ئه و راستیه

قورئان کتیه پیرۆزه که موسلمانانه که پروایان پێی ههیه:

- قسه و فه رمایشتى خوایه و دا یبه زاندووه بۆ موحه ممه د که پێغه مبههرى ئه وه-سه لامى خوا ی لیبیت- تا ببیته هیدایهت و رووناکی بۆ خه لکی.
- کۆتا کتیب و په یامى ئاسمانیه که هاتووه ته خواره وه.
- پارێزراوه له هه موو لادان و گۆرانکاریه ک.
- هه رکهس بیهوێنیتنه وه یان له بهرى بکات ئه وه عیبا ده تی خوا ی کردووه، جیه جیکردنى یاسا و بپاره کانیشی جوړیکى تره له عیبا ده ت.

به هوئى فریشته جو برائیله وه-سه لامى خوا لیبیت- ده ستی به دا به زین کردووه، پاش ئه وهى پێغه مبههر چل سالى ته مه نى ته واو کرد، یه که مین ئایه تیکیش له قورئان دا به زى بریتى بوو له ئایه تی{اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ}، ئیتر دواى ئه وه به ش به پێى رووداو و هه لۆیسته کان ئه هاته خواره وه.

قورئان بۆ (۱۱۴) سوورته دا به ش ئه بییت، که با به ته کانى و شیوازه کانى جوړاو جوړه، به لām هه موویان له وهدا یه ک ئه گرنه وه که له ئه و په رى په لى ره وان ییژیدا دا رێزراوه به زمانى عه ره بى، هه مووشى ئه رزێته ناو یه ک با به ت ئه ویش هیدایه تی مروڤه کان و بانگکردن یانه بۆ عیبا ده تی خوا به تاک و ته نیایى..

گرنگترین ئه و باورو سیکته رانه ی قورئان باسیان ئه کات:

- ۱-سه لماندنى یه کتایى خوا، هه لۆه شانده نه وه ی ئه و گومانانه ی خه لکی مو شریک هه یانه.
- ۲-چیرۆکی پێغه مبههران و میله ته پێشووه کان.
- ۳-بانگکردنى خه لکی تا له م گه ردوونه فراوان و بۆ بنه را مێنن و وردبینه وه له خولقا وه کانى چوار ده وریان، و بزائن ئه ندازه ی ئه و هه موو به خششه خوا یه چه ندیکه به سه ر یانه وه.
- ۴-روونکردنه وه ی دروشمه ئایینه یه کان و فه رمانه کان و رێگریه کان(حه رامه کان).
- ۵-روونکردنه وه ی ره وشت و سیفه ته کانى با وه پداران و ترساندن یان له ره وشته خرا په کان.
- ۶-قسه کردن له سه ر روژی دوا یى، و با سکردنى پا داشتى چا که کار و خرا په کاران.
- ۷-په روه رده کردنى با وه پداران له میانه ی ئه و کۆمیت و پاشکۆ یانه ی له سه ر روودا وه کانى سه رده مى پێغه مبههر و ها وه له کانى وتراون.

ئهمهش کورته یه که له سه ر قورئان و تایبه ته ندیه کانى..

سهرنجراکيشهت بۆ دهرئهکهوئت که قورئان شپوازی خوئندنهوهی پيتهکانی و وشهکانی و بنهماکانی خوئندنهوهی ههر ههمان ئهوانه پيششوه، هيچی نهگورراوه و نهکراوه به شتی تر، لهگهڵ بوونی ئهوه ههموو ههردهمه جياواز و زمانه جياوازانهدا ئيتر له منالیکهوه بيبیستی که لهبهر بۆتی ئهئیتتهوه له ئهندهنووسای ئهمرودا بێت، یان له زانایهکی موسلمانهوه بيبیستی که له مهککهدا دهرسی وتوتهوه پيش ههزار سال.. له قورئاندا هاتوه: {وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا} (النساء: ۸۲)، ئهوه بۆ ئهوانه سهرنجی قورئان نادهن و ليکی نادهنهوه و ليی وردنابنهوه؟ خو ئهگهر له لایه کهسیکی تروه بوايه جگهله خوا بيگومان جياوازی و دژايهتیهکی زۆریان تیدا دهوژيهوه. ئهمهش سهبر نيه چونکه خوا خو -جل جلاله- به ليینی پاراستنی قورئانی داوه، وهک ئهفهرموئیت: {إِنَّا نَحْنُ الذَّكْرُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ} (الحجر: ۹) بهراستی ههر ئيمه قورئانمان دابهزاندهوه و بيگومان ههر ئيمهش پاريزگاری دهکهين و (نايه لين خيانهتکار هيچ جوړه دهستیکی تبيخات).

موعجيزه‌ی ره‌وانبێژی و ده‌روونی:

ئهو کهسهی که قورئان به ليرامان و وردبوونهوهوه ئه‌خوئیتتهوه ئه‌بينیت که راسته‌وخو و شه‌خصی قسه له‌گه‌ڵ ئه‌ودا ئه‌کات، به‌رده‌وام مونا‌قشه‌ی نا‌خی ئه‌کات و راناوه‌ستیت و رووبه‌رووی ئه‌بينته‌وه!! سه‌يرتر له‌وه ئه‌وه‌يه که پيشی ئه‌کهوئیت و ئاراسته‌ی ئه‌کات، وهک ئه‌وه‌ی که فيکری بخوئیتتهوه پيش ئه‌وه‌ی ئه‌وه کهسه لای خو‌شی باسی بکات!.

هونه‌رمه‌نديک ئه‌توانی وینه‌يه‌ی چاوێک بکيشیت وهک ئه‌وه واييت به‌ره و ههر شوئینیک بچیت ئه‌و چاوه سه‌يرت بکات، به‌لام چۆن ئه‌توانریت کتیبیک بنووسیت که به‌دواي بيرکردنه‌وه‌کات پروات و بيانخوئیتتهوه و بزانی ئه‌ته‌وی بليی چی، جا هه‌ندێ جار وه‌لامی پرسيا‌ره‌کانیشت ب‌داته‌وه پيش ئه‌وه‌ی بيانکه‌یت! له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ی قورئان ئه‌خوئیتتهوه که‌سانی له‌ يه‌ک جياوازان، که‌لتوور جياوازان، ژينگه‌ جياوازان!

قورئان ئهم شپوازه سهرنجراکيشه‌ی هه‌يه له‌ دۆزینه‌وه‌ی هه‌سته‌کانی مرو‌فدا، له‌ ده‌رخستنی نه‌ينيه‌کانیدا، له‌ رۆشکردنه‌وه‌ی خاله‌ لاوازه‌کانیدا، ئهمه بۆ خوئنه‌ره سه‌ره‌تابيه‌کانی تو‌ژی زه‌حمه‌ته له‌ يه‌که‌م جارياندا، به‌لام ههر ئه‌وه‌نده‌ی رۆ‌حی به‌خه‌به‌ره‌ینا ده‌ست به‌ پرسيا‌رکردن له‌ دلی ئه‌کات، ئه‌و پرسيا‌رانه‌ی که ماوه‌يه‌کی زۆره نه‌يکردوون و دواي خستوون، هه‌ميشه له‌ وه‌لامه‌کانيان هه‌له‌هاتوه و رايکردوه..

کاتیکی يه‌کێکه‌مان قورئان ئه‌خوئیتتهوه، چيروکی ئه‌وه ههموو کهسه و سيفه‌ته‌کانيان ئه‌خوئیتتهوه، ماوه‌يه‌ک له‌گه‌ڵ نه‌ينيه‌کانيان و حاله‌ته‌ ده‌روونی و بنهماکانياندا ئه‌ژي، ئه‌بينی ئه‌مانه‌يان له‌ ريگه‌ لايان داوه و ئه‌وانه‌يان رزگاريان بووه.. هه‌لو‌سته‌يه‌ک له‌گه‌ڵ خویدا ئه‌کات بۆ يه‌که‌مجار و هه‌ول ئه‌دات چاوێک به‌ حساباته‌کانی خویدا بخشيیتتهوه.. به‌لام ههر ئه‌وه‌نده خو‌شه که ئايه‌ته‌کان يه‌ک به‌دواي يه‌کدا دین و وینه‌کان هه‌مه چه‌شن ئه‌بن و نمونه‌کان زۆر ئه‌بن، ئيتر بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ستی پي‌بکات سه‌ير ئه‌کات به‌ شپوه‌يه‌کی سه‌ير ورده

ورده ريزئه‌به‌ستن و به‌ره و دل ئه‌رۆن، تا وای لي‌ديت قورئان ئه‌بينته ئاوینه‌يه‌ک بۆ ده‌روون و راسته‌قینه‌ی ده‌روون ده‌رئه‌خات..شته ناشايسته‌کانی ده‌روون ده‌رئه‌خات و که‌موکرتيه‌کانی و تواناکانی و ده‌رئه‌ته‌کانيت پيشان ئه‌دات.. ئيتر به‌و شپوه‌يه تیکه‌ل به‌ نا‌خی خوئنه‌ره ئه‌بيت و شو‌رئه‌بينته‌وه بۆ ناو قولاييه‌کانی ده‌روون و به‌خه‌به‌ری ئه‌هينیتته‌وه تا مل که‌چ بکات و دان به‌وه‌دا بنی که ته‌نيا (الله) خواي راسته‌قینه‌يه و شايسته‌يه به‌وه‌ی عييا‌ده‌تی بۆ بکه‌ی..

ئه‌بينی ئه‌وه کاتانه‌ی بۆ ئومیدی رووی تیتته‌کات و هيوای نامينیت ئهم ئايه‌ته ئه‌خوئیتته‌وه {قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ} (الزمر: ۵۲). ئه‌ی پيغه‌مه‌بر! پي‌يان بلی: خوا ده‌فه‌رموئیت: ئه‌ی به‌نده‌کانم! ئه‌وانه‌ی که خو‌تان گونا‌ه‌بار کردوه و هه‌له‌تان زۆره، نا‌ئوميد مه‌بن له‌ ره‌حمه‌تی خوا، چونکه به‌راستی ئه‌گهر ئيه ته‌وبه‌ی راست و دروست بکه‌ن، خوا له‌هه‌موو گونا‌هو هه‌له‌کانتان خو‌ش ده‌بيت، چونکه بيگومان ئه‌وه خوايه زۆر لي‌خوشبوو لي‌بورده‌يه و زۆر به‌ سو‌زو ميه‌ره‌بانيشه.

له‌و کاتانه‌شدا که دوودله و هه‌ست به‌ زۆرانبا‌زيه‌کی تووندی ناو نا‌خی خو‌ی ئه‌کات، ئه‌يه‌وي‌ت بگه‌ريته‌وه بۆ لای خو‌ی و خو‌ی بخاته په‌ناي ئه‌وه، ئه‌بينیت خوا ئه‌فه‌رموئیت: {وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ} (البقرة: ۱۸۶). (ئه‌ی محمدا! ئه‌گهر به‌نده‌کانم پرسيا‌رت لي‌بکه‌ن ده‌رباره‌م، ئه‌وه من نزیکم لي‌يانه‌وه، به‌ هاناو هاواريانه‌وه ده‌چم ههر کاتيک لي‌م بپاريته‌وه و نزا بکه‌ن، ده‌با ئه‌وانيش به‌ده‌م بانگه‌وازی منه‌وه بي‌ن و باوه‌ری دامه‌زارو به‌ من به‌ي‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی پي‌گای هو‌شيا‌ری و ئاگايی بگرنه‌به‌ر (بۆ به‌ده‌سته‌ينانی سه‌ره‌رزی و سه‌ره‌فا‌زی هه‌ردوو جيهان).

کاتيکيش که ئه‌بينی ژيانی خه‌ريکه له‌ کو‌نترو‌لی خو‌ی ده‌رئه‌چیت، و وای لي‌هاتووه خه‌ريکه توانای به‌رگه‌گرته‌ی نه‌مينیت و نه‌تواني‌ت ری له‌ ري‌په‌وی رووداوه‌کان بگري‌ت، ئاله‌ويدا ده‌رمانی شيفابه‌خشی ری لي‌ئه‌که‌وي‌ت و ئه‌چيته سه‌ر کانيا‌وی فريادپه‌س که فه‌رمايشتی خواي گه‌وره‌يه که ئه‌فه‌رموئیت: {لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تَأْخُذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ} (البقرة: ۲۸۶). خواي گه‌وره ئه‌رك ناخاته سه‌ر هيچ که‌سيک مه‌گه‌ر به‌ فه‌ده‌ر توانايی خو‌ی بيت، ههر کاريکی چاک ئه‌نجام ب‌دات قازانجی ته‌نها بۆ خو‌يه‌تی و ههر خراپه‌يه‌کی کردبيت ته‌نها يه‌خه‌ی خو‌ی ده‌گري‌ت و له‌سه‌ر خو‌يه‌تی (ههر بۆيه ئيمانداران ده‌لي‌ن): په‌روه‌ردگارا! لي‌مان مه‌گره ئه‌گه‌ر فه‌رامو‌شيمان به‌سه‌ردا هات يان گونا‌هو هه‌له‌يه‌که‌مان له‌ ده‌ست فه‌وما، په‌روه‌ردگارا! ئه‌رکی سه‌خت و کاری گران مه‌ده به‌سه‌رماندا وه‌کو ئه‌وه‌ی داوته به‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی پيش ئيمه‌دا، په‌روه‌ردگارا! ئه‌رکيک مه‌ده به‌سه‌رماندا له‌ تواناماندا نه‌بيت، تووشي به‌لاو ناخوشيه‌که‌مان مه‌که تواناو هيزمان لی بپري‌ت، گونا‌همان بسره‌وه و چاوپوشي بکه له‌ هه‌له‌و تاوانه‌کا‌هان و دا‌پو‌شه، (داواکاري‌ن) به‌زه‌بيت بيتته‌وه پياماندا، په‌حمان پي بکه، ههر تو پشت و په‌ناو ياري‌دا‌ده‌ری ئيمه‌يت، جا بۆيه داوا ده‌که‌ين سه‌رمان بخه‌يت به‌سه‌ر قه‌ومي کافر و خوانه‌ناساندا..

Revered to the edge of idolatry, copied and illuminated with loving skill and care, used as the book from which the Moslem learned to read, and then again as the core and summit of his education, the Koran has for thirteen centuries filled the memory, aroused the imagination, molded the character, and perhaps chilled the intellect, of hundreds of millions of men. It gave to simple souls the simplest, least mystical, least ritualistic, of all creeds, free from idolatry and sacerdotalism. Its message raised the moral and cultural level of its followers, promoted social order and unity, inculcated hygiene, lessened superstition and cruelty, bettered the condition of slaves, lifted the lowly to dignity and pride, and produced among Moslems (barring the revels of some caliphs) a degree of sobriety and temperance unequalled elsewhere in the white man's world. It gave men an uncomplaining acceptance of the hardships and limitations of life, and at the same time stimulated them to the most astonishing expansion in history. And it defined religion in terms that any orthodox Christian or Jew might accept:

Righteousness is not that ye turn your faces to the East or to the West, but righteousness is this: whosoever believeth in God, and the Last Day, and the angels, and the Book, and the Prophets; and whosoever, for the love of God, giveth of his wealth unto his kindred, unto orphans, and the poor, and the wayfarer, and to the beggar, and for the release of captives; and whoso observeth prayer... and, when they have covenanted, fulfill their covenant; and who are patient in adversity and hardship and in the times of violence: these are the righteous, these are they who believe in the Lord! (ii, 177).

کردووه تهوه، مه سیحیهک، یان یه هودییهک نیه که بیروباوه پری دروستی هه بیته قورئان قه بول نه کات.. قورئان ته لی: {لَیْسَ الْبِرُّ اَنْ تُؤَلُّوا وُجُوْهُكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَکِنَّ الْبِرَّ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْیَوْمِ الْاٰخِرِ وَالْمَلَائِکَةِ وَالْکِتَابِ وَالنَّبِیِّیْنَ وَاَتٰی الْمَالَ عَلٰی حُبِّهِ ذَوِی الْقُرْبٰی وَالْیَتٰمٰی وَالْمَسٰکِیْنِ وَاَبٰنَ السَّبِیْلِ وَالسَّائِلِیْنَ وَفِی الرِّقَابِ وَاَقَامَ الصَّلَاةَ وَاٰتٰی الزَّکَاةَ وَالْمُوْفُوْنَ بِعَهْدِهِمْ اِذَا عَاهَدُوْا وَالصَّابِرِیْنَ فِی الْبَاسِءِ وَالضَّرَآءِ وَحِیْنَ الْبَاسِ اُولٰٓئِکَ الَّذِیْنَ صَدَقُوْا وَاُولٰٓئِکَ هُمُ الْمُتَّقُوْنَ} (البقرة: ۱۷۷).
کرداری چاک و کاری باش ته نها بریتی نیه له پروکردنتان به ره و پوژه لات و پوژتاوا، به لکو کرداری چاک و کاری باش بریتی له وهی که ناده میزاد باوه پری هینابیت به خواو به پوژی دواپی و به فریشته کان و به کتیه کان و به پیغه مبه ران، هه روه ها مال و سامانی به خشی بیت - له گهل خوشه ویستیدا بو - به خزمان و هه تیوان و هه ژاران و پیواران و داواکاران و له پیناوی نازاد کرنی بنده کاند، هه روه ها نوژی به چاکی نه نجام دابیت و زه کاتیشی له مال و سامانی دهر کردیت و ته وانه ی وه فادار بن به په یمانه کانیا کاتیک په یمانیا دابیت، ته وانه ش که له کاتی نه داری و هه ژاری و نه خوشی و ناخوشی و کاتی جهنگ و شه پرو شویدا نارامگرن، تا ته وانه که سانیکن راستیا کردووه و هه ر ته وانه شن پاریزکار و خواناس و دیندار.

«ویل دیورانته» که گرنگترین میژوونووسی شارستانیته ته کانه دان بهم کاریگه ریه ی قورئاندا ته بیت و ته وه نه سه مینتی که قورئان شوینی تاییه تی لای که سه به ویژدانه کان هه یه، له کتیبی: قصة الحضارة: ۶۸/۱۳-۶۹) دا ته لی:

Durant, Will. The Story of Civilization: The Age of Faith (New York: Simon and Schuster, 1950) vol. IV, pp. 183-184:

له هه موو سه رده مییک له سه رده مه کانی رابردوودا خه لکی زور له که سانی زاناو بیرمه ند پروایان به قورئان هیناوه، به هه مان شیوه له سه رده مه شدا که تیمه ی تیا ته ژی، هه روه ها ژماره یه کی زوری تری خه لکی - که نایه نه ژماره به جیاوازی ئاستی عقلی و فیکریان - پروایان بهم قورئانه هیناوه، ته مه ش له بهر هیچی تر نیه، ته وه نه بیت قورئان عه قیده یه کی روون و ئاسانی هیناوه که هه موو که س بو قبول ته کریت... ئاسانترین عه قیده و بیروباوه پری، که مترین ناروونی تیدایه، دووره له هه موو خوبه ستنه وه یه که به چند سرووت و عبادته تی تاییه ته وه، له هه موو ئایینه کانی تر زیاتر له بته رستی و که هه نووتی به دووره، ئیسلام مروقی فیرکردووه چون رووبه پرووی ژبان بیتته وه و به رگه ی نه هامه تیه کان بگریت، بی ته وه ی بول بول بکات و بیزاری دهر برپیت.. قورئان به دلناییه وه ئایینی ناساندووه و ورد روونی

پرسپارېکي
پرسپارېکي لوژيکيه و راسته خوځو ځو هه لئه داته ناو
زيهن کاتيک که باس له کتبي پيروزي (موسلمانان:
قورئان) نه کريت و باس له موحه ممه دي پيغه مبه ر-
عليه السلام- نه کريت: بوچي نه بي نه و چيروکه قه بول
بکهين که موسلمانان له و باره يه وه نه يگيرنه وه؟ ئايا
بو مان نيه ئيمه ش چهند پرسپارېک له و باره يه وه
بکهين؟

قورئان له کوپوه هاتووه؟

میژوونووسان لهوهدا جیاوازیان نیه له تیواندا که یه کهم جار ئەم قورئانه لهسەر زمانی پیاویکی عهره‌بدا باسی هاتوووته‌ناو، که نه‌یزانیوه بنووسیت و بخوینیتته‌وه، له مه‌ککه‌دا و له سه‌ده‌ی شه‌شدا له دایک بووه، ناوی موحه‌ممهدی کوری عه‌بدو‌لایه.. شایه‌تی میژوو به‌موته‌واته‌ری هیچ شایه‌تیه‌کی ناگات، به‌هه‌مان شیوه ئیمه له خودی ئەو کتیبه‌ خویدا ئەخوینینه‌وه به‌روونی ئەلێ ئەو کتیبه‌ دانراوی موحه‌ممهد نیه، به‌لکو فه‌رمایش‌تیکێ پیرۆزه و له‌ لایه‌ن خواوه‌ بۆی هاتوووه، ئەرکی موحه‌ممهدیش هیچ نیه ئەوه نه‌بی‌ت که ئەم قورئانه بگه‌یه‌نیتته‌ خه‌لکی و روونی بکاته‌وه به‌ بێ هیچ کهم و زیادیک تیتیدا.

ئایا ریی تیده‌چیت که موحه‌ممهدی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام خوێ ئەم کتیبه‌ی دانابیت، یان فیری ئەو شتانه‌ بووبیت و پاشان به‌ ده‌رپرینی خوێ دایر‌پژابیتته‌وه و پیشانی خه‌لکی دابیت؟

ئهو‌هی که پرسیار دروست ئەکات ئەوه‌یه ئەگه‌ر پیغه‌مبه‌ر ویستبیتی ده‌سه‌لات په‌یدا بکات به‌سه‌ر خه‌لکدا به‌ فی‌ل بۆیه قسه‌کانی داوه‌ته پāl خوا، ئە‌ی باشه‌ بۆچی هه‌موو قسه‌کانی خوێ نه‌داوه‌ته پāl خودا؟!.

باشه‌ عه‌قل ئەمه‌ قه‌بول ئەکات که ئەو قورئانی دانابیت و ئەم کتیبه‌ی داهینابیت و بۆ ئەوه‌ش ده‌سه‌لات په‌یدا بکات له‌ناو خه‌لکدا هاتوووه و داویه‌ته پāl خوا تا به‌ر‌پژ ببیت و پله‌دار ببیت له‌ناویاندا، که‌چی له‌ هه‌مان کاتدا له‌ناو ئەو کتیبه‌ خویدا خاوه‌نه‌که‌ی له‌ چه‌ند شویندا ره‌خنه‌ له‌ موحه‌ممهد ئەگریت و راسته‌وخۆ لۆمه‌ی ئەکات و ئاراسته‌ی دروستی ئەکات و هه‌له‌کانی بۆ راست ئەکاته‌وه؟

ئهم قورئانه‌-وه‌ک ئەوانه‌ی خویندوو‌یانه‌ته‌وه ئەزانن- هیچ بواریکی ژبانی نه‌بواردوووه و ره‌خنه‌ی خوێ نه‌گریتبیت له‌ موحه‌ممهد، چ سیکته‌ری گشتی بووبیت، یان تابه‌تی، له‌ راستیدا قورئان ره‌خنه‌ی له‌ موحه‌ممهد

”
ئەگەر پیغه‌مبه‌ری ئیسلام بۆ ئەوه‌ی ده‌سه‌لات په‌یدا بکات به‌سه‌ر خه‌لکدا به‌ فی‌ل قسه‌کانی دابیتته‌ پāl خودا، ئە‌ی باشه‌ بۆچی هه‌موو قسه‌کانی خوێ نه‌داوه‌ته پāl خودا؟

ئهمانه‌ چه‌ند پرسیار‌یک‌ی ره‌وان، خو‌یان راسته‌وخۆ هه‌له‌ده‌نه‌ ناو زیه‌ن، ئەگه‌ر خاوه‌نی پرسیاره‌که‌ شاره‌زا نه‌بی‌ت له‌ قورئاندا، تو‌یژینه‌وه‌ی نه‌کردبیت بۆ قورئان، شاره‌زا نه‌بی‌ت به‌ سیره‌ی موحه‌ممهد و چیرۆکه‌کانی ژبانی.

ئهو‌هی ئیمه‌ ئەیزانین و تو‌یژینه‌وه‌ میژوو‌یه‌کان سه‌لماندوو‌یانه‌ ئەوه‌یه‌ که زۆریک له‌ بیرمه‌ند و فه‌ره‌هه‌نگه‌سه‌کان په‌لاماری به‌ره‌مه‌ی خه‌لکانی تریان داوه و دزیو‌یانه‌و به‌ناوی خو‌یانه‌وه‌ ب‌لاویان کردوو‌ه‌ته‌وه، که‌واته‌ بۆچی ئە‌بێ په‌کیک شاکاریکی عه‌قلی خو‌ی بداته‌ پāl که‌سیکی تر؟

گرتوو له ژبانی خیزانیدا، به هه‌مان شیوه هه‌ندێ برپاری ریه‌رایه‌تی ئەو به‌ هه‌له ئەداته قه‌له‌م، نه‌ک ئەوه به‌لکو هه‌ندێ شیوازی بانگه‌وا‌زکردن‌یی خه‌لکی بۆ لای ئیسلام به‌ هه‌له له قه‌له‌م ئەدات.

یه‌کیک له‌وه‌ر‌خانه‌ ئەوه‌ بوو کابرایه‌کی نابینا که هاوه‌ل‌تیک‌ی موحه‌ممهد خو‌ی بوو-سه‌لامی خوا‌ی لی‌بیت- هات بۆ لای له‌ کاتیکدا ئەو سه‌رقالی بانگکردنی یه‌کیک له‌ سه‌رکرده‌کانی قوره‌یش بوو، ئومیدی وابوو که موسلمان ببیت، کابرای نابینا نه‌یزانی که موحه‌ممهد سه‌رقاله به‌و کاره‌وه، بۆیه بانگی کرد و وتی: هه‌ندێ له‌وه‌ی خوا فی‌ری کردووی منیش فی‌ر بکه، له‌سه‌ر داواکه‌ی به‌رده‌وام بوو، چه‌ند جار‌یک ئەمه‌ی وته‌وه، پیغه‌مبه‌ر ناو‌چاوی گرژ کرد(له‌ تو‌وره‌بی‌دا رووی گو‌را)، موحه‌ممهد هه‌زی کرد که چاوه‌پروانی بکر‌دایه‌ تا له‌ بانگکردنی ئەو ئە‌بوویه‌وه، ئەوه‌بوو پیغه‌مبه‌ر پشتی له‌ کابرای نابینا کرد و نه‌چوو به‌ ده‌میه‌وه، قورئان ئەو ساته‌ی وه‌ستاند و وه‌ک میژوو تو‌ماری کرد و به‌ وردی و به‌ در‌یژی بۆمان‌ی وه‌سف کرد، روونی کردوو‌ه‌ته‌وه که موحه‌ممهد-سه‌لامی خوا‌ی لی‌بیت- رووی له‌ نابینایه‌ک کردوووه و نه‌چوووه به‌ ده‌میه‌وه، قورئان هه‌ر لی‌ره‌شدا ناوه‌ستیت، به‌لکو ره‌خنه‌ له‌ پیغه‌مبه‌ر ئەگریت و و زۆر به‌ه‌یزانه‌ ئاراسته‌ی ئەکات بۆ ئەوه‌ی جار‌یک‌ی تر شتی وا دووباره‌ نه‌کاته‌وه، ئەمه له‌ سو‌ره‌تیکدا (پارچه‌یه‌کی ته‌واو له‌ قورئان) به‌ناوی‌که‌وه‌ ناو‌نراوه‌ که ئەو رووداوه‌ ئەکاته به‌لگه‌نامه‌یه‌کی میژوو‌یی، قورئان ئەفه‌رمو‌ی: (عَبَسَ وَتَوَلَّى ۱ اَنْ جَاءَهُ الْاَعْمَى ۲ وَمَا

يُذْرِيكَ لَعَلَّهٗ يَزَكِي ۳ اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرُ ۴ اَمَّا مَنْ اَسْتَغْنَى ۵ فَآَنَتْ لَهُ تَصَدَّى ۶ وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزَكِي ۷ وَاَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ۸ وَهُوَ يَخْشَى ۹ فَآَنَتْ عَنْهُ تِلْهُي ۱۰ كَلَّا اِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۱۱ (عبس: ۱-۱۲)، پرووی گرژکرد و پرووی وه‌رگه‌را (مه‌به‌ست پیغه‌مبه‌ره)، کاتیک نابینا که هات بۆ لای. جا تو‌ چوزانیت به‌لکو ئەو هاتبیت تا دل و ده‌روونی خا‌وین بکاته‌وه. یاخود ئامۆزگاری وه‌رگه‌رت، تا ئامۆزگاریه‌که سوودی پێ بگه‌یه‌نیت. به‌لام ئەوه‌ی که خو‌ی بێ نیاز نیشان ده‌دات و نایه‌و‌یت پ‌ینمومایی وه‌رگه‌رت. تو‌ له‌گه‌ل ئەودا کو‌ده‌بیتته‌وه و گرنگی به‌و ده‌ده‌یت و پروو له‌و ده‌که‌یت. جا تو‌ هیچ گونا‌ه‌بار نابیت که ئەو ئیمانی نه‌و‌یت و پاک و پوخته‌کردنی ده‌روونی مه‌به‌ست نه‌بی‌ت. به‌لام ئەوه‌ی که خو‌ی هاتوه‌ته‌ لات و کو‌شش ده‌کات و مه‌به‌ستیتی که شاره‌زای به‌رنامه‌ی خوا ببیت... له‌کاتیکدا ئەو له‌ خوا ده‌ترسیت. ئەوه‌ تو‌ گو‌ی به‌و ناده‌یت و خو‌تی لی‌ بێ ئاگا ده‌که‌یت. نه‌خ‌بر وامه‌که‌ و وامه‌به‌، چونکه‌ به‌راستی ئەم ئایه‌تانه‌، (ئهم سو‌ره‌ته‌)، یادخستنه‌وه‌ و ئامۆزگاریه‌.. پاش ئەم ئایه‌تانه هه‌رکات ئەو کابرا نابینایه‌ به‌اتایه‌ بۆ لای

پيغهمبر-عليه السلام-، پي ئه فهرموو: «مرحبا بمن عاتبنی فيه ربي» سلاو لهو كه سه ی خوا له سهر ئه و گله یی ليكردم، جا عه باكه ی خو ی بو رائه خست تا له سهری دابنيشيت!

قورئان ئه وه ی تو مار كردوو ه بو مان كه زور چيروك و ره خنه هه یه په یوه نده به پيغهمبره وه، ههر كه س له ئيمه خو ی له وه به دوور ئه گري ت ره خنه ی وای لي بگيريت و له ناو خه لكدا رووبه رووی بكریتته وه.. كه س هه یه بيت هه له كانی خو ی بلا و بكاته وه و له ميژوودا تو ماری بكات به و شيوازه، ئه گهر ئه و كه سه مه به ستی بيت پله و پايه یه کی دونیای بو خو ی ده سه ته بهر بكات!

پاشان، ئه وه ميژوو له زور شویندا ئه وه ی تو مار كردوو كه موحه ممه د-عليه السلام- چون ژیاوه له ساته سه خته كاندا، كه هه ز و ئاواتی ئه وه بووه نیگای بو دابه زیت تا راستی و پايه ی ئه و به سه لميئت، یان پاکی و پاکیزه یی خیزانی به سه لميئت، كه چی ئه و نیگایه ی بو نه ته هات..

یه کيکی تر له و بابه تانه ئه وه یه كه قه ومه كه ی پيغهمبر به و شيوه بي به زه بیانه دوژمنایه تیان ئه كرد و ئازاریان ئه دا و داوی هاوکاری و پشتیوانیان له زانیان و نووسه رانی میلیله ته پيشووه كان ئه كرد تا پشتیان بگرن له و جه نكه دا دژ به موحه ممه د.

ئه وان پيشان وتن: سی پرساری لي بكن، ئه گهر وه لامي دانه وه ئه وه راسته پيغهمبره، ئه گهر وه لاميشی نه دانه وه ئه وه درو یه و پيغهمبر نیه.. هاتن وایان كرد و

ئه و پرسیارانه یان ليكرد، موحه ممه ديش -عليه السلام- وه ك ئالنگاریه ك فهرمووی: به یانی وه لامتان ئه ده مه وه..

ئه وه بوو نیگای ئاسمان بو ماوه ی چه ند روژيک بچرا له موحه ممه د و دانه ئه به زیه سهری، كار گه يشته ئه وه ی كه دوژمنه كانی ئه یاندا به لايدا گالته یان ئه كرد، له بهر ئه وه ی وه لامي نه دانه وه، موحه ممه د خه فه تيکی زوری تووش هات به هو ی ئه وه وه، نیگای قورئانی بو نه هات تا پانزه روژ دوا ی ئه وه كه وه لامي پرسیاره كانی تیدا بیت، كه نیگاکه ش هات كو مه ليك ريئمایي تیدا بوو بو موحه ممه د و پي ئه ئی: مه لي به یانی ئه و كاره ئه كه م تا كردنی ئه و كاره ئه به ستیتته وه به ویستی خوا وه و ئه ليی: ئه گهر خوا بیه ویت، دوا خستنی ئه م وه لامه ش شيوازيکی په روه رده كردنه بو ت، قورئان ئه فهرمو ی: ﴿وَلَا تَقُولَنَّ لشيءٍ إني فاعلٌ ذلك غداً﴾ • إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا سَبَيْتَ وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا، (الكهف: ۲۳-۲۴). هه رگیز ده رباره ی هیه شتيك و هیه كاريك مه لي، من به راستی سه یني ئه نجامده ری ئه و كارم... مه گهر بلييت: ئه گهر خوا بیه ویت و ویستی په روه ردگاری له سهر بيت، یادی په روه ردگاریشت بكه كاتيک كه له بیرت چوو بلييت (ان شاء الله) له ئه نجامدانی ههر كاريكدا بلي: ئوميدده وارم په روه ردگارم ريئموويم بكات بو به لگه یه کی نزیکتر له مه تا به و شيوه به ی كه پي چا كه وای په سه نده جبه جبه بكم.

چه ند تۆمه تيکی چه ند باره:

یه کيک له شته سهیره كان ئه وه یه چيروکی ژیانی موحه ممه د -عليه السلام- ئه كری به روونترین به لگه دابنريت بو راستی ئه و..

ده ی كه وایه كه سيکی نه خوینده وار كه نه توانی بنوسی و بخوینتته وه، له ناو خه لكی نه خوینده واردا ژیا بیت، كاته كانی له گه ل ئه واندا به سهر بردييت و له كورو كو بوونه وه یاندا ئاماده بوويت -نه ك كو بوونه وه ی گونا گه رن- و خه ريکی بزوي پيدا كردنی خو ی و مال و منالی بوويت، ماوه یه ك شوانی مه ری به كری ئه كرد، یان بازگانی ئه كرد، كه سی هیه په یوه نديه کی به زانایانه وه نه بووه، زوريه ی ژیانی تا چل سالی ته وای ته مه نی له و شتانه دا سهر ف كردوو، كه چی له ساته وه ختيكدا باسی بابه تيکیان بو ئه كات كه باو بپیرانی شيان شاره زاییان تیدا نه بووه، چيروکی پيشینانیان بو ئه گيریتته وه، باسی سهره تاي خولقا وه كانیان بو ئه كات، دريژه ی ژیانی پيغهمبرانیان بو باس ئه كات، یاسای زور وردیان له هه موو بواره كانی ژیاندا بو باس ئه كات!!

دوژمنه كانی موحه ممه د له ناو قه ومه كه یدا ئه م راستیه تووشی شوکی كردبوون، بويه له ق و دوودل بووبوون له ناساندنی ئه و په یامه دا كه بوی هاتبوو، بیران لای ئه وه بوو چ تۆمه تيک به نه پالی تا خه لکی شوینی نه كه ون؟

زور قورس بوو لایان بليين: قورئان دانراوی موحه ممه د، ئه مه ناچي ته عه قلی كه سيكه وه كه قورئانی خویندبيته وه و ليی وردبوو بيته وه،

ناشكری له یه کيکی تريشه وه فیری بوويت، چونكه ئه و ئه وه ته ی هه یه له ناو خو ماندا یه، دريژه ی هه موو ژیانی ئاگادارین.. ئه هاتن تۆمه تباریان ئه كرد به شتيك و به پيچه وانه ی ئه و شته ش! جار ی ئه یانوو ت: ئه مه له خه لکی پيش خو ی وه ريگرتوو، جار ی ئه یانوو ت: له خو یه وه هه ليبه ستوو، جار ی ئه یانوو ت: ئه مه خه وه كانی خویمان بو ئه گيریتته وه كه بينوونی له خه ودا.. كه نه یانته توانی ئه وه به سه لميئن، ئه هاتن ئه یانوو ت: جادوو گه ره، شاعیره، له وانه یه شيت بيت!

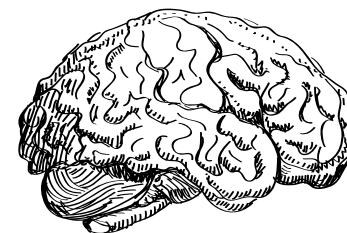
ئه مه ههر هه مان تۆمه ت بوو كه ئه یاندا یه پال موسا-سه لامی خوا ی لييت- ئه ی پيشان نه ته و ت جادوو گه ر؟ ئه ی عيسایان-سه لامی خوا ی لييت- به وه تۆمه تبار نه كرد كه شيته؟

ئه م تۆمه ته به خشي نه وه یه له گه ل هه موو پيغهمبرانی پيشووشدا ههر كراوه-سه لامی خوايان لي بيت- كاتيک دوژمنه كانیان نه یانته توانی تۆمه تيکیان بده نه پال ئه هاتن ئه یانوو ت: ئه مانه شيتن.. ئه مانه جادوو گه رن، ئه مه حالی شایه تیده ريکی دروژنه، كاتيک هه ست ئه كات هه لو يسته كه ته نكه تاوی كردوو و به لگه ی به ده سه ته وه نه ماوه، ده ست بو هه موو لایه ك ئه بات و ههر شتيکی ناجوان هه بيت ئه یكا ته تۆمه ت به سهر به رانه ره كه یه وه، به هیوا ی ئه وه ی زه مينه یه کی ده ست بكه ویت له سهری رابه سه ستیت و نه كه ویت، به لام هه یهوو!

ئەم تۆمەتبەخشىنەۋەپە لەگەل ھەموو
پىڭخەمبەرانى پىشووۋىدا ھەر كراۋە-
سەلامى خاويان لى بىت- كاتىك
دوژمنەكانيان نەيائەتەۋانى تۆمەتتىكان
بدەنە پال ئەھاتن ئەيانووت: ئەمانە
شىتت..ئەمانە جادووگەرن.

بۇچى پىڭخەمبەرايەتى تەنبا بە بلىمەتتەك دانەتتىن:

ھەموو لايەك لەسەر ئەو كۆكن كە خوا
ئەۋەندە توانا و داھىنانى لە ناو عەقلىدا تۆمار
كردوۋە كە بە خەيالىدا نايەت، بەلام ئەۋەش
شىتتىكى سىروشتىيە كە عەقلىش سنوورىكى
ھەيە لە ۋەرگرتىنى شت و بەرھەمھىنانى
بىرۆكەدا.. لەگەل ئەۋەش كە عەقلى شايەتى
ئەدات خاۋايەكى دروستكەرى بەدەسەلات
ھەيە، دادپەرۋەرى ئەو خاۋايە ئەۋە
ئەخۋازىت ئەبى ژيانىكى تر ھەيىت و لەو
ژيانەدا ھەموو كەس ئىتر بە خىر بىت يان بە
شەپ بىت پاداشتى خۆى ۋەربگىرتەۋە، بەلام
ئايە عەقلى ئەتوانىت درىژە و وردەكارىيەكانى
ئەو رۆژە دەرەك پى بىكەت؟ لەو شتەنى كە
بەلگە و شايەتى بۇ شك نابەيت؟

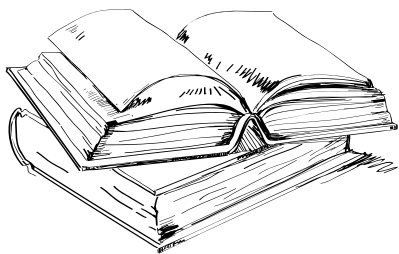
ئەۋەش ئاشنايە بە قورئان ئەبىنىت ھەموو
سنوورەكانى ئيمان شەرح ئەكات بە درىژى،
بە درىژى و وردەكارىيەۋە باسى ئەۋەمان
بۇ ئەكات سەرەتا ئەم بوۋنەۋەرە چۆن
دروست بوۋە، چۆن كۆتايى پى دىت، باسى
بەھەشت و خۆشەيەكانى ئەكات، باسى ئاگر
و قۇناغەكانى سزاي ناو ئاگر ئەكات، باسى
ژمارەى دەرگاكانى، ژمارەى ئەو فرىشتانەى كە
بەرپرسن لە ئاگر، زۆر راستى تر باس ئەكات
بەدرىژى دەربارەى بوۋنەۋەر و مۇۋف.. دەى
ئەم راستىيە وردانە لەسەر بناغەى كام تىۋرى
عەقلى بىياتراۋە و باس كراۋە؟

ئەم شتەنە بە زىرەكى و بە بلىمەتى بەرھەم
ناھىيىن، ئەم شتەنە يان درۆ و پوۋچ و
گۆترەكارىن، يان راستىن و بە ۋەرگرتن
و فىربوۋن نەبىت رىگەيەكى تر نىيە بۇ
دەستكەۋتتىن.

زانستى تازە ھەندى لەم راستىيانەى
سەلماندوۋە، لە ھەمان كاتدا دژى ھىچ
زانبارىيەك لەو زانباريانە نىيە، ھەرۋەھا ئەم
زانباريانە لەسەر نادىيارەكان ھاۋناھەنگن
لەگەل ئەو زانباريانەى لەناو كىتتە ئاسمانىيە
پىشووۋەكاندا ھەن.

لەۋانەيە قورئان كىتتېى تر بوۋىن و سەرلەنوۋى موخەممەد دارىژراۋنەۋە:

يەك ھەلۋىستە بىكەين ئەگەر بۇ ساتىكىش
بوۋە تا بزائىن ئايا ئەگەر بە ئەندازەيەكى
كەمىش بىت ئەگەرى ئەۋە ھەيە موخەممەد
ئەم قورئانەى لە كىتتېى پىڭخەمبەرە
پىشووۋەكانەۋە ۋەرگرتىت؟

ئەگەر باز بدەين بەسەر ئەۋەدا كە
موخەممەد -عليه السلام- نەخوئىندەۋار بوۋە
و نەخوئىندوۋە و نەينوۋسىۋە، قەۋمەكەشى
زۆربەيان نەخوئىندەۋار بوۋن و شارەزاي
ئەو زانستانە نەبوۋن، ھەرۋەھا يەكتىرىن
و دانىشتى نەبوۋە لەگەل زاناکانى ئەھلى
كىتابدا-بىنىيىكى كورت نەبىت لە سەفەرەكدا
و بە ئامادەبوۋنى خزمەكانى و بۇ چەند
ساتىكىش-، چاۋ لەۋەش بېۋشىن كە راستىيە
مىژۋويەكان ئەۋەيان سەلماندوۋە كە ئەۋانەى
شارەزا بوۋن لە كىتتېدا لەو رۆژگارەدا
كەساتىك بوۋن ئەو كىتتېانە تەنبا لاي خۇيان
بوۋە و شارەۋويانەتەۋە و مەبەستىيان بوۋە
پارىزگارى لە پايە ئايىنە تايىتەكەى خۇيان
بىكەن، ئەو سەردەمانە زانست كراۋە و ۋالا
نەبوۋ بۇ خەللى..

ئەگەر باز بەسەر ھەموو ئەمانەدا بدەين،
ئەو راستىيەى لە بەردەم ھەموو توۋىزەرىكدا
راست ئەبىتتەۋە ئەۋەيە كە قورئان
ھاۋناھەنگ نىيە لەگەل ھەموو ئەو شتەنەدا
كە لە كىتتېە ئاسمانىيە پىشووۋەكاندا بوۋىيان
ھەبوۋە، بەلكو قورئان ھاتوۋە ھەندى
لەو زانباريانەى راست كردوۋەتەۋە (ئەو
زانباريانەى كە ھەندى لە زانايان گۆرپويانە)،
ھەندى كەموكورتى ئەو چىرۆكانەشى

پىركدوۋەتەۋە، ئەۋەش دەرختوۋە كە ئەۋان
زانبارى زۆريان شارەۋوۋەتەۋە لە خەللى،
بىرپاۋەرى لادەرانەى زۆرى ناو ئەو كىتتېانەى
روۋن كردوۋەتەۋە، ئەو تۆمەتە رەۋشتىيانەى
رەتكردوۋەتەۋە كە دراۋنەتە لاي پىڭخەمبەران
-كە پىڭخەمبەران لىيى دوۋرن-، قورئان پىرە
لە ئمۇنە لەو بارىيەۋە، دەى لەگەل ئەمانەدا
ئەكرى بوترىت موخەممەد قوتابى لاي ئەۋان
بوۋە؟ يان ئەو زانباريانەى لەۋان ۋەرگرتوۋە؟

راستىيەكى مىژۋويى جياكەرەۋە:

توۋىژەرى بەۋىژدان زۆر لەسەر ئەۋە
رائەمىنى.. ئايا موخەممەدى پىڭخەمبەرى
ئىسلام -عليه السلام- پياۋىكى عەرەب
نەبوۋە؟

ئايە مىژۋو ئەۋەمان بۇ روۋن ناكاتەۋە
كە قەۋمى عەرەب لەو رۆژگارەدا ھىچ
ھونەرىيىكان نەبوۋە شانازى پىۋە بىكەن
رەۋانىيىژى و قسە رەۋانى نەبىت؟ پىشە
ھەرەباۋەكەى ناويان شىعر و ئەدەب نەبى
ھىچى تر نەبوۋ؟ ئەھاتن و كۆنگرە و كۆر
و كۆرەندىيان بۇ سازنەكرد، خىللىك بە
شىعرىك ئەبراىە ئاسمان و يەككىكى تر بە
شىعرىك ئەخرايە چەم!

كىتتېەكانى ئەدەب و مىژۋو ئەۋەمان بۇ
ئەگىرنەۋە كە كەسىك ھەر ئەۋەندەى خۆش
بوۋ شىعرىك يان پەخشائىك بلىت، ئىتر بە
كۆمىنت دايائەگرتەۋە و كەموكورتىەكانيان
بۇ پىر ئەكرەۋە و ئەۋەش ئەۋە پەي پىنەبردوۋ
ئەمان باسايان ئەكرد و بە شىۋازەكەى خۆى

هه موو که سیڅ قسه یه کی هه یه بۆ کۆتایی:

دوای هه موو ئه مانه قسه ی کۆتایی بۆ هه ریه که مان ئه مینیتته وه تا بریار له سه ر قورئان بده یین، ئه بێ هه لۆیستمان له قورئان چۆن بێت، چونکه هه ریه که مان هه لۆیسته که ی له ئه زموونیکی شه خصی خوێه وه سه رچاوه ئه گریت، بۆیه ئه بێ قورئان بخوینیتته وه و توێژینه وه ی له سه ر بکات و لێی رامینیت، پێ له سه ر ئه وه ش دابگریت که ئه بێ وه رگێرپراوێکی گونجای قورئان بۆ زمانه که ی خوێ ده ست بخت ئه گه ر ئه و که سه هه رب نه بوو.

له قورئاندا هاتوو که گه وره ترین به لگه له سه ر پیغه مبه رایه تی موحه ممه د- علیه السلام- ئه وه یه له رێگه ی دَل و له رێگه ی عه قله وه بگه یه نه و ئه نه جامه پاش خویندنه وه ی باشی قورئان و رامن له ماناکانی قورئان، وه ک ئه فه رموی: {أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ} (العنکبوت: ۵۱). ئایا به س نیه بۆیان که به راستی ئیمه قورئانمان دابه زاندوووه بۆت و به سه ریاندا ده خوینیتته وه، بێگومان ئا له و قورئاندا په حمه ت و یاده وه ری ئاشکرا هه یه بۆ ئه و که سانه ی که ئیمان ده هیئن.

ئهمه بانه گه شه یه بۆ ئه وه ی هه موو که س خوێ ئاشنا بکات به قورئان و لێی وردبیتته وه و رامینیت لێی، له به ر ئه وه یه که که س ئهم داوا به ناداته داوه ئه و که سه نه بیت که قوفلی داوه له عه قَل و له دلی خوێ، وه ک قورئان ئه فه رموی: {أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا} (محمد: ۲۴)، ئایا ئه وه بۆچی ئه وانه وردبینی له قورئاندا ناکه ن و گوێی بۆ ناگرن؟! یان ئه وه یه دله کان له ئاستی راستیدا قوفل دراوین؟

ره خنه بارانیان ئه کرد، ئانه مه گۆره پانی پێشپرکینیان بوو، هیز و توانای خوێان له مه دا پیشان ئه دا.

ده ی ئیتر چۆن دوژمنه سه رسه خته که یان ئه و که سه ی که هیه که مه ته رخه میه کیان له جه نگی ئه ودا به خه رج نه ئه دا تا تۆله ی لێ به سنن، و خه لکی لێ بته کیننه وه، ته حه دداشیان بکات که ئه گه ر راست ئه که ن کتیبیک وه ک ئهم قورئانه به ئین، یان به شیکی بچوک به ئین، که چی ئه وان له به رانه ر ئهم ته حه ددایه دا بێ ده نگ بن و له و زۆرانبازیه رابکه ن!

باشه موحه ممه د نه ئه ترسا به م ته حه دداکرده یان توو په یان بکات و توانای شیعیان بوروژینیت که یه کێک له هه ره تاییه ته ندیه کانی ئه وان بوو، یه کێک له به هیزترین زانسته کانی ئه وان بوو، نه ئه ترسا هه موو غیره ت بیانگریت و تاک تاک و کۆمه ل کۆمه ل رابده نه مه یدانه که بۆ مونا فه سه کردنی، تا بێده نگی بکه ن و بۆ هه موو دنیا ی به سه لمینن که ئه وه ی ئه و هیناویه تی شتیکی پووچ و بێ مانایه؟!

پاشان با ئه و ئه گه ره ش دابینن که موحه ممه د بۆیه زاتی ئه مه ی کردوووه چونکه توانای قه ومه که ی خوێ زانیوه، به لام ئه ی چۆن زاتی ئه وه ی کردوووه که ته حه ددا ی نه وه کانی داهاتوووش بکات تا قیامه ت به وه ی که س ناتوانن کتیبیک وه ک قورئان به ئینیت، یان پارچه یه ک له قورئان، با هه ر هه مووشیان سه ر بکه ن به یه کداو هاوکاری یه کتری بکه ن؟!

ئهم ته حه ددا به که س ناویری بیکات ئه و که سه نه بیت که دلی لێوان لێوینیت له متمانه و یه قین به و شته ی هه والی له باره وه ئه دات..

کاره که ش به و شیوه یه ده رچوو، نه قوره یش و نه گه وره ره وانبێژه کان زاتی ئه وه یان نه کرد که کتیبیک یان پارچه یه ک وه ک قورئان دابینن، ئهمه راستیه ک بوو بۆ ئه و روژگاره و راستیه بۆ ئهم روژگاره ش، ئه وه شی هه ولی ئه وه ی دابیت یان هاتبیت به خه یالیدا شتیکی وا بکات میژوو شایه تی ئه وه ئه دات که سه رکه وتوو نه بووه و رسوای ناو خه لک بووه! و بووه ته جیه گی گالته ی قه ومه که ی، بووه ته ماده ی سووکایه تی و گالته پێکردن له ناو خه لکید.

سوره تی ئه لفاتیحه

ئهم سووره ته گهوره ترين سوورتهی قورئانه، موسلمان بهردهوام چهند باره ی ئه کاته وه له نوێژه کانیدا و ماناکانی به کورتی بریتین له:

مانای سوره تی ئه لفاتیحه

وهك ئه ده ب و به گه وه سه یرکردنیک به ناوی خوا ده ست پێته کهم، ئه و خوایه ی که میهره بانه و میهر و سوژی ئه و هه موو شتیکی گرتووه ته وه.

{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ}

سو پاسی خوا ئه که م له سه ر ئه و هه مووه سیفه ته جوان و ئیشه چاک و نیعمه ته دیار و نادیارانه ی ، هاوړی له گه ل ئه و خو شه ویستی و به رز بۆ روانینه دا که شایسته ی ئه وه، ئه و خولقینه ر و خاوه ن مو لکه که هه ل سوړینه ر و رو زیده ری جیهانی هه موو خولقا وه کانه.

{الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ}

دارای هه موو ماناکانی سوژ و میهره بانیه له هه موو حاله تیک و له هه موو بواړیکدا، ئه وه خاوه نی میهری گشتی و ره هایه که هه موو شتیکی گرتووه ته وه.

{الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}

ئه و خاوه ن مو لکه ی که هه ل سوړینه ری روژی پاداشت و لێ پرسینه وه یه،

{مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ}

خوایه! ئیمه په رستن تاییه ت ئه که یین به تۆ وه، هیچ شه ریکت بۆ پریارنده یین له هیچ جوړیک له جوړه کانی عیباده تدا داوای کو مه کیش هه ر له تۆ به ته نیا ئه که یین بۆ هه موو کاروباره کا ئمان هه رچی کار هه یه به ده ستی تۆ یه و که س نیه تۆ سقا لیکش چییه له و کارانه ی به ده ست ییت.

{إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ
نَسْتَعِينُ}

نیشا ئمان بده و ریگه ی راستمان بۆ رو شنبکه ره وه و راوه ستاومان بکه له سه ری تا ئه که یین به خزمه ت

{اهْدِنَا الصِّرَاطَ
الْمُسْتَقِيمَ}

پێگه ی ئه وانه ی که نیعمه تی خو ت رشتووه به سه ریاندا به وه ی شاره زاو به رچاو پو شت کردوون و راوه ستاوت کردوون له تو یژی پیغه مبه ران و چاکه کاران ئه وانه ی که راستییان ناسیوه و شوینی که وتوون

{صِرَاطَ الَّذِينَ
أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ}

به دوورمان بگه ر و رزگارمان بکه له پێگه ی ئه وانه ی توو په یی خو ت رشتووه به سه ریاندا و لێیان زویر بوویت چونکه راستییان ناسیوه به لام شوینی نه که وتوون، له ریگه ی خه لکی ویلش به دوورمان بگه ر که ئه وانه ن شاره زانیان له ریگه ی راستدا له به ر نه فامی و که مته رخه می خو یان.

{غَيْرِ الْمَغْضُوبِ
عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ}

خوایه وه لاممان بده ره وه.

{آمِينَ}

راستی

تایا خوا پټوښتی به عبادته تی ټیمه ههیه؟
خوای گه وره پټوښتی به عبادت و به کار و کرده وهی
ټیمه نیه، رزگار بوون و پاکوونه وهش ته نیا به وه ناییت
چهند سرووت و شتیکی رووکهش و هه ندی باجی
دارایی ته نجام بدهی، به لکو عبادت رووکرده خواجه
به راستی و دروستی و پروابونه پیی، نه و پروایه ی
که پټوښته له واقعدا رهنگ بداته وه، به وهی نه فس
و رهوشت به رزبکه یته وه و خزمه تی کومه لگه ی
مروفایه تی بکهیت و تییکوشی بو هه ستانه وه یان.

راستی عبادته ته کان له
ټیسلامدا چیه؟

ئایا خوا پئویستی به عبادەتی ئیمە هەیه؟

خوای گەوره پئویستی به عبادەت و به کار و کردەوی ئیمە نیه، رزگار بوون و پاکبوونەوهش تەنیا بەو نایب چەند سرووت و شتیکی رووکەش و هەندێ باجی دارایی ئەنجام بەدی، بەلکو عبادەت رووکردنە خوایه به راستی و دروستی و پروابوونە پێی، ئەو پروایەکی که پئویستە له واقیعدا رەنگ بداتەوه، بەوێ نەفس و رەوشتت بەرزبکەیتەوه و خزمەتی کۆمەلگە مرۆفایەتی بکەیت و تیبکۆشی بۆ هەستانەوهیان.

خوا ئەفەرموی: {وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ • مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا • إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ} (الذاریات: ۵۶ - ۵۸). بێگومان من پەری و ئادەمیزاد دروست نەکردوو تەنیا بۆ ئەو نەبێت که من بپەرستن و فەرمانبەردارم بن. نە رۆزیم لێیان دەوێت نە خواردن و خواردنەوه. چونکە به راستی هەر خوا خۆی رۆزی بەخشە و خاوەنی هیز و دەسەلاتی پتەوه.

کە خەلکی بوو به گرفت بۆیان روو بکەنە کوێ بۆ نوێژ و پرسیاریان ئەکرد: کام قیبلەیه دروسته رووی تیبکەین له نوێژەکانماندا- چونکە له ئیسلامدا روو ئەکرایە مەککە بۆ نوێژکردن- ئەوهیان بۆ دووپاتکرایەوه که راستەقینەیی ئایین ئەوهیه به راستی پروا بهیئت و راستگۆیانە روو له خوا بکەیت و

کاری چاک بکەیت و سوودت بۆ مرۆفایەتی هەبێت، ئیتر چاکە تەنیا ئەو نیه روو له روژئاوا بکەیت یان له روژئاوا، پێی فەرموون: {لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ} (البقرة: ۱۷۷). کرداری چاک و کاری باش تەنیا بریتی نیه له پرووکردنەن بەره و پۆژەهلات و پۆژئاوا، بەلکو کرداری چاک و کاری باش بریتیه لهوێ که ئادەمیزاد باوهری هێنا بێت به خواو به پۆژی دواوی و به فریشتەکان و به کتیبەکان و به پێغەمبەرەکان، هەر وهه مأل و سامانی به خشی بێت - له گەل خۆشهویستیدا بۆی - به خزمان و هەتیوان و هەژاران و پێیواران و داواکاران و له پێناوی ئازادکردنی بەندەکاندا، هەر وهه نوێژی به چاکی ئەنجام دایبێت و زەکاتیشی له مأل و سامانی دەرکردیبێت و ئەوانەیی وهفادار بن به پەیمانەکانیان کاتیک پەیمانیان دایبێت، ئەوانەش که له کاتی نەداری و هەژاری و نەخۆشی و ناخۆشی و کاتی جەنگ و شەر و شۆردا ئارامگرن، ئا ئەوانه که سانیکن راستیان کردوو و هەر ئەوانەشن پارێزکارو خاonas و دیندارن.

قورئان ئەو دووپات ئەکاتەوه جارێکی تر (العنکبوت: ۶). ئەوهش که هەول دەدات که ئەو کەسهی تیبکۆشیت و خۆی ماندوو ئەکات له عبادەتکردن و ئایینداریدا بۆ سوودی خۆی و رزگار بوونی خۆی وائەکات، هەر کەشیش کافر بێت ئەو تەنیا زیان به خۆی ئەگەیهێت، خوا بێمنەته له هەموو خەلکی، خوا ئەفەرموی: {وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ} (البقرة: ۲۱۷). پێناوی ئایینهکەیدا .

کە خەلکی بوو به گرفت بۆیان روو بکەنە کوێ بۆ نوێژ و پرسیاریان ئەکرد: کام قیبلەیه دروسته رووی تیبکەین له نوێژەکانماندا- چونکە له ئیسلامدا روو ئەکرایە مەککە بۆ نوێژکردن- ئەوهیان بۆ دووپاتکرایەوه که راستەقینەیی ئایین ئەوهیه به راستی پروا بهیئت و راستگۆیانە روو له خوا بکەیت و کاری چاک بکەیت و سوودت بۆ مرۆفایەتی هەبێت، ئیتر چاکە تەنیا ئەو نیه روو له روژئاوا بکەیت یان له روژئاوا.

پایه کانی ئیسلام:

پایه کانی ئیسلام بریتین له ئەو گزنگترین عیادەتانهی فەرمانیان پیکراوه له ئیسلامدا، ئەوانەش بریتین له ئەمانەیی خوارەو:

1

برواهیێنان و داننان بهویدا که تۆ دلسۆزانه عیادەتی خوا ئەکەیت و شوین پیغەمبەرەکەیی که موحمەدە ئەکەوی، ئەمەش بهو ئەبیت که شایەتی بەدی که تەنیا (الله) خواوەندی راستەقینەیی و شایەتیش بەدی که موحمەد پیغەمبەری خواوە (پروانە لاپەرە ۳۶)

2

بەجێهێنانی پینچ نوێژە فەرزه که. (پروانە لاپەرە ۱۱۶)

3

زەکاتدان بە کەسانی شایستە. (پروانە لاپەرە ۱۲۲)

4

هەجکردنی مائی خوا بۆ ئەوانەیی که ئەتوانن له رووی مائی و له رووی جەستەییەو. (پروانە لاپەرە ۱۲۶)

5

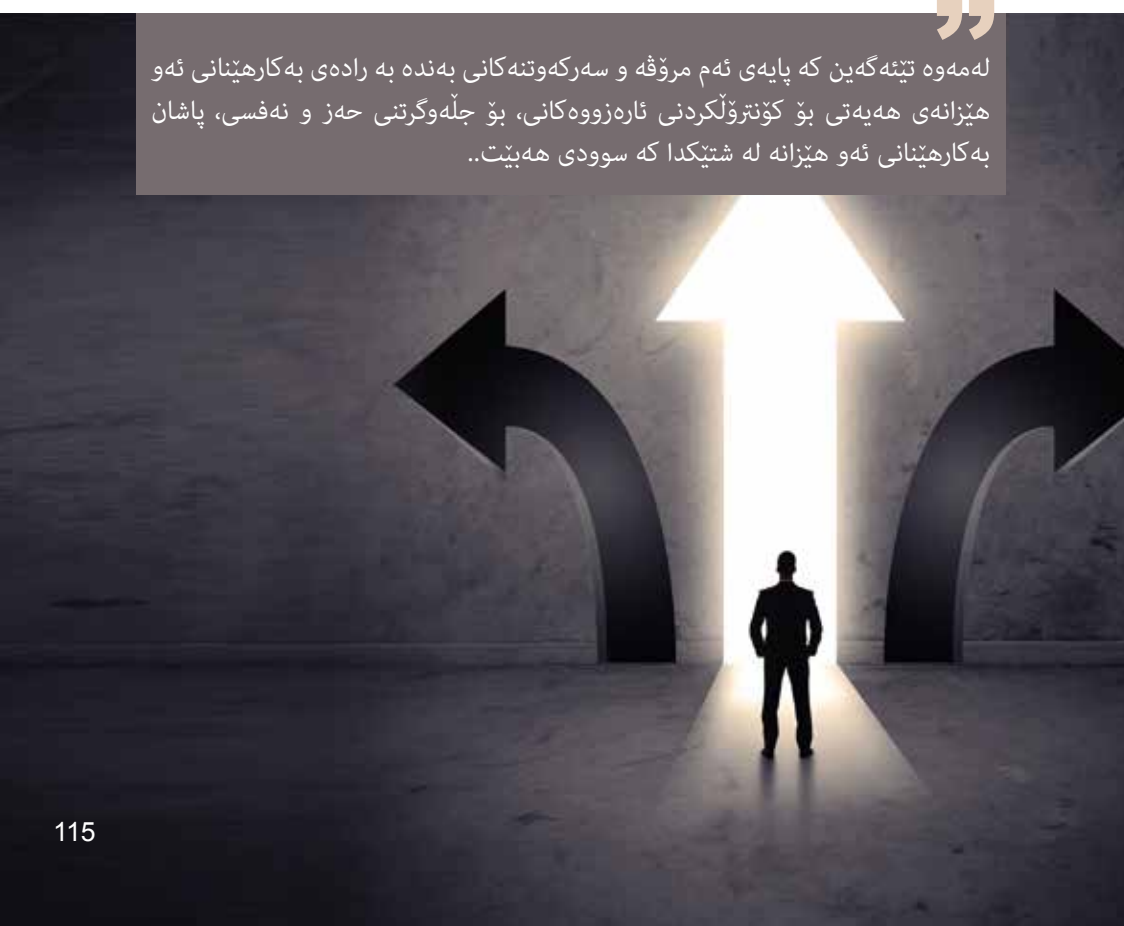
گرتنی رۆژووی مانگی رەمەزان. (پروانە لاپەرە ۱۵۸)

بۆچی فەرزهکان و تاقیکردنەو دانراوه؟

بەردەوام ئەم پرسیارە چەند بارە ئەبێتەو و هەر جارەیی بە دەربڕینی، کەسێک ئەلێ: باشە چۆن خوا دەم و ددان و زماڵمان بۆ دروست ئەکات و پاشان پیمان ئەلێ: بەرۆژوو بن؟ چۆن خوا جوانی و ئارەزوومان پێتەدات و پاشان پیمان ئەلێ: چاوتان دابگرن و داوێنتان بپاریزن؟! لەوانەیی هەوا هەبێت زاتی ئەو بکات و بلی: باشە چۆن هیزمان پێتەدات و کەچی لەولاشەو ریمان لێتەگرت تا هێرش نەکەینەسەر خەڵکانی تر و ستەمیان لێ نەکەین؟ راستیە که له بۆچوونی ئیسلامیدا ئەوپەری روونه، خوا ئەو توانا و هیزانەیی پێداوین تا بەکاریان بهێنین نەک ئەوان بەکارمان بهێنن.. خوا ئەسپی داو بە تۆ تا سواری بیت و جەڵەو کەیی بگری و رایبکیشی، نەک ئەو سواری تۆ ببیت و جەلەوت بگری و راتبکیشیت، جەستە و هیزەکاڵمان ئەسپە دروستکراوەکان بۆ ئێمە، بۆ ئەو هیزە سواریان بین و جەڵەویان بگری و رەشمەیان بکەین و بەکاریان بهێنین له کات و شوین و شیوازی دروست و تەندروستدا، نەک بە پیچەوانەو..

”

لەمەو تێتەگەین که پایەیی ئەم مرقفە و سەرکەوتنەکانی بەندە بە رادەیی بەکارهێنانی ئەو هیزانەیی هەبەتی بۆ کۆنترۆڵکردنی ئارەزووەکانی، بۆ جەڵوگرتنی حەز و نەفسی، پاشان بەکارهێنانی ئەو هیزانە له شتیکدا که سوودی هەبێت..

لهمهوه تیښه‌گه‌ین که پایه‌ی ئه‌م مروّفه و سه‌رکه‌وته‌کانی به‌نده به راده‌ی به‌کاره‌یتانی ئه‌و هیڙانه‌ی هه‌یه‌تی بۆ کۆنترۆڵکردنی ئاره‌زووه‌کانی، بۆ جله‌وگرته‌ی چه‌ز و نه‌فسی، پاشان به‌کاره‌یتانی ئه‌و هیڙانه له شتیکدا که سوودی هه‌بیته.. خوای گه‌وره‌ش مروّفی به‌ هو‌ی ئه‌مه‌وه جیا‌کردووه‌ته‌وه و گو‌ره‌پانی تاقیکردنه‌وه‌ی بۆ ساز و ئاماده‌کردووه.. بۆ ئه‌مه‌ش خوا ئیمه‌ی خولقاندووه..

وه‌ک له‌ قورئاندا هاتووه {إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا} (الإنسان: ۲-۳). بی‌گومان ئیمه ئینسانمان دروستکرد له‌ تیکه‌له‌یه‌ک (له‌ توو‌یک و هیلکۆکه‌یه‌ک) له‌ کاتی‌کدا ده‌مانه‌و‌یت تاقیبکه‌ینه‌وه، هه‌ر بۆ‌یه ده‌زگای بیستن و بینیمان پێه‌خشی (بیستن بۆ زانسته‌عه‌قلیه‌کان و بینین بۆ زانسته‌ماده‌یه‌کان). به‌ راستی ئیمه‌ پ‌رینمووییمان کرد بۆ پ‌نگه‌ی راست، به‌ ئازادی ده‌توان‌یت بب‌یته‌ که‌سایه‌تیه‌کی ئیماندار و سوپاسگوزار، یان ب‌ی باوه‌ر و خوانه‌ناس.

هه‌موو ئه‌و لایقه‌ومان و مه‌ینه‌تیانه‌ش که تووشی ئه‌بیته‌هیچ نیه‌ ئه‌وه نه‌بیته‌ تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی زیاده‌یه‌ تا به‌هو‌ی ئه‌وه‌وه‌ به‌روی زیاتر بده‌ین به‌ هه‌لومه‌رجه‌ ئه‌خلاق‌ی و ئیمانیه‌کامان، جارێکی‌تر ئامانجه‌که‌مان و پله‌وپایه‌ی خو‌مان ب‌یربکه‌وته‌وه‌ له‌م ژبانه‌دا، وه‌ک قورئان ئه‌فه‌رمو‌ی: {وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ} (البقرة: ۱۵۵، ۱۵۶). به‌ دنیایه‌وه‌ تاقیتان ده‌که‌ینه‌وه‌ به‌ که‌م‌یک له‌ ترس و بیم و برس‌یتی و که‌م بوونی م‌ال و سامان و مردنی که‌س و کارو تیا‌چوونی به‌رو بوومی کشتوک‌ال، جا م‌ژده‌ بده‌ به‌و که‌سانه‌ی خو‌گرو به‌ ئارامن... که‌ ئه‌وانه‌ن هه‌ر کاتی‌ک تووشی به‌لاو ناخۆشیه‌ک ده‌بن ده‌ل‌ین: ئیمه‌ مو‌لکی خواین و هه‌رچی هه‌مانه‌ به‌خششی خوایه، سه‌رئه‌نجامیش ته‌نها هه‌ر بۆ لای ئه‌و زاته‌یه‌ گه‌رانه‌ومان.

به‌م شپۆه‌یه‌ ژبانی دنیا ئه‌و بواره‌یه‌ که‌راوه‌یه‌ بۆمان تا له‌ رووی ئیمانی و مو‌رالییه‌وه‌ پ‌یش بکه‌وین، یان پاشه‌کشه‌ بکه‌ین، خوای (عزوجل)یش با ده‌رفه‌تی زۆر و چه‌ند باره‌ی بۆ ره‌خساندووین تا ر‌یگه‌ی ه‌یدایه‌ت بگ‌رینه‌به‌ر و ر‌یگه‌ و ر‌ی‌بازمان راستبکه‌ینه‌وه، به‌لام به‌زۆر نامانخاته‌ سه‌ر ر‌یگه‌که‌، به‌ل‌کو ده‌رگا‌که‌ی به‌کراوه‌یی بۆ به‌ج‌یه‌شتووین تا تاقیمان بکاته‌وه، ئاراسته‌ی کردووین به‌ره‌و ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی ئه‌م زه‌ویه و سوودگه‌یاندن به‌ مرو‌فایه‌تی، بۆ ئه‌وه‌ش سوود له‌ هه‌له‌ و ئیجتیهاده‌کامان وه‌ربگ‌رین، به‌و مه‌رجه‌ی که‌ هه‌رکات هه‌له‌یه‌کمان کرد یان پ‌یمان خلیسکا بگه‌ر‌پ‌ینه‌وه‌ بۆ لای ئه‌و په‌روه‌ردگا‌ره‌ و تۆبه‌ بکه‌ین، پ‌یغه‌مه‌به‌ری به‌ر‌پ‌ز موحه‌ممه‌د-علیه‌السلام- ئه‌فه‌رمو‌ی: «لو لم تذنبوا لذهب الله بكم، ولجاء بقوم يذنبون، فيستغفرون الله فيغفر لهم» (مسلم ۲۷۴۹). ئه‌گه‌ر گونا و هه‌له‌ نه‌که‌ن، خوا ئیوه‌ ئه‌باته‌وه‌وه‌ قه‌وم‌یک‌ی تر ئه‌ه‌ین‌یته‌ سه‌ر زه‌وی که‌ گونا و هه‌له‌ بکه‌ن و داوای ل‌یخۆش بوون له‌ خوا بکه‌ن و ئه‌ویش ل‌ییان خو‌ش بب‌یت.

نوڙ

وابزانم پڙشت ٿم ڀرسيارهت ڪرد سه بارهت به راستي ٿم ڪاروباره ڪه ٿو ڪاتهي راسته وڃو ٿو ديمانه سهرنچرا ڪيشهت بيني، يان له دهزگاکانی راگه ياندندا بهرچاوت ڪه وتووه، ڪاره ڪهش ٿو وهيه موسلمانن ڪيک يان زياتر ٿي بيني ڪه هه موو روويان ڪردووه ته شوڻي ڪي ديار ڪراو، دهستان ڪردووه به سووڙده بردن و ڪرڻوش بردن، وهڪ ٿو وهي ڪه له دوني اي چوارد هوريان دابر ايتن..

ٿهري نوڙي موسلمانان چييه؟

نوڙ شوڻ و پايه ڪي گه وري له ئي سلامدا بو دانراوه، له بهر ٿو وهي گرنگترين ريگهيه بو خونزيڪ ڪردنه وه له خوي پهرهردگار و ملڪه چڪردن بو و هانابردن و پارانه وه لتي، وهڪ خوي گه وري ٿه فهرموي: {وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ} (العلق: ١٩)، سووڙده بهره و خو له خوا نزڪ بڪه رهوه، له بهر ٿه مهيه ڪه نوڙ به پايه دووهي ئي سلام دانراوه پاش شايه ٿانهي نان..

پيڻه مبهه (عليه السلام) ٿه فهرموي: «بني الاسلام علي خمس: شهادة أن لا إله إلا الله، وأن محمدًا رسول الله، وإقام الصلاة..» (البخاري ٨). واته: ئي سلام له سهر پيڻج پايه وه ستاوه: شايه تيدان ڪه ته نيا پهروهردگار خوي راسته قينهيه و موحه ممه ديش رهوانه ڪراوي ٿو پهروهردگاريه پاشان نوڙ ڪردن..

له راستيدا موسلمان-وهڪ ئي سلام فيرمان ٿه ڪات- به ٿه ندازهي ٿو هه و لهي ٿه يدات بو پاڪ ڪردنه وهي دلي و ڪو ڪردنه وهي خولي اڪاني و چرڪردنه وهي هه سته ڪاني و راستگوي له ملڪه چيوون و لالانه وهي له بهردهم خوادا و هه سته ڪردن به نزڪي له خواوه پاداشت له سهر نوڙه ڪاني وه رٿه گريٽ، ڪه ٿه مهش ٿارامي هڪ به دل ٿه دات و دهروون هيور ٿه بيتته وه، له بهر ٿه مهيه نوڙ لاي موحه ممه د پيڻه مبهه -عليه السلام- گه وري ترين چيڙي هه بووه.

”

نوڙ ڪو مه لڳ جو له و قسهيه بو ٿه وه دانراوه تا له دهرووندا خوا به گه وري سهير بڪريٽ و به گه وري دابر ٿيٽ.

لهم روانگه وهیه که قورئان ئاراسته مان
 ئەکات تا نوێژ بهرقه رار بکهین، نهک ته نیا نوێژ
 ئەنجام بدهین، چونکه نوێژ بهرقه رارکردن
 راستیه که هه موو ئەندامانی لهش و عهقل و
 دل و روح به شدار ئەبن له نوێژه که دا.. ئەگەر
 بهو شیوه نوێژ بکهین ئەوه نوێژه کا مان بۆمان
 ئەبنه گه وره ترین هاوکار بۆ ئەنجامدانی
 کاره خیریه کان، و دوورگرتن له تاوان و کاره
 مالموێرانکه ره کان، یادی خوا و هانا بردن بۆی
 به ره هایی گه وره ترین کاریکه مروفل له
 ژياندا ئەنجامی ئەدات، قورئان ئەفهرموئ:
 {اتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ
 إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ
 اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ} (العنكبوت: ٤٥)،
 ئەی پێغه مبه ر! ئەوهی بۆت په وانه
 ده کریت له قورئان بیخوێنه ره وه و نوێژیش
 به چاکي ئەنجام بده، چونکه به راستی نوێژ
 به ره هه لستی له گوناوه تاوان و نادروستی
 ده کات، بێگومان یادی خوا له هه موو شت
 گه وره تر و به نرخه (که ده بیئت له کاتی
 نوێژ و کاتی تریشدا بیر و هوشی ئیماندار،
 دابگریت) و خوا خوێ زانیه به هه موو ئەو
 کار و کرده وانهی که ئەنجامی ده ده ن).

خوای گه وره پێنج نوێژی فهرز کردوه له سه ر
 مو سڵمانان له شه و روژیکدا، دروسته له
 هه ر شوێنیکدا ئەنجامیان بدهی، له گه ل
 ئەمه شدا هانیدا و نه که مزگه وته کاندای
 ئەنجامیان بدهن تا مو سڵمانان په یوه ست
 ببن به یه که وه، په یوه ندیان به یه که وه به هیز
 بیئت، و هاوکاری په کتری بکه ن بۆ ئەنجامدای
 کاره ئایین و دنیاییه کانیان..

هه ر کهس وا گومان ببات که نوێژ ته نیا
 کۆمه لێک مه شق و وه رزشی جهسته ییه و
 پیش ئەوه خو شۆردن و خۆ پاک کردنه وه یه ک
 ئەکه ییت، ئەو مانا گه وره یه ی له ده ست
 ده رته چیت که هه موو ئەو جو له و قسانه ی
 له نوێژدا دانرا و بۆ ئەوه دانرا و نه که
 هه ستی گه وره یی خوا و به گه وره سه یه کردنی
 له ده روونی نوێژ خوێندا دروست بکات،

به هه مان شیوه ئیسلام هانی مو سڵمانانی داوه تا هه ولێ زیاتر بدهن و نوێژی سووننه تی
 تر بکه ن، ئەگه ر هه زیان بۆی هه بوو، (سوننه ت ئەو نوێژانه ن که فهرز نین له سه ر مو سڵمان).

مو سڵمانان که نوێژه کانیان ئەکه ن و روو ته که نه که عبه، که خانوویه کی شه ش پالوه و یه که م
 کهس که دروستی کردوه بریتیه له ئیبراهیم پێغه مبه ر- علیه السلام- که به باوکی پێغه مبه ران
 دائه نریت، که عبه له مه که ده ایه له روژتا وای دوورگی عه ره بیدا، هه موو پێغه مبه ران- سه لامی
 خوا یان لیبیت- جه جی ئەو ماله یان کردوه، مو سڵمانان ئەزانن ئەو ماله کۆمه لێک به رده ن نه
 زیان له کهس ئەده ن و نه سوود به کهس ئەگه یه نن، به لام خوا فهرمانی کردوه له نوێژدا روو
 بکه یه نه ئەوێ تا مو سڵمانان یه ک ریز بن و روو له یه ک شوین بکه ن..

بانگدان:

ئەو هاوارکردنە خەڵکی ئاگادار ئەکاتە وه به وهی کاتی
 نوێژ هاتوه و بانگیان ئەکات تا بچن بۆ مزگه وت پپی
 ئەوتریت (بانگدان).

جو ره زیکردن و به گه وره سه یه کردنیکی خوا ی په ره رده گاره،
 ساز کردنیکی مو سڵمانانه بۆ ئاماده بوونیان له نوێژدا،
 ئەمه ش وشه کانی بانگه:

١. الله أكبر، الله أكبر، الله أكبر، الله أكبر.

٢. أشهد أن لا إله إلا الله، أشهد أن لا إله إلا الله.

٣. أشهد أن محمداً رسول الله، أشهد أن محمداً رسول الله.

٤. حي على الصلاة، حي على الصلاة.

٥. حي على الفلاح، حي على الفلاح.

٦. الله أكبر، الله أكبر.

٧. لا إله إلا الله.

زه کات

خواي گه وره فهرزي کردوو له سهر ههموو موسلمانتيكي دهوله مهند سالانه ريژهي (۲,۵٪) زه کات لهو سامانهي که له پيوستي ژياني خوې زياده يه دهر بکات، تا خهرج بکريټ بو پيوستيه کاني هه ژاران و نه داران و نهوانه ي وهک نهوانن، زه کاتيشي به پايه ي دوهم داناه له ئيسلامدا..

زه کات بريتي نيه له خيرکردني دهوله مهند به هه ژاران! به لکو مافيكي هه ژاره و پيوسته له ساماني دهوله مهنده کان دهر به پيټريټ، پاشان بگه يه نريټه دهستي هه ژاران بي نهوه ي خوې داواي بکات، يان که رامه تي بريندار بيټ..

زه کات بريتي نيه له خيرکردني دهوله مهند به هه ژاران! به لکو مافيكي هه ژاره و پيوسته له ساماني دهوله مهنده کان دهر به پيټريټ، پاشان بگه يه نريټه دهستي هه ژاران بي نهوه ي خوې داواي بکات، يان که رامه تي بريندار بيټ..

فراوانه و زانايه به گه وهري کاره کان، قورئان نه فهرموي: {مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْثَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ} (البقرة: ۲۶۱) فونه ي نهوانه ي که مال و سامانيان ده به خشن له پيناوي خوادا، وهکو توويک وايه که پرويټ و حهوت گولي گرتبيټ، له ههر گوليکدا سه د دانه ي تيادا بيټ، خوايش بو ههر کهس که بيهويټ (به گويهي نيه تي و جيگرتني خيره که ي) پاداشت چند به رامهر ده کات و خوا فراوانگير و زانايه.

قورئان هه والي نهوه مان پيټه دات که سامان به خشين دهروونه کان پاک نه کاته وه، گه شه به دهروون نه دات، خوا به پيغه مبه ره به ريژه که ي نه فهرموي: {خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا} (التوبة: ۱۰۳).

قورئان نهوانه ي له پيناو رازيکردني خوادا ساماني خويان نه به خشن نه چوپيني به که سيک که ده نکه گه ميک بجيټيټ و ههر گه مهي حهوت لق بگريټ و ههر لقه ي سه د گه مهي تيټدا دروست بيټ و بيټه حهوت سه د ده نکه گه نم.

ههروهه ها وهه والی ئه وهه شمان پێته دات که هه ره کهس به خیلی بکات له به خشیانی سامانه کهیدا و هاوکاری هه ژاران و نه داران نه کات، ئه وهه یه که مین ره نجخه ساره، چونکه ئه و زیان به خووی ئه که یه نهیت، و خووی له کامه رانی دونیا و دواوژ بێ بهش ئه کات، قورئان ئه فه رموی: {مَا أُنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَدْعُونَ لِنُتَفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلُ عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ} (محمد: ۳۸)، ئا ئه وهه تا ئیوه بانگ ده کرین تا به خشینتان هه بیته له پیناوی خوا دا، که چی هه تانه ره زیل و به رچا و ته نگه، خو ئه وهه ی ره زیل و به رچا و ته نگه هه بیته، ئه وهه بیگومان هه ره ره زیلی له خووی ده کات و زهر ره له خووی ده دات، چونکه هه ره خوا خووی ده وه له مه ند و بێ نیازه، هه ره ئیوه نه ژار و نه دار و که مه ده ست.. جا ئه گه ره ئیوه پشت هه لکه نه له م دین و به رنامه یه، خوا کهسانی چاکتر له ئیوه ده هیئته مهیدان، که به هیه چ شیوه یه که له ئیوه ناچن و وه که ئیوه نابن.

به جییه جیگردنی ئەم پایه گهورهیه، مه بهسته کانی چه مکی دهسته بهری کۆمه لایه تی له ئیسلامدا دیته دی، هاوسه نگی ریژیی له ناو توژیژه کانی کۆمه لگه دا دروست ئەبێت، به ده رکردنی زه کات له سامانی دهوله منده کان و گه یاندنی به هه ژاران وای لیدی ت سامان له لای چینیکی کۆمه لگه که له که نابیت و قورخی بکه ن بۆ خویان، له بهر ئەمه یه له میژووی موسلمانانه پیشووه کاندایه چهند جار ریکه وتوووه که پاره ی زه کات ولات به ولات گیراوه و هه ژار بکان ده ست نه که وتوووه وه ریگرت!

زەكات بنەمای پێكهوهبوون وهۆگریکردن بهیهكهوه دهسته‌به‌ر ئەكات، چونكه ده‌روونی مەرووف وايه ئەو كه‌سانه‌ی خو‌ش ئەو‌ی كه‌ چاكه‌ی به‌رانبه‌ر ئەكه‌ن، به‌م هۆیه‌وه ئەندامانی كۆمه‌ڵگه‌ی موس‌لمان یه‌ك‌تریان خو‌ش ئەو‌ی، وابه‌سته‌ن به‌یه‌كه‌وه، وه‌ك دیوارپێك ده‌رنه‌كه‌ون كه‌ خسته‌كانی یه‌ك‌تر ئەبه‌سته‌نوه، هه‌ر بۆیه‌ رووداوی دزی‌کردن و تالان‌کردن و پا‌ره‌ لادان له‌ناوایندا زۆر كه‌م ئەبێتته‌وه.

رۆژوو:

هه موومان سه رسام ئه بيه به يه كيك كه كۆنترۆلى خۆى بكات، بتوانيت خۆى بگريتهوه و نان نه خوات، يان پاريز بكات و هه ندى خواردن هه يه نه خوات، بۆ ئه وهى ته ندروستى بپاريزيت، و كيشى خۆى دابه زينيت، يان رينمايه كاني دكتور وهك خۆى جيبه جى بكات.. ئيمه ئه وه به سهركهوتن و دهستكهوت نه زانين كه تواناي به سهر ئاره زووه كانيدا هه يه تا ئامانجيكى گه وره تر و گرنگتر بپيخته دى..

موسلمان به رۆژوو گرته كاني شتيكى له وه گه وره تر به دهست ئه هپنيت و مهشق به دهروونی نه كات و خۆى رانه هپنيت، كۆنترۆلى خۆى و ئاره زووه كاني نه كات، رينمايه كاني خواى دادپهروهري راسته قينه نه نجام نه دات.

رۆژوو پايه ي چواره مه له پايه كاني ئيسلام، ئيسلام فه رزى نه كات له سه ر هه موو موسلمانيك نه گه ر له توانايدا هه بوو مانگى ره مه زان به رۆژوو بپت و خۆى له و شتانه بگريته وه كه رۆژوو پى نه شكيت، كه بريتين له مانه: خواردن و خواردنه وه و سىكس كردن له گه ل ژنه كهيدا له به رى به يانه وه تا خۆر نه نيشيت، هه موو رۆژيكى مانگى ره مه زان، مانگى ره مه زانيش برتیه له مانگى (نۆ) به پى رۆژژميرى قه مه رى له ئيسلامدا.

قورئان هه والى ئه وه مان نه داتى كه رۆژوو فه رز كردوو له سه ر ميلله ته پيشووه كانيش، رۆژوو هه ريه كه به جورىك بووه، به لام مه به سه كه هه ر يهك مه به سه ر بووه و

نه گۆراوه، ئه ويش ئه وه يه هه ستى به ندايه تى دروست بكات له مرؤفدا و تهقواى خوا بكات، خوا ئه فه رموى: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ} (البقرة: ۱۸۳).

ئهى ئه وه كه سانه ي باوه رتان هيناوه رۆژوو ي ره مه زان له سه رتان پيوست كراوه هه ر وه كو له سه ر گه لاني پيش ئيوه پيوست كرابوو، بۆ ئه وهى خواناسى و پاريزكارى بكه ن.

كاتيك موسلمان سه ر نه كه وپت به سه ر ئاره زووه ريگه پي دراوه كانيدا بۆ ماوه ي چه ند سه عاتيكى ديارى كراو و له چه ند رۆژيكى ديارى كراودا، به وه ئه پي ته سه ردارى نه فسى خۆى، ده سه لات پهيدا نه كات به سه ر نه فسيدا، جله وى ئه گريته وه و نايه لپت مل به حه رامه كانه وه بنيت له كاته كاني ترى ژيانيدا، ئه مه يه پيغه مبه ر -عليه السلام- ئاگادارمان ئه كاته وه ئه گه ر كه سيك واقيعى خۆى نه گۆرپت و ره وشتى باش نه كات دواى رۆژوووه كاني ئه وه سوودى له رۆژوو وه رنه گرتوو، ئه فه رمويت: «من لم يدع قول الزور والعمل به، فليس لله حجه فى أن يدع گعامة وشرابه» (البخارى ۱۸۰۴). هه ر كه س واز له قسه ي درۆ و كار كردن به درۆ نه يه نيت، خوا پيوستى به وه نيه ئه وه خۆى تينو و برسى بكات!!

به م خۆبرسي كردن و خۆتينوو كردنه ي ئه پي ته گه وره ترين هانده ر تا سۆزى بۆ هه ژاران و برسيه كان بجوئيت، ئه وانى كه به ده ستى خۆيان نيه خواردن و خواردنه وه يان ده ست ناكه وپت، چونكه ئازارى تينوئى و برسيئى ئه زمون كردوو.

حه ج

زۆربهی ئایینه‌کان له‌وه خاڵی نین که گه‌شتیکی ئایینیان هه‌یه، تێیدا هه‌ستی عه‌بدایه‌تی و پارانه‌وه‌ی خۆیانی تێدا ده‌رئه‌برن بۆ خولقینه‌ره‌که‌یان.. به‌لام ئه‌و گه‌شته سالانه‌ی له ئیسلامدا دانراوه که بریتیه له گه‌شتی هه‌جکردنی مائی خوا له هه‌موو گه‌شته‌کان گه‌وره‌تر و به‌ناوبانگه‌تره، ئه‌وه‌تا سالانه زیاتر له سێ ملیۆن موسلمان له شوێنێکی بچوکدا کۆئه‌بنه‌وه بۆ ئه‌نجامدانی ئه‌و گه‌شته پیرۆزه.

ده‌ی هه‌ج له ئیسلامدا چیه‌؟

هه‌ج پایه‌ی پێنجه‌مه له پایه‌کانی ئیسلام، ته‌نیا یه‌ک جاریش له ته‌مه‌ندا فه‌رز ئه‌بێت له‌سه‌ر ئه‌و موسلمانیه‌ی که توانای مائی و هه‌سته‌یی هه‌بێت.

هه‌ج گه‌شتیکی گه‌وره‌یه، له‌و گه‌شته‌دا هه‌موو سیسته‌میک چینه‌یه‌تی و جیاوازی ره‌گه‌زی و میلی و جل و به‌رگ و سه‌روه‌ت و سامان تێیدا ون ئه‌بێت، هه‌موو یه‌ک جوړ جلوه‌به‌رگ ئه‌پۆشن، یه‌ک ره‌نگ ئه‌که‌نه‌به‌ریان، یه‌ک هیتاف ئه‌لێنه‌وه، ئه‌و هیتافه په‌یوه‌ندی عه‌بد و خوا به‌رجه‌سته ئه‌کات، که بریتیه له (لبیک اللهم لبیک، لبیک لا شریک لک لبیک، إن الحمد

والنعمه لک والمملک لا شریک لک). یانی: جار له دوا‌ی جار ئیمه وه‌لامی تۆ ئه‌ده‌ینه‌وه ئه‌ی په‌روه‌ردگار، ئه‌ی په‌روه‌ردگار ئه‌وه هاتین و به‌ زمان و به‌ دل دان به‌وه‌دا ئه‌نێین که تۆ ئه‌و تاکه خوایه‌ی که شایسته‌ی به‌وه عیباده‌ت بکرییت، هه‌ر تۆ شایسته به‌وه‌ی که به‌ ته‌واوه‌تی سوپاس بکرییت، هه‌ر تۆ خولقینه‌ر و روژیده‌ر و پادشای بێ هاوه‌ل و بێ شه‌ریکی..

هه‌ج بریتیه له گه‌شتیکی ئیمانی که موسلمان تێیدا له عیباده‌تیکه‌وه بۆ عیباده‌تیکه‌ی تر ئه‌گوازیته‌وه له حالیکه‌وه بۆ خاڵیکی تر و له قسه‌یه‌که‌وه بۆ قسه‌یه‌کی تر و له کاریکه‌وه بۆ کاریکی تر، له هه‌موویاندا مه‌به‌ستی یادکردنه‌وه و ته‌قوای خوای خۆیه‌تی، هه‌ژاری و پێوستیه‌کانی بۆ خوا ده‌رئه‌بریت، و داوای لێبووردن و پاداشت له خوای گه‌وره ئه‌کات، موحه‌ممه‌دی پێغه‌مه‌ر -عليه‌السلام- ئه‌فه‌رموی: «إِنَّمَا جَعَلَ الطَّوَّافُ بِالْبَيْتِ وَالسَّعْيُ فِي الْحَجِّ لِإِقَامَةِ ذِكْرِ اللَّهِ» (ابن أبی شیبه ١٥٣٣٤)، بۆیه سوورانه‌وه به‌ده‌وری مائی خوا و هاتن و رو‌یشتن له سه‌فاو مه‌روه‌دا دانراوه تا یادکردنه‌وه‌ی خوا به‌رقه‌رار بکریت..

جلوبه‌رگی ئه‌وه‌ی نیازی چوون بۆ مه‌که‌ه و هه‌جکردن بکات ئه‌وه‌یه جله عاده‌تیه‌کانی خۆی دانه‌که‌نیت و دوو پارچه قوماشی تر ئه‌کاته‌به‌ری، تا ملکه‌چه‌بوونی خۆی بۆ خوای گه‌وره رابگه‌یه‌نیت و خۆی په‌کسان بکاته‌وه به هه‌موو ئه‌وانه‌ی به‌ نیازی هه‌جی مائی خوا هاتوونه‌ته ئه‌و شوێنه.

ئەو قسەيە لەم سەردەمەي ئىستاماندا راستە
كە ئەللى خىزان بريتەلە كۆمەلە كەسىك كە
لە خانوويە كدا ئەژين و ھەر كەسەي كىلپىكى
خانووە كەي پىيە!

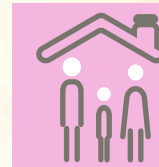
خىزان لە ئىسلامدا

زۆر كەس لەم رۆژگاردا-بەداخەو- رانەكات لە بەرپرسیاریتی راستەقینە بەرانبەر بە ژن
یان مائەلەكانی، چى رېگرى لىنەكات كە چۆنى بوى رابوریت و چىژبەریت بە بى ئەوێ
ئەركى بەرپرسیاریتی بخاتە سەرشانى؟

هەرچۆنێك ئەم ئاراستەیه بە روونی لەم چەرخ و زەمانەدا بەدەر بکەوێ، بەلام ئەوێش
هەیه كە هەندى كەس هەر لە سەرەتای مێژوووە هەبوو كە وا بیری کردوووە! لە
راستیشدا ئەو بێرکردنەوێهەكى ساویلکانه و بەرژەوێندتەسكى و خۆپەرستیانەى پەر نەفرەتە،
ئیتى با بوەستى ئەو بێرکردنەوێهە چەندە زیان بە تاك و بە كۆمەلگە ئەگەیهتیت ..

لەبەر ئەمەیه كە ئىسلام هاتوو زۆرتى گرنگیدانى بە خێزان داوه، گرنكى بە سیستەمى
خێزان و ماف و ئەركەكانى ئەندامانى خێزان داوه، چونكە مأل و خێزان لە ئىسلامدا سەنتەرى
هۆشيارى و پەرورەدە و راپەرینه، بە دروستکردنى خێزان و چاكکردنى و گەياندننى پەيامەكەى
هەموو كۆمەلگە چاك و باش ئەبێت.

ئەم گرنگیدانەى ئىسلام بە خێزان لە كۆمەلگەى زۆر ياسادا ئەبێت كە نایەنە هەژمار، لەوانە:

1

ئىسلام زۆر پى لەسەر بنەماى زەواجکردن و خێزان دروستکردن دانەگریت:

• ئىسلام بپارى داوه كە زەواجکردن و دروستکردنى خێزان يەكێكە لە كارە هەرە بەنرخەكان و
باوێكى ناو هەموو پىغەمبەرانىش بوو، كاتێك هەندى لە هاوێلە بەرپەرەكانى پىغەمبەرى پىرۆز-
عليه السلام- وىستيان خۆيان يەكلا بکەنەو بۆ عىبادەت و هەر خەرىكى نوێژکردن و رۆژووگرتن
بن و واز لە زەواجکردن بپەنن، پىغەمبەر ئامۆزگارى كردن و فەرمووى: «لكني أصوم وأفطر،
وأصلي وأرقد، وأتزوج النساء، فمن رغب عن سنتي فليس مني» (البخاري ٤٧٧٦). بەلام من
رۆژووش ئەگرم و ئەشيشكێنم، و نوێژيش ئەكەم و ئەشخەوم، زەواجيش ئەكەم، جا هەر كەس
خۆشى نەيەت لە سووننەتى من ئەو لە من نیه.

• فەرمانى کردوو ئاسانكارى بکرىت بۆ ژنەپنان، بەلێنیشى داوه هاوکارى ئەو كەسانە بكات
كە زەواج ئەكەن، وەك ئەفەرمووى: «ثلاثة حق على الله عونهم» و ذكر منهم: «والناكح الذي يريد
العفاف» (الترمذي ١٦٥٥)، سى كەس خوا بەمافى خۆيانيان ئەزانیت پشتيوانيان لىبكات،
يەكێك لەوانە باسى كرد: ئەو كەسەش كە ئەيەوێ زەواج بكات و مەبەستى خۆراگرتنە بە
پاكیزەبى.

• كاتێك قورئان باس لەو بەهرە و بەلگانه ئەكات كە خواى گەرە پشووپیەتى بەسەر نەوێهەكانى
ئادەمدا، لە ناو يەكەمەكانى ئەو بەهراندەدا باسى ئەو ئارامگا و سۆز و خۆشەويستى و هۆگرێکردنە
بەيەكەوێ ئەكات كە خوا لە نپوان مپرد و هاوسەرەكەيدا دايناوه، وەك لە قورئاندا ئەفەرمووى:
{وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً} (الروم: ٢١).

يەكێك لە نیشانه و بەلگەكانى تری ئەوێهە: كە هەر لە خۆتان هاوسەرى بۆ دروست

کردوون بۆ ئەوێ ئارام بگرن لەلايدا و لە نپوانتاندا خۆشەويستى و سۆزو مپهرەبانى

فەراهم هپناوه، بەراستى ئا

لەو دياردانەدا نیشانه و

بەلگە هەيە بۆ كەسانێك

بێرەكەنەو و وردنەبنەو.

• فەرمانى بە گەنجان کردوو كە لە تافى

لاوێتيدان و بەهپزن زەواج بکەن، چونكە زەواج

ئارامگايە و دليان ئوقرە ئەگریت و لە فەرەفە ئەكەوېت،

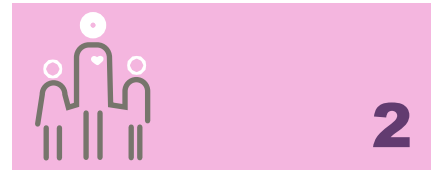
چارەسەرى شەرى دەستەبەر ئەكات بۆ ئەو هپزە زۆر و حەز

و ئارەزووى تپياندايه.

”

كاتێك قورئان باس لەو بەهرە و بەلگانه ئەكات كە خواى گەرە پشووپیەتى بەسەر نەوێهەكانى
ئادەمدا، لە ناو يەكەمەكانى ئەو بەهراندەدا باسى ئەو ئارامگا و سۆز و خۆشەويستى و
هۆگرێکردنە بەيەكەوێ ئەكات كە خوا لە نپوان مپرد و هاوسەرەكەيدا دايناوه.

ئىسلام تەواۋى رىزى داۋە بە ھەموو تاكىك
لە تاكەكانى خىزان، جا ئىتر نىر بن يان مى:

2

ئىسلام ئەرک و بەرپرسىارىتتەكى گەورەى خستووۋتە سەرشانى دايک و باوک كە ئەۋىش پەرۋەرەردەردىنى منالەكانىانە، پىغەمبەر _سلاۋى خۋاى لىبىت- ئەفەرمۇئى: «كلکم راع، وكلکم مسؤول عن رعيته، الإمام راع ومسؤول عن رعيته، والرجل راع في أهله وهو مسؤول عن رعيته، والمرأة راعية في بيت زوجها ومسؤولة عن رعيتها، والخادم راع في مال سيده ومسؤول عن رعيته» (البخاري ۸۵۳). واتە: ھەموو يەككىك لە ئۆھ شۋانە و بەرپرسىارە لە ژېردەستەكانى، پېشەۋا (ى گەرە) شۋانە و بەرپرسىارە لە ژېردەستەكانى، پياو شۋانە لەناو خىزانى خۆيدا و بەرپرسىارە لە ژېردەستەكانى، ژنىش شۋانە لە مالى مېردەكەيدا و بەرپرسىارە لە ژېردەستەكانى، خزمەتكارىش شۋانە لە مالى گەرەكەيدا و بەرپرسىارە لە ژېردەستەكانى..

ئىسلام پى دائەگىرىت لەسەر بنەماى رىزگرتن
لە باوك و دايك و ھەستان بە چاودىرېكردن
و گوپرايەلىكردىنى فەرمانەكانىان، تا لە
ژياندان:

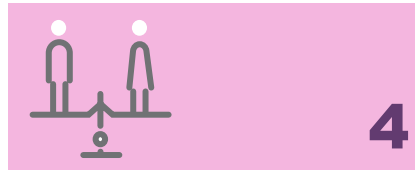

3

جا ئىتر كۆرۈ كچ چەند گەرە بىن پىۋىستى سەرشانىانە كە رىز لە باوك و دايكىيان بگرن، و چاك بن بەرانبەرىيان، ئەم كارەشى ھاوملى عىبادەتكردن بۆ خۋاى پەرۋەردگار كىردوۋە، رىگىرى لەۋە كىردوۋە سنوور بېزىنىت لەگەلىاندا، ئىتر بە قسە بىت، يان بە كىردەۋەيەك بىت، تەننەت ئەگەر بە وشەيەكىش بىت كە بۆنى ئەۋەى لىبىت بىزار بووى لىيان، خوا لە قورئاندا ئەفەرمۇئى: {وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَوْفَ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا} (الإسراء: ۲۳). خوا بىارى داۋە كە خۆى نەبىت كەسى تر نەپەرسىارىت و بەرانبەر باوك و دايكىش چاكە بىكرىت، ھەركاتىكىش لەلاى تۆ گەبىشتە تەمەنى پىرى يەككىيان، يان ھەردوۋىكىان ئەۋە پىيان نەلىيى: ئۆف و ھەلىش نەشاخىت پىيانداۋ ھەر قسەى رىزنامىزىيان بەرانبەر بكە.

ئىسلام رىگىرى لەۋە كىردوۋە منال سنوور بېزىنىت لەگەل دايك و باوكدا، ئىتر بە قسە بىت يان بە كىردەۋە بىت، تەننەت ئەگەر بە وشەيەكىش بىت كە بۆنى ئەۋەى لىبىت بىزار بوۋە لىيان.

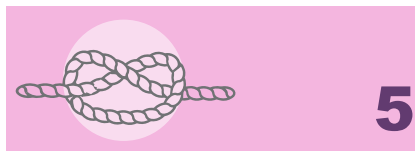
ئىسلام فەرمانى كىردوۋە مافى كۆر و كچ
بىپارىزىت و بەئەركى دانائە لە ئىۋانىاندا داد
رابگىرىت لە نەفەقەكىشانىاندا:

4

پىغەمبەر-سەلامى خۋاى لىبىت- ئەفەرمۇئى: "كفى بالمرء إثماً أن يضيع من يقوت" (أبو داود ۱۶۹۲). ئەۋەندە گوناۋ بەسە بۆ مرؤف كە ئەۋانە پفەۋتىنىت كە ئەركى سەرشانىەتى خۋاردنىان بۆ پەيدا بىكات. پىغەمبەر-سەلامى خۋاى لىبىت- سەبارەت بە نەفەقەكىشانى كچانىش بە تايىبەتى ئەفەرمۇئى: "من يلي من هذه البنات شيئاً، فأحسن إليهن، كنَّ له سترًا من النار" (البخاري ۵۶۴۹). ھەركەس سەپەرشىكردىنى كچانى كەۋتە سەرشان، چاك بىت بەرانبەرىيان، بۆى ئەبنە پەردە و رووى ئاگرى لىئەگرن.

پەيوەندى خزمایەتى لەسەر موصلمان فەرز
كراۋە:

5

ئەمەش يانى: مرؤف ئەبى پەيوەندى خزمایەتى بىپارىزىت و چاكە بەرانبەرىيان بىكات، ئىتر لە باوكىۋە خزمى بن يان لە دايكىۋە، پاراستنى ئەم پەيوەندىانەشى بە گەرەتەرىن چاكە و عىبادەت لە قەلەم داۋە، ھەپەشەى كىردوۋە ئەۋ خزمایەتبانە بىچىزىت، يان خراپە بەرانبەر بە خزمان بىكرىت، بچرانى پەيوەندى بە يەككىك لە گوناۋە گەرەكان دانائە، پىغەمبەر -سەلامى خۋاى لىبىت- ئەفەرمۇئى: «لا يدخل الجنة قاطع رحم» (مسلم ۲۵۵۶). ناچىتە بەھەشت كەسىك كە پەيوەندى خزمایەتى بىچىزىت.

چاؤگېرانتكى

چاؤگېرانتكى به په له به ريكلامه كانا له ته له فزيونه كاندا،
يان به سهر تابلوى ريگه كاندا، يان به بهرگي
گوڤاره كاندا، ټو هه سته مان بو دروست ټه كات كه
چ جينايه ټيكي گه وره كراوه به رانېهر به ټافره تان له
ټهم شارستانيه ته ماديده دا، ټو شارستانيه ته ي كه له
زوربه ي كاته كاندا ټافره تي وهك بووكه له يهك وينا
كردووه، يان وهك كالايهك ، يان وهك چيژيكي كه بو
وروژاندني حهز و ټاره زوو دانراييت و ټهنده شه ټاگر
ټيهرېدات!

پله و پايه ي ټافره ت
له ئيسلامدا

خەریکه بۆی ئەمە هیچ نیه ئەو نەبێت لە رووکەشدا رووبەکی تری -تۆزیک کەمتر- شیواوی کۆمەلگە سەرەتاییەکانە، کە سوکایەتیا بە ئافەرەتان ئەکرد و وەک کالاکرین و فروشتنیا پێوە ئەکرد.

وەک ئەوەی کە ئەو ئافەرەتە کاتی خۆی بە دەست سەتم و چەوساندنەووە ئەینالاند بەم هەموو تیکۆشانە دوور و درێژە هەر ئەوەی ویستوو لە دەرگایەکی پرستەمەووە دەرچیت و لەولاو بگەریتەووە بۆ هەمان شوێن کە لێوەی دەرچوووە-بەلام لە دەرگایە کەووە کەمتر شیواو بێت..

لەو کاتەوێ کە ئیسلام هاتوووە لە ۱۴۰۰ سال پێش ئیستاه شوێشکی راستەقینە ی بەرپاکردوووە دژ بە ئەو هەلسوکهوتە سەمکارانە کە بە درێژی میژوو بە رانبەر بە ئافەرەتان کراوە، ئیسلام چەپکێک یاسای داناوە، زۆر ورد و بە درێژی پێ لەسەر ئەو دایە گریت کە مافەکانی ئافەرەت و پلەو پایە ی پاریزیت، لەژێر ئەو یاسایانەدا سەر بەرزانه و بەرێزەووە ژیا ن بباتەسەر، پەیا می خۆی لە ژیا ندا بگە یەتیت بە جوانترین شیو.

هەر بۆیە یەکیک لە سوورەتە درێژەکانی قورئان ناونراوە (سورەتی ئافەرەتان) چونکە پرە لە یاسا بۆ پاراستنی مافەکانی ئافەرەتان، خوا لە قورئاندا چەندین چیرۆکی ئافەرەتانی چاکەکاری بۆ گێراوینەتەووە، نەک ئەو بەلکو یەکیک لە سورەتەکانیشی بەناوی مەریەمی دایکی عیساو ناونراوە-سەلامی خوا ی لێ بێت-.

ئیسلا م هاتوووە تا گۆشە نیگای خەلکی بگۆریت سەبارەت بە ئافەرەت، ئەبێ بەو شیو یە سەیری ئافەرەت بکریت کە خوا دایناو: ئافەرەت مەرفە نەک کال، هاو بەشی ژیا نە نەک هاو بەشی شەو ی، ئافەرەت ئارامگایە، خۆشەویستە، سۆز و میهرە، نەک تەنیا ئارەزوو بازی یەک بێت و خۆشی و چێژبردنیک و بەس.

لەوکاتەدا کە هەندێ قەلەم ئیسلام تۆمەتبار ئەکات بەو ی سەتمی لە ئافەرەت کردوووە و مافەکانی پیشیل کردوووە و گونجاو نیه لەگەل داواکانی سەردەم و شارستانی یەتدا-و هک ئەوان ئەلین-، کەچی ئەبیین (۷۵٪) ی ئەو کەسە تازانە ی لە ولایتی پیشکەوتوو ی و هک بەریتانیا موسلمان ئەبن و دینە ناو ئیسلام بریتین لە ئافەرەت، بەتایبەتی پاش ئەو ی لیکۆلینەووە لەو یاسایانە ئەکەن کە تاییەتن بە ئافەرەت و خێزانەووە!! INDEPENDET

۲۰۱۱-۱۱-۶

- ئىسلام ئافرەتى ئازاد کردووہ لە ھەلبژاردنی ھاوسەری خۆی، بەشیکى گەرەش لە بەرپرسیاریتی پەرورەدەکردنی منالانی بە ئافرەت سپاردووہ، پیغەمبەر -علیہ السلام- ئەفەرموئى: «المراة راعية في بيت زوجها ومسؤولة عن رعيتها» (البخاري ۸۵۳). ئافرەتیش لە مالى مێردەکیدە شوانە و بەرپرسە لە ئەوانەى لەژێر دەستیدان.
- ئىسلام پارێزگارى ئەکات لە ناو و شەرەفی ئینتیمای بۆ باوکى خۆی، دواى شووکردن ئەو ئینتیمایە ناگۆردریت، بەلکو ھەر لەسەر ئینتیمای خۆی بۆ مالى باوکى ئەمىنیتەوہ.
- ئىسلام ئەوہ دووپات ئەکاتەوہ کە گەرەتەین شەرەفە خزمەت بە ئافرەت بکەى، کاتیک ھیچ کەسێکى نیە، با خزمى خۆشت نەبیت، خەلکیش زۆر ھان ئەدات بۆ خزمەتکردنی ئافرەتان، ئەم خزمەتکردنەش بە باشترین کار دانراوہ لای خوا، پیغەمبەر-سەلامى خواى لیبیت- ئەلئیت: «الساعي على الأرملة والمسكين كالمجاهد في سبيل الله، وكالقائم لا يفتر وكالصائم لا يفطر» (البخاري ۵۶۶۱). ھاوکاری کردنی بێوژن و ھەزار لە خێردا وەك ئەو تیکۆشەرە وایە کە لە پێناوی خوادا تێئەکوشت، وەك ئەو کەسەش وایە کە بە رۆژ بە رۆژووہ و بە شەو شەونویژ ئەکات!
- ئىسلام پیاو و ئافرەتى لە زۆر شتدا یەكسان کردووہ بە یەكترى، یەكێك لەوانە لە ھەموو کاروبارە داراییەکاندا، تا ئەوہى پیغەمبەر -علیہ السلام- فەرموویەتى: «النساء شقائق الرجال» (أبو داود ۲۳۶). ئافرەتان لەتى پیاوان.
- فەرزکراو لەسەر پیاو کە ئەبێ ئافرەت بیاریزیت و نەفەقەى بکیشیت بە بێ منەتکردن بەسەریدا، ئەگەر یەكێك بوو لەوانەى کە واجیبە نەفەقەیان بکیشیت، وەك ژنى خۆی، دایكى خۆی، کچى خۆی..
- ئىسلام مافی ئافرەتى داوہ لە میراتدا، بە بەشکردنیکى دادپەرورەانە و ریزدارانە، لە چەند شوێنیکدا یەكسانی ئەکات بە پیاو و لە چەند شوێنیکى تردا زیاتر لە پیاو، یان کەمتر لە پیاو ئەبات، بە پێى نزیکى و دوورى، یان بەپێى پێوستى و ئەركەکانى و ئەو نەفەقەى ئەکەوێتە سەرشانى، وەك نەفەقەکێشانى ژن، ئىسلام مەنزومەيەكى تێرۆتەواو و ھاوسەنگە و لایەك بەسەر لایەكى تردا قورس ناکات.

ئىسلام مافی ئافرەتى داوہ لە میراتدا، بەشکردنیک کە دادپەرورەى و ریزی رەچاوکردووہ، لە چەند شوێنیکدا یەكسانی ئەکات بە پیاو و لە چەند شوێنیکى تردا زیاتر لە پیاو ئەبات، لە ھەندى شوێنى تردا کەمتر لە پیاو ئەبات.

دایک: ئافرەتیک ھاوہ لای پیغەمبەر-علیہ السلام- و وتى: يا رسول الله من أحق الناس بحسن صحابتي؟ قال: «أمك»، قال ثم من؟ قال: «ثم أمك»، قال: ثم من؟ قال: «ثم أمك»، قال: ثم من؟ قال: «ثم أمك» (البخاري ۵۶۲۶)، ئەى پیغەمبەرى خوا كۆ زۆر مافی بەسەرەوہ ھەيە ھاوپیەكى باش بىم بۆى؟ فەرمووى: دایكت، وتى: پاش ئەو، فەرمووى: پاش ئەو دایكت، وتى: پاش ئەو، فەرمووى: پاش ئەو دایكت، وتى: پاش ئەو، فەرمووى: پاش ئەو باوكت.

كچ: پیغەمبەر-علیہ السلام- ئەفەرموئى: «من كان له ثلاث بنات فصبر عليهن، وأطعمن، وسقاهن، وكساهن من جدته، كن له حجاباً من النار يوم القيامة» (ابن ماجه ۳۶۶۹). ھەركەس سێ كچى ھەبوو، ئارامى لەسەر گرتن و خواردن و خواردنەوہ و پۆشاكى بۆ دابینکردن بە پێى توانای خۆى، ئەو سێ كچە لە قیامەتدا بۆى ئەبنە پەردە لە رووى ئاگردا.

ژن: پیغەمبەر-علیہ السلام- ئەفەرموئى: «خيركم خيركم لأهله، وأنا خيركم لأهلي» (الترمذى ۳۸۹۵). باشتەين كەستان ئەوہيە باشتەينتەن بن بۆ خێزانەكەى، منیش باشتەينتەنم بۆ خێزانەكەم.

پەيوەندى ژن و پیاو لە ئىسلامدا پەيوەندىەكى يەكتر تەواوکردنە نەك مەملەتێكردن، ئەمیان نوقسانىەكانى ئەويان پرەدەكاتەوہ لە ئەركى بونیادنانى كۆمەلگەى مۆسڵماندا.

له ئىسلامدا شوئىك نيه بۇ مملانتي نيوان دوو ره گهزه كه:

له ئىسلامدا شوئىك نيه بۇ جهنگ و مملانتي له نيوان ژن و پياودا، مانايه كيش نيه بۇ كيشمه كيش له سهر مالى دنيا، ههلمه تېردن بۇ ژن چ چيژيكي تيديا، يان ههلمه تېردن بۇ پياو چ چيژيكي تيديا، يان چ چيژيكي له وهدا ههيه كه ئهم يان ئهو دهست له يه كترى بوه شين، و يه كترى سوک بكن، و بهدواى عهيبى يه كترىدا بگهري.

باشه كه رهوايه مروفي شهر له گهل نيوه كه تى خويدا بكات، چون له تى شتيك شهر له گهل له ته كه تى تىدا ئه كات، ژن وهك پيغهمبهرى بهريژ ئه فهرموئى له ته كه تى تى پياو، په يوه ندى نيوانيشيان يه كترى ته واو كرده، ئهميان نوقسانيه كانى ئهوى تريان پرده كاته وه له ئهركى بونيداننى كومه لگه موسلماندا.

قورئان به شيوه يه كى زور جوان ويناي ئهم يه كترى ته واو كرده ئه كات، وهك ئه فهرموئى: {هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ} (البقرة: ١٨٧). ئهوان پوڭاكن بۇ ئيوه و ئيوه ش پوڭاكن بۇ ئهوان.

ئهوى پياو له يه كه م بينيندا بۇ ژن به خالى لاوازي ئه زانتي تيديا، هيچ نيه ئه وه نه بيت له روويه كى تره وه خاليكى به هيژه بۇ ژن و پياو نايزانتي و نايتوانتي، به لام خيزانه كه زور پيوستى به و خاله ههيه.. ئه وه شى ژن به خالى لاوازي ئه زانتي له پياودا، له وانه يه رووى جوړيكي له تواناكانى پياو بيت گونجاو نه بيت له ژندا ئه وه هه بيت، به لام ژيان و كومه لگه به بن ئه و خاله خويان پى رانه گيريت..

دهى ئيت ئه وه جوړيكي له گالته جارى خوا مروفي به شيوه (ژن) و (پياو) دروست بكات و كه چى بو تريت: ئه بيت ژن و پياو له هه موو شتيكدا وهك يه ك بن!

كاتيك كه هه ندى پياو هيوايان ئه خواست ئه وانيش وهك ژن بوونايه و ئه وهى به وان دراوه به ئه مانيش بدرايه، و له به رانه ريشدا هه ندى ژن هه بوون هيوايان ئه خواست ئه و مافانهى به پياوان دراوه به ئه مانيش بدرايه، هه ندى ئايهت هاته خواره وه له قورئاننى پيروزدا كه ئه فهرموئى: {وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ} (النساء: ٣٢). ئاوات به وه مه خوازن كه خوا فه زلى هه ندىكتانى داوه به سهر هه ندىكتاندا، پياوان به شى خويان و ئافره تان به شى خويان هه يه له وهدا كه په يداي ئه كهن، ئيوه ش ههر داواى فه زل له خوا بكن، چ ئافره ت و چ پياو هه ريه كه يان تايه هه ندى خويان و ريژي تايه تى خويان و ئهركى خويان هه يه له ژياندا، هه ريه كه شيان هه ولى خوئى ئه دات تا بگاته فه زل و ره زامه ندى خواى خوئى، شهرع نه هاتووه بۇ ئه وهى لاگيرى ته نيا له پياو بكات، يان ته نيا له ژن لاگيرى بكات، به لكو هاتووه بۇ ئه وهى لاگيرى له مروفي بكات و له خيزان و له كومه لگه ئىسلامى بكات.

”

زۆربهى گهلان به دريژايى ميژوو-به تايهت ئه وانه يان شتيك له شارستانيتيان هه بووه- و بۇ په يوه ندى نيوان ژن و پياو روانيو يانه كه ئه بى به سيستم و ياسا ئه و په يوه نديانه ريكبخرين، بۇ ئه وهى ژيان نه بيت دارستانيك، يان بيت تهويله يهك، كه هه رچى جياوازي هه يه ون بيت له نيوان ژن و پياودا.

رېځخستن و دیسپلینی په یوه ندى نیوان ژن و پیاو له سنووره کان و له یاساکان و له نهریت و هه لښوکه و ته رېځخواه کاندای شتیکه بیرو پای جیاواز و هه لېژارده ی جوراجوړی لیکه و توه ته و به درېژایی میژوو، که زه همه ته هه ژمار بکریټ و به دوا دچوونى بۆ بکریټ، به لام کتیبه کانى میژوو، کتیبه کانى زانسته مرویه کان (ئینسرپۆلوجیا Anthropology) باسى هندی میلله تمان بۆ ئه که ن که نهریتیان وا بووه که هیچی تیدا نیه به رووتی ته و رووت بین و بچن، یان سیس به ره لا و بلاو بیت له نیوان نیر و میدا، باسى هندیکی ترمان بۆ ئه که ن که نافرته تیان کوټ و پیوه ند کردوو چونکه ترسیان لیان هه بووه، میلله تی واش هه بووه پیاوانیان داپوشراو بوون نه ک نافرته تانیا، میلله تانی واش هه بوو که گرنگیان به داپوشینی هه ندی شوینیان داوه و هندی شوینی تریان پشتگوټی خستوو، زور شتی تری له و باره وه که نامار ناکریټ.

زوربه ی گه لان به درېژایی میژوو-به تاییه ت ئه وانه یان شتی که له شارستانیتیان هه بووه- وا بۆ په یوه ندى نیوان ژن و پیاو روانیوانه که ئه بی به سیسته م و یاسا ئه و په یوه ندیانه رېځبخرین، بۆ ئه وه ی ژیان نه بیته دارستانیک، یان بیته ته ویله یه ک، که هه رچی جیاوازی هه یه ون بیت له نیوان ژن و پیاو دا.

سروشتی په یوه ندىه کانى نیوان ژن و پیاو له ئیسلامدا:

په یوه ندى پیاو به نافرته وه له ئیسلامدا له ئیجتیهادی مروټیکه وه سه رچاوه ی نه گرتوه که فاکته رى میژوو جوگرافیا سنوورداری کردیت، به لکو ئیسلام سیسته میکی تیر و ته و او و گونجاوه بۆ هه موو کات و شوینیک، خوا ئه و سیسته مه ی له قورئانی پیروژدا دابه زاندوو، موحه ممد پیغه مبه ریش -علیه السلام- خه لکه که ی فیږی ئه و سیسته مه کردوو.

سروشت و سنووری ئه م په یوه ندىه ش به پیی نزیکی و دووری ژن له پیاوه که وه ئه گوږیت، وه ک چوون ئیسلام روونی کردوو ته وه.

پیاوان له رووی نافرته تاندا له ئیسلامدا ئه کرین به م به شانه وه:

١) ئه و پیاوه ی میږدی ئه و ژنه بیت:

که س ناتوانیت جوانتر له قورئان وه سفی ئه و په یوه ندىه بکات که له نیوان ژن و میږدا هه یه، قورئان پیاو نوانوه جلوه برگی به رى ژنه که ی، ژنه که شى نوانوه جلوه برگی به رى پیاوه که ی، وه ک وینایه کی جوان بۆ ئه و په یوه ندىه ده روونی و روخی و جهسته ییه ی له نیوانیاندا هه یه، {هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ} (البقرة: ١٨٧). ژنان پوښاکن بۆ ئیوه ی پیاوان و ئیوه ش پوښاکن بۆ ژنان.

٢) پیاوه که یه کتیک بیت له مه حره مه کانى ژنه که:

مه به ست به مه حره م هه موو ئه و نافرته تانه یه که به یه کجاری حه رامه بیانخوازی و زه و اجیان له گه ل بکه ی به شیوه ی هه تاهه تایی له به ر خزمایه تیه کی زور نزیک که له نیوانیاندا هه یه، ئه م مه حره مانه ش ١٣ جوړن له پیاوه خزمه کان، وه ک: باوک، باپیر، کوږ، برا، مامه، خالو، برازا، خوشکه زا، کوږه زا، کچه زا، و جگه له مانه ش.. نافرته له به رده م ئه م نامه حره مانه دا ئه توانی به بی حجابی ته و اویش ده ربکه ویت، به لام به شیوه عاده تیه که ی خوئی نه ک به رووتی.

٣) کاتیک پیاوه که بیگانه بیت پیی:

مه به ست به پیاو بیگانه: هه موو پیاوټیک که مه حره می نه بیت.

ئیسلام کومه لیک ریساو یاسای داناوه بۆ کوټروټکردنی په یوه ندى پیاو به ژنی بیگانه به ئه و، ئه مه ش بۆ ئه وه ی نامووس پاریزراو بیت و ده رگاکانی شه یتانیش له سه ر مروټ دابخات، ئه و که سه ی که ئه م مروټه ی دروست کردوو هه ر ئه ویش باش ئه زانی چی له به رژه و هندی ئه ودايه، وه ک له قورئاندا هاتوو، {أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ} (المک: ١٤). مه گه ر خوا نازانیت کی دروست کردوو و چوونی دروست کردوو، له کاتیکدا ئه و زاته وردکار و به سوژ و ناگیه.

ئیسلام بۆچی حجابی فه رز کردوو له سه ر نافرته له به رده م پیاو بیگانه دا؟

- تا نافرته بتوانیت-به ئارامی- په یامی خوئی له ژیاندا و له ناو کومه لکه و بواره زانستی و کرده ییه کاندای بگه یه نیت به باشرین شیوه و که رامت و پاکیزه یی خوئی بپاریزیت.

- که مکرده وه و سووککردنی ده رفه تی لادان و وروژاندن بۆ ئه وه ی کومه لکه ش پاکیتی خوئی ده سته به ر بکات له لایه که وه و حورمه تی نافرته تیش بپاریزیت له لایه کی تره وه.

- هاوکا ریکردنی پیاوان که بۆ ژنان ئه روان تا ئه وانیش خویان کوټروټ بکه ن و داوینی خویان پاک رابگرن، ئه و کاته ئه وانیش وه ک مروټیکی خاوه ن که سایه تی هه لښوکه و تی له گه لدا بکه ن و ببینن که ئه م نافرته خاوه نی که لتوو و روښنیریه که وه ک هه موو مروټیکی تر، نه ک ته نیا له کوټله یه ک غه ریزه ی وروژینه ر و که ره سه یه کی یاریکردن و چیرلیردن پیکه اتیت و هیچی تر.

١ چاوداخستن:

خوا‌ی گه‌وره‌ی فره‌مانی به‌هه‌ردوو په‌گه‌ز کردوو که چاویان دابخه‌ن(له‌ ئاست نامه‌هره‌مدا) چونکه‌ ئه‌وه‌ رێگه‌ی پاکیزه‌یی و پاراستنی نامووسی خه‌لکیه‌، هه‌روه‌ک چۆن چاوه‌ره‌لاکردن به‌بێ سنوور رێگه‌ی گوناکه‌کردن و خراپه‌کاریه‌، خوا ئه‌فه‌رموی: {قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ • وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ} (النور: ٣٠-٣١). بێی به‌ پیاوه‌ ئیمانداره‌کان با چاویان له‌ ئاست ئافره‌تی نامه‌هره‌مدا دابخه‌ن و شه‌رمگه‌شیان بپاریزن، ئه‌وه‌ پاکتره‌ بۆیان، به‌ دُنیا‌یه‌وه‌ خوا شه‌ره‌زایه‌ له‌وه‌ی دروستی ئه‌که‌ن. بشلێ به‌ ژنه‌ ئیمانداره‌کان با چاویان له‌ ئاست پیاوی نامه‌هره‌مدا دابخه‌ن و شه‌رمگه‌شیان بپاریزن.

٢ مامه‌له‌کردن به‌ ئه‌ده‌ب و به‌ ره‌وشته‌رزیه‌وه‌:

ژن و پیاو له‌ کاتی ئیشکردندا یان له‌ کاتی زانست وه‌رگرتندا، یان هه‌ر کارێکی تردا مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ یه‌کتری بکه‌ن له‌ رووی ئه‌ده‌ب و ره‌وشتی به‌رزوه‌ و خۆیان به‌دوور بگرن له‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که‌ غه‌ریزه‌ ئه‌وروژێن به‌ هه‌ر شیواژێک بێت.

٣ حجاب(بالا‌پۆشی):

خوا حجابی له‌سه‌ر ئافره‌ت فره‌زکردوو نه‌ک له‌سه‌ر پیاو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خوا دیارده‌کانی جوانی و هۆکاره‌کانی فریوخواردنی به‌خشیوه‌ته‌ ئافره‌ت، که‌ وا له‌ ئافره‌ت ئه‌که‌ن بێته‌ تاقیکردنه‌وه‌ بۆ پیاوان، زیاد له‌وه‌ی پیاوان ئه‌بنه‌ فیتنه‌ و تاقیکردنه‌وه‌ بۆ ژنان، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ می‌ژووی کۆندا زیاتر و تا ئه‌م‌پۆشی له‌گه‌ڵدا بێت ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئافره‌ت قوربانی ده‌ستی ئاره‌زووه‌کانی پیاوان بووه‌، به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ نه‌بووه‌، ئه‌مه‌ش ئه‌و راستیه‌یه‌ که‌ به‌ چاوی خۆمان له‌ ده‌زگا جو‌ربه‌جو‌ره‌کانی راگه‌یاندندا ئه‌یبینین.

سنووری ئه‌م حجابه‌ش له‌ ئیسلامدا ئه‌وه‌یه‌ ئافره‌ت هه‌موو له‌شی داپۆشیت ته‌نیا هه‌ردوو ده‌ست و ده‌موچاوی نه‌بێت له‌ به‌رده‌م پیاوی بیگانه‌دا، وه‌ک چۆن قورئان فره‌مانی کردوو، {وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا} (النور: ٣١). با جوانیه‌کانیان ده‌رنه‌خه‌ن ته‌نیا ئه‌و شوینانه‌ نه‌بێت که‌ خۆیان ده‌رئه‌که‌ون.

”

زۆریک له‌وانه‌ی که‌ ره‌خنه‌ له‌ حجابی ئیسلامی ئه‌گرن له‌وه‌ بێ ئاگان که‌ وێنه‌ی پاکیزه‌ترین و گه‌وره‌ترین ئافره‌تی جیهان که‌ مه‌ریه‌می خواناسه‌ به‌ حجابه‌وه‌ نه‌بێت ده‌رناکه‌وێت، حجابییک که‌ زۆر به‌ حجابی موسڵمانان ئه‌چێت.

وهک باویکی لیها تووه یه که مین پرسیری نه وانه ی
که نه یانه ویت ئیسلام بناسن نه وه یه : ئیسلام بوچی
خواردنی گوشتی به راز و مه ی خواردنه وه ی حه رام
کردووه ؟

یاسای ئیسلام له خواردن
و خواردنه وه دا

مه‌ی و کحول:

یه‌کیک له‌و ئه‌رکه‌ گه‌ورانه‌ی که‌ ده‌وله‌تان و حکومه‌ته‌کان به‌ کاری گه‌وره‌ و سه‌ره‌کی خویانی ئه‌زانن ئه‌وه‌یه‌ په‌تا و نه‌خۆشی که‌ ژایانی مروّقه‌کان له‌ناو ئه‌بات قه‌لاجۆ بکه‌ن، بۆ ئه‌وه‌ش چه‌ندین یاسا و سیسته‌می تووند دائه‌نین تا ته‌ندروستی و ژایانی خه‌لکی بپاریزن، که‌مترین که‌لین له‌و یاسایانه‌دا به‌ زیانی گه‌وره‌ ئه‌شکێته‌وه‌ بۆ سه‌ر تاک و کۆمه‌لگه‌.

له‌وانه‌یه‌ ئه‌م زانیاریانه‌ که‌ له‌ راپۆرته‌کانی (ریکخراوی جیهانی بۆ ته‌ندروستی) به‌ شیوه‌ی دۆکۆمێنته‌کراو راگه‌یه‌نراون، بۆ هه‌موومان بینه‌ شوک، یه‌کیک له‌وانه‌ زانکۆی هه‌م‌سفرده‌ پێی هه‌ستاوه‌ و له‌ گۆفاری (نێچه‌ر Nature) و له‌ به‌رواری (March ۱۵) ۲۰۱۲ Nature ۴۸۳ ۲۷۵ هه‌روه‌ها راپۆرتی (ریکخراوی جیهانی بۆ ته‌ندروستی له‌ ۲۰۱۱/۲/۱۱) دا هاتووه‌ که‌ ئه‌ل: ژماره‌ی قوربانیانی ده‌ستی مه‌یخواردنه‌وه‌ سالانه‌ زیاتره‌ له‌ ژماره‌ی قوربانیانی ده‌ستی ئایدز و مه‌لاریا و سیل پێکه‌وه‌! به‌ نزیکه‌ سێ جار زیاتریشه‌ له‌ قوربانیه‌کانی هه‌موو جه‌نگه‌کان و پاکتاوکردن و قوربانیه‌کانی تیرۆر له‌و ساله‌دا!! له‌ خواره‌وه‌ هه‌ندێ له‌و ئامارانه‌ باس ئه‌که‌ین که‌ له‌ توێژینه‌وه‌ و راپۆرته‌که‌ی ریکخراوی ته‌ندروستی جیهانییدا هاتووه‌.

وه‌ک باوێکی لێهاتوو ه‌که‌مین پرسپاری ئه‌وانه‌ی که‌ ئه‌یه‌نه‌وێت ئیسلام بناسن ئه‌وه‌یه‌ : ئیسلام بۆچی خواردنی گوشتی به‌راز و مه‌ی خواردنه‌وه‌ی حه‌رام کردووه‌؟

بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ی ئه‌مه‌ پێویسته‌ روونکردنه‌وه‌یه‌کی گرنگ بده‌ین: قورئان هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی له‌م زه‌ویه‌دا هه‌ن هه‌لآله‌ کردووه‌ بۆ موسڵمانان تا سوودی لێ ببینن، قورئان به‌ ده‌ق و به‌ روونی فه‌رموویه‌تی هه‌رچی له‌ زه‌ویدا خولقی‌نراوه‌ هه‌مووی بۆ ئه‌وه‌یه‌ ئیمه‌ سوودی لێ ببینن، وه‌ک ئه‌فه‌رموێ: {هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا} (البقرة: ۲۹).

هه‌ر ئه‌و زاته‌ هه‌موو شتیکی له‌ زه‌ویدا بۆ ئێوه‌ دروست کردووه‌.

یه‌کیکیش له‌وانه‌ خواردن و خواردنه‌وه‌یه‌، هه‌مووی هه‌لآله‌ ئه‌وه‌ی نه‌بییت که‌ خوا حه‌رامی کردووه‌ له‌به‌ر پیسی ئه‌و شته‌، یان له‌به‌ر زیانی بۆ ته‌ندروستی، یان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی عه‌قڵ و هۆشی مروّف سێ ئه‌کات، له‌وانه‌یه‌ حه‌ز بکه‌یت بزانی هۆی چیه‌ گوشتی به‌راز و مه‌ی خواردنه‌وه‌ حه‌رام کراوه‌.

به‌راز:

حه‌رامکردنی خواردنی گوشتی به‌راز به‌ ده‌ربڕینیکی زۆر روون له‌ قورئاندا هاتووه‌، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا لای عه‌ره‌ب له‌و روژگاره‌دا ئه‌و شته‌ ناسراو نه‌بووه‌، هه‌ندێ سه‌یریان له‌م هه‌رامکردنه‌ دی‌ت و ره‌خنه‌ی لێ ئه‌گرن، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا ئه‌مه‌ تایبه‌ت نیه‌ به‌ موسڵمانه‌کان و به‌لکو گوشتی به‌راز لای جوله‌که‌ش هه‌ر حه‌رام بووه‌ وه‌ک ئه‌زانرێت، ده‌قه‌کانی هه‌رامکردنی به‌راز له‌ (عه‌دی قه‌دیم) دا روون له‌و باره‌یه‌وه‌، به‌لام ئه‌وه‌ی مروّف تووشی شوک ئه‌کات ئه‌وه‌یه‌ که‌ زۆریک له‌ خاوه‌ن ئایینه‌کانی تریش ئه‌وه‌ ئه‌سه‌لمێنن که‌ گوشتی به‌راز لای مه‌سیحیه‌کانیش هه‌ر حه‌رام بووه‌ به‌ چه‌ندین ده‌قی ناو (عه‌دی جه‌دید) یش، به‌لام دوا ئه‌وه‌ ده‌ستکاری ئه‌و ده‌قانه‌ کراوه‌، بۆ فونه‌ بپروانه‌ (إنجیل مرقس ۱۱/۵-۱۳، متى ۲۷، رساله‌ بطرس الرسول الثانيه‌ ۲/۲، لوقا ۱۱/۱۵).

ده‌ی رێگر چیه‌ که‌ خوای په‌روه‌ردگار تاقیمان بکاته‌وه‌ و رێگه‌ی خواردنی هه‌ندێ شتمان لێ بگرێت دوا ئه‌وه‌ی ئه‌و هه‌مووه‌ شته‌ی بۆ هه‌لآل کردوین؟! ئه‌گه‌ر ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌ش بی‌ت ئیمان و گوێراپه‌لیمان تاقیبکاته‌وه‌؟ وه‌ک چۆن ئاده‌می تاقیکرده‌وه‌ -سه‌لامی خوای لیبی‌ت-، پاش ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌و هه‌مووه‌ شته‌ی به‌هه‌شتی بۆ هه‌لآل کرد و ته‌نیا خواردنی یه‌ک دره‌ختی تایبه‌تی لێ حه‌رام کرد؟

قورئان چۆن مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ مه‌یخواردنه‌وه‌دا کردووه‌؟

ئیسلام چاوه‌پروانی راپۆرت‌ه‌کانی ریک‌خراوی تهن‌دروستی جیهانی نه‌کردووه‌ تا ده‌رییخات کاریگه‌ری خراپی مه‌یخواردنه‌وه‌ له‌سه‌ر تاک و کۆمه‌ڵ چیه‌.. چونکه‌ ئه‌و که‌سه‌ی مروّقی دروست کردووه‌ زانایه‌ به‌وه‌ی چی له‌ به‌رژه‌وه‌ندی مروّف و کۆمه‌لگه‌که‌یه‌تی..

قورئان که‌ له‌ناو عه‌ره‌بدا ها‌ته‌ خواره‌وه‌ له‌و کاته‌دا ئه‌وان بێ عاره‌ق خواردنه‌وه‌ و سه‌رخۆشی ده‌ریان نه‌ئهب‌رد، مه‌یخواردنه‌وه‌ به‌ هه‌موو جوّره‌کانیه‌وه‌ له‌ گه‌وره‌ترین ئه‌و شتانه‌ بوو که‌ چێژیان لێ ئه‌برد و به‌نرخ‌ترین شتیان بوو.. به‌ مه‌ی خواردنه‌وه‌وه‌ خۆیان هه‌لته‌کیشا و ئه‌وه‌ی هه‌یان بوو له‌ سامان بۆ مه‌ی خه‌رجیان ئه‌کرد.

قورئان به‌ شیوازیک مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ ئه‌م باب‌ه‌ته‌دا کرد ئه‌و په‌ری لۆژیک و دادی تیدا بوو، سه‌ره‌تا دانی به‌وه‌دا نا که‌ مه‌ی هه‌ندێ سوودی تیدا، سووده‌که‌ش ئه‌وه‌یه‌ ئه‌وه‌ی مه‌ی ئه‌خواه‌وه‌ چێژیک ئه‌بات و پشویه‌کی کاتی ئه‌بات و خه‌ف‌ته‌ و خولیا‌یه‌ک ئه‌دا به‌ با.. به‌لام له‌ داها‌توودا کاریگه‌ری خراپی له‌سه‌ر جێ ئه‌هیلت، ئه‌و کات چاره‌سه‌ری شوینه‌واره‌ خراپه‌کانی له‌سه‌ر تاک و له‌سه‌ر کۆمه‌لگه‌ له‌ رووی ده‌روونی و ره‌وشتی و تهن‌دروستی‌وه‌ ئه‌سته‌م ئه‌بیت، وه‌ک خوا له‌ قورئاندا ئه‌فهرموێ: (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِن نَّفْعِهِمَا) (البقرة: ۲۱۹)، پرسیا‌رت لینه‌که‌ن ده‌رباره‌ی مه‌یخواردنه‌وه‌ و قوما‌ر، بلی: له‌و دوانه‌دا گونا‌هی گه‌وره‌ و سوودی‌شی تیدا به‌ بۆ خه‌لکی و گونا‌هی مه‌یخواردنه‌وه‌ و قوما‌ر له‌ سووده‌کانیان گه‌وره‌ترن.

پاشان قورئان ریک‌ریکردنی له‌ مه‌یخواردنه‌وه‌ دووپات کردووه‌ و به‌ یه‌کێک له‌ کاره‌کانی شه‌یتان هه‌ژما‌ری کرد که‌ مه‌به‌سته‌یه‌تی دوژمنا‌یه‌تی و رق و کینه‌ بخاته‌ ناوتان و هه‌وڵ ئه‌دات له‌ کاره‌ گ‌رنگ و به‌ها‌کان دوورتان بخاته‌وه‌، پاشان له‌ قورئاندا پرسیا‌ری ئه‌وه‌ کراوه‌ (ده‌ی ئیتر واز له‌ مه‌یخواردنه‌وه‌ ئه‌هینن؟) خه‌لکیش وتیان: به‌لێ ئه‌وه‌ وازمان لێ هینا.. به‌لێ ئه‌وه‌ وازمان لێ هینا، ئیتر کوپه‌ شه‌را‌به‌کانیان پشت له‌ ریک‌ه‌ و بانه‌کانی مه‌دینه‌ی پیغه‌مبه‌ردا وه‌ک وه‌لامدانه‌وه‌یه‌ک بۆ ئه‌و فه‌رمانه‌ی خوا که‌ له‌ قورئاندا ها‌تووه‌.

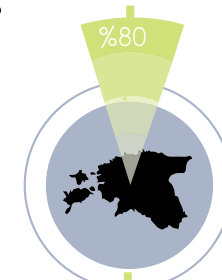

ئاماری یه‌ک سا‌ل ته‌نیا له‌ و‌لاتی به‌ریتانیا:

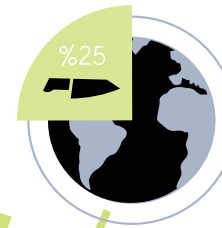
• نزیکه‌ی یه‌ک ملیۆن تاوان که‌ په‌یوه‌نده‌ به‌ مه‌یخواردنه‌وه‌وه‌، نزیکه‌ی نیو ملیۆن تاوانی توندوتیژی به‌ شیویه‌کی گشتی په‌یوه‌نده‌ به‌ مه‌یخواردنه‌وه‌وه‌ له‌ دیدی قوربانیه‌کانه‌وه‌.

• نزیکه‌ی حه‌وت ملیۆن که‌س دا‌خ‌لی خه‌سته‌خانه‌کانی تابه‌ت به‌ رووداو و ئه‌می‌ج‌نسیه‌کانه‌وه‌ ئه‌کرین، که‌ تیچووه‌کانی نزیک به‌ ۶۵۰ ملیۆن جو‌نه‌یه‌ی ئیسته‌رلینی به‌ریتانی ئه‌بیت‌وه‌ که‌ ئه‌رکی سه‌رشانی با‌ج‌ده‌رانه‌ به‌ گشتی.

• خه‌رجی گشتی سا‌لانه‌ی ئه‌و تاوان و بشیوینانه‌وه‌ی که‌ په‌یوه‌نده‌ به‌ مه‌یخواردنه‌وه‌وه‌ مه‌زه‌نده‌ ئه‌کریت به‌ ۸ و ۱۳ بلیۆن جو‌نه‌یه‌ی ئیسته‌رلینی، که‌ ئه‌مه‌ش هه‌موو ئه‌که‌وێته‌ سه‌رشانی با‌ج‌ده‌ران.

راپۆرتیکی تر که‌ له‌ سا‌لی ۲۰۰۱ زایندا نووسراوه‌ ده‌ریئه‌خات که‌ (۸۰٪) ی تاوانی تووندوتیژی که‌ گه‌نجان ئه‌نجامی ئه‌ده‌ن له‌ ئه‌سه‌تۆنیا، په‌یوه‌ستکراوه‌ته‌وه‌ به‌ خواردنه‌وه‌ی زۆری که‌هوله‌وه‌.

خواردنه‌وه‌ی که‌هول به‌ ئه‌و کاره‌ دا‌ئه‌نریت که‌ رو‌لی هه‌یه‌ له‌ چوا‌ریه‌کی تاوانه‌کانی کوشتندا له‌سه‌ر ئاستی جیهان.

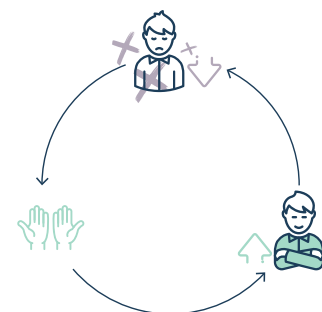
هه‌موو را‌گه‌یه‌نراو و راپۆرت‌ه‌کانی ریک‌خراوی تهن‌دروستی جیهانی هه‌موو ده‌وله‌تانی دنیا بانگ ئه‌کات بۆ ئه‌وه‌ی رێشونی پێویست بگره‌به‌ر به‌ دانانی یاسای تووند بۆ که‌م‌کردنه‌وه‌، یان ریک‌ه‌گرتن له‌ ئه‌و نه‌ها‌مه‌تیه‌ روژانه‌ی که‌ به‌هۆی مه‌یخواردنه‌وه‌وه‌ رووئه‌ده‌ن.

فەلسەفەى دروست و نادروست يەكچەكە لە
گرنگەتەين كەشە فەكرىەكان لە ژمارەپەك لە
ئايىنەكان و بىروباوەرەكانى دۇنيادا، ئەو بىروباوەرەكانە
جىاوازى زۆر ھەيە لە نىوانياندا دەربارەى چۆنيتى
مامەلەكەردن لەگەڵ نادروست و گوناھ و تۆبەكەردن و
پەشيمانبوونەوھ.

گوناھ و تۆبەكەردن

ئىسلام بە پىۋەرىڭكى ورد سەيرى سىروشتى مۇۋفائىتى ئەكەت كە خۇاى گەورە خۇلقاندوۋىيەتى و ھىزى خىر و شەرى تىدا چاندوۋە، ئىسلام وا مامەلە لەگەل مۇۋفدا ناكات كە فرىشتەيەكە و ھەر ھەزى لە خىرەنا، بەلكو ئەۋە ئەسەلمىنىت كە ھەموو نەۋەكانى ئادەم ھەلە زۆر ئەكەن، لەبەرانبەردا ئەبى بەرپرسيارتى پىيارەكان و ھەلپازدەكانى ھەلپگىرت، ئا لەم خالەۋە بۇچوۋنى ئىسلام سەبارەت بە گوناھ و تۆبەكردن گەلە ئەبىت، كە ئەكرى لەم خالەندا كورتى بىكەنەۋە:

- يەكەم شىتەك كە ئەبىنىن لە قورئاندا ئەۋەيە: گوناھ و تۆبەكردن بە شىتەكى تاكەكەسى دائەنىت، ئەمەش بۇچوۋنىكى زۆر روۋنە و ئالۋزى و ناروۋنى تىدا نىيە، كەۋاتە مۇۋف پىش ئەۋەيە لەدايك بىت ھىچ گوناھىكى بەكۆلەۋە نىيە، نەك ئەۋە، بەلكو ھەموو مۇۋفەك بە پاكى و بى گوناھى لەدايك ئەبىت و ھەلگىرى ھىچ جۆرە گوناھىك نىيە، بەۋ شىۋەيەش گوناھى ئادەمىش-سەلامى خۇاى لىت- گوناھىكى كەسى خۇاى بوۋە و زىكاربوۋنىش لەۋ گوناھە بە تۆبەكردنىكى راستەخۇاى خۇاى بوۋە زۆر بە سانايى و ئاسانى، گوناھى ھەر يەكەنىش لە نەۋەكانى گوناھى تاكەكەسىن و رىگەش كراۋەيە لەبەردەمدا بۇ تۆبەكردن، ئەمە بۇچوۋنىكى دادپەرۋەرەنە و روۋنە و ھەموو مۇۋفەك ھەلەنە بۇ ئەۋەيە خەبات بىكات و ھەۋل بىكات و بى ئومىدى و بى ھىۋاى روۋى تىنەكات، ئەم بۇچوۋنە وا ئەكات ھەموو

مۇۋفەك گوناھى خۇاى ھەلپگىرت و كەس گوناھى كەسى تىر نەدرىت بە كۆلد، ئەمە ئەۋ پەيامەيە كە ھەموو پىغەمبەران ھىناۋىيەنە بۇ ئەم دۇنيەيە، ۋەك قورئان ئەفەرمۇ: { أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى • وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى • أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى • وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى • وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى • ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوْفَى } (النجم: ۳۶-۴۱) ئايا ئاگادار نەكرابوۋ بەۋ شتەنەي لەپەرۋەكانى موسادا بو ؟! يان ئەۋ ئىبراھىمەي كە ھەموو پەيمانەكانى بەجى ھىنا بەتەۋاۋى؟! (لەۋ پەرۋاۋ كىتە پىرۋزانەدا ھاتوۋە): كە ھىچ گوناھبارىك گوناھى تاۋانبارىكى تر ھەلپگىرت، بەراستى ئادەمىزاد خاۋەنى ھىچ شىتەك نىيە تەنبا ئەۋە نەبىت كە خۇاى كىرۋەيەتى، بىگومان ھەۋل و كۆشەكەي دەبىزىتەۋە لە قىامەتدا، پاشان پاداشت دەدرىتەۋە بە تىرۋەسەلى..

تۆبەكردن يەكەلە عىبادەتە گەورەكان و يەكەلە لە قوربانىيە گەورەكان لاي خۇا، تايەت نىيە بە كەسكەۋە، تۆبەكردن پىۋىستى بە شىۋىنىكى تايەت نىيە، يان لەبەردەم مۇۋفەكى تايەتدا دان بە ھەلەكانتا بنىي و ئەۋ مۇلەت بىكات، بەلكو تۆبەكردن عىبادەتتەكە لە نىۋان خۇا و عەبدىيە، يەكەلە لە ناۋەكانى خۇا و سىفەتە جوانەكانى كە لە قورئاندا باسكراۋە برىتەيە لە {التَّائِبُ الرَّحِيمُ} {وَأَعْرِ الذَّنْبَ وَقَابِلِ التَّوْبِ} (ۋاتە:

-تۆبەۋەرگى بەسۆز- و -گوناھپۇش و تۆبە ۋەرگ- ئەۋە قورئانە و سىفەتەكانى كەسانى مۇتەقى و خواناس يەك يەك ئەۋمىرت، ئەۋانەي كە ئەچنە بەھەشت، ئەۋە ئەسەلمىنىت كە ئەۋ پايەلەنداش كەۋتوۋنەتە ناۋ ھەندى گوناھ، بەلام زوۋ فرىكەۋتوۋن و تۆبەيان كىرۋەۋە داۋاى لىۋوردنىان لە خۇا كىرۋەۋە، خۇا ئەفەرمۇ: {الَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ الذَّنْبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ} (ال عمران: ۱۳۵) ئەۋانەش كە تاۋان، يان گوناھىك ئەنجام دەدەن، ياخود ستەم لە خۇيان دەكەن (داۋاى بە خۇياندا دىنەۋە سزاي) خۇا دىتەۋە يادىان، ئەۋسا داۋاى لىخۇشبوۋن دەكەن، جاكى ھەيەكە لە گوناھان خۇش بىت جگە لە خۇا؟! ھەرۋەھا لەسەر گوناھو تاۋانايان بەردەۋام نابن، لە كاتىكدا دەزانن (ئەۋە تاۋانە).

- لە ئىسلامدا تۆبەكردن پىۋىستى بە ھىچى تر نىيە ئەۋە نەبىت كە لە گوناھەكە دابىرىت و پەشىمانى دەبرىت لەۋەي كىرۋەتە و پىيار بەدى ئىت نەچىتەۋە ناۋ ئەۋ گوناھانە، زىاد لەمەش مافە خوراۋەكانى خەلكى بگەرنىتەۋە بۇ خاۋەن مافەكان ئەگەر مافى خەلكى لە لا بوو...

ئەگەر ھاتوۋ جارىكى تر گەپايەۋە بۇ ئەۋ گوناھى تۆبەي لىكردوۋە، تۆبەكەي يەكەم جارى ھەلەۋە شىۋىتەۋە، گوناھە كۆنەكانىشى بۇ ناگەرتەۋە، بەلام بەۋە گوناھىكى تازە ئەدات بە كۆلى خۇيداۋ ئەبى جارىكى تر تۆبە تازە بىكاتەۋە.. بەم شىۋەيە مۇۋف لە ئىسلامدا ئەۋ كائىنەيە كە لە ناۋ ھاۋسەنگىدا دائەنرىت، لە نىۋان بەرەۋ

كەمال و بىندبوۋنەۋە و خۇبەدوۋرگرتن لە ھەلە گوناھ و لە نىۋان ناسىنى سىروشتى ئەم مۇۋفە كە زۆر جارى لاۋازى روۋى تىتەكات و لە رىگە راستەكە لائەدات..

لەسەر ئەم بنەمايە مۇۋف لە ھالەتى چالاكى و تەقۋاكرىندا يان لە ھالەتى كەمتەرخەمى و لاداندا نابى قىلەلەي خۇاى لەدەست بىكات، بەلكو ئەبى ھانا بۇ خۇاى خۇاى بەرىت و تۆبە بىكات و داۋاى لىۋوردنى لى بىكات..

لەمەۋە ئەتۋانن جىۋازى بىكەين لە نىۋان كەسى چاك و كەسى خراپدا، ۋەك قورئان ئەسەلمىنىت، ئەۋەتا كە باسى راستى ئەۋ جىۋازىيەمان بۇ ئەكات، ھەۋالى ئەۋەمان پىئەدا كە پىاۋە مۇتەقىيەكان كاتىك ئەكەۋنە ناۋ گوناھىك خىرا خۇايان بىرئەكەۋىتەۋە تۆبە ئەكەن، بە پىچەۋانەي ئەۋ كەسانەۋە كە بەردەۋام لەسەر گوناھ ئەپۇن و بى ئەۋەيە كە بەھۇش بىنەۋە، يان ۋانەيەك ۋەرىگرن، قورئان ئەفەرمۇ: {إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ • وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ} (الأعراف: ۲۰۱-۲۰۲) بەراستى ئەۋانەي كە پارىزكار و تەقۋادار بوۋن، كاتىك خەتەرەۋ خەيالىك لەلەيەن شەيتانەۋە توۋشيان بىت، ئەۋە خىرا بىدار دەبنەۋە و خۇاى خۇيان بىر دەكەۋىتەۋە و ھۇشيار دەبنەۋە، ئىت دەستەجى بىنا دەبن و بەرچاۋيان پوۋن دەبىت (رىيازى راست بەدى دەكەن و لىيان ناشىۋىت). برا شەيتانەكانىشيان كۆمەكيان دەكەن لە گومپاى كىرندىان بەرازاندەۋە و جوانكرىدى گوناھو تاۋانەكان، پاشان كۆل نادەن و كۆل نابن (لە گومپاى كىرندىاندا).

دوالیزمه ی ئایین و عقل

هه‌ندی هه‌یه برۆای وایه که ئایین دژ به عقله و میتۆدی زانستی هه‌لئه‌وه‌شینیته‌وه، چونکه ئایین له دیدی ئه‌ودا سه‌رچاوه‌ی وه‌هم و ئه‌فسانه و حه‌کایه‌ت و بیرکردنه‌وه‌ی ئه‌فسانه‌ییانه‌یه، لای ئه‌و زانست و فه‌لسه‌فه ئه‌و دوو ریڤه‌یه‌ن که مرۆف به‌ره‌و زانستیکی ریڤه‌خوا ئه‌به‌ن، جاری واش هه‌یه ئه‌و زانسته ئه‌بیته زانیاریه‌کی یه‌قینی و چه‌سپاو ئه‌گه‌ر مه‌رجه‌کانی توێژینه‌وه و بیرکردنه‌وه‌و ئه‌زموونه‌رای تیدا بیته دی.. ئه‌م برۆایه له‌کاتی رمان لێیدا بۆت ده‌رئه‌که‌وێ هه‌ندی راستی تیدا‌یه و هه‌ندی هه‌له‌شی تیدا‌یه.

ئاراسته‌ی قورئان بۆ ئیشکردن به عه‌قل و کاراکردنی له چه‌ند شتیکدا ده‌رئه‌که‌وێت، له‌وانه:

1 قورئان ئهم مروفه ئه‌دوینیت، که خاوه‌ن عه‌قلێکی کراوه و ئازاده له هه‌موو جوړه خو‌سه‌پاندن و لووتبه‌رزی و ترس و نه‌فامیه‌ک، به چه‌ندین به‌لگه‌ی عه‌قلی و بوره‌انی لوژیکی بۆی ئه‌سه‌لمینیت که خوا هه‌به، بۆمه‌نه، قورئان ئه‌فه‌رموی: {أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ • أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ} (الطور: ۳۵-۳۶) ئایا ئه‌وانه به‌بێ هیچ شتیک، هیچ هۆیه‌ک، هاتوونه‌ته‌کایه‌وه؟! یان هه‌ر خو‌یان دروستکارن؟! یان ئه‌و بێ باوه‌رانه ئاسمانه‌کان و زه‌ویان دروستکردووه؟ نه‌خێر ئه‌وانه هه‌ر دلتیا نابن

2 قورئان موناغه‌شهی به‌لگه‌کانی نه‌یاران ئه‌کات، ئه‌و قسانه ئه‌داته‌دواوه که به‌لگه و بوره‌انیان نیه، وه‌ک ئه‌فه‌رموی: {قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ} (البقرة: ۱۱۱). پێیان بلی: ئه‌گه‌ر راستگۆن، به‌لگه‌تان له‌سه‌ر ئه‌م قسه‌یه به‌ینه مه‌یدانه‌وه (ئه‌گه‌ر ئێوه به‌هه‌شتی بن، ئه‌وا موسو‌لمانانیش به‌هه‌شتین چونکه باوه‌ریان به موسا و عیسا هه‌یه).

3 سه‌ره‌نشتی ئه‌و که‌سانه ئه‌کات که عه‌قلیان ناخه‌نه کار، وه‌ک ئه‌و که‌سانه‌یان دانه‌یت که هه‌سته‌کانیان نه‌بیت، چونکه سوود نابین له‌وه‌ی به‌رچاویان ئه‌که‌وێت و به‌ر گو‌ییان ئه‌که‌وێت تا بپاری دروستیان پێ بدهن، وه‌ک خوای گه‌وره ئه‌فه‌رموی: {أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ} (الحج: ۴۶). ئایا ئه‌وانه به‌سه‌ر زه‌ویدا نه‌پۆشتوون به‌دل و ده‌روونیکی هۆشیاره‌وه تا بیریک بکه‌نه‌وه... (کوان: خه‌لکانی رابوردوو؟ ئه‌و شارانه بۆ کاولکران؟ کێ ئیمه‌ی دروست کردوو؟ ئامانج له ژیان چیه؟) یان خاوه‌نی گو‌ی و ده‌زگای بیستنه‌بوون به‌سه‌ره‌اته‌کانیان ببست و لێکی بده‌نه‌وه، جا وه‌نه‌بیت چاوان کو‌یر بووبیت، به‌لکو ئه‌و دلانه کو‌یر ده‌بن که وان له سینه‌کاندا (چونکه هه‌ر رواله‌ت ده‌بین و ناوه‌رۆک لێک ناده‌نه‌وه).

4 خه‌لکی ئاگاداره‌که‌ته‌وه خۆ به‌دوو‌ر بگرن له‌و شتانه‌ی عه‌قل ته‌مه‌ل ئه‌که‌ن و رێگه له‌بیرکردنه‌وه ئه‌گرن، قورئان هه‌ر هانی خه‌لکی نه‌داوه که هه‌سته‌کانیان به‌کاربه‌یئن و کار به‌عه‌قلیان بکه‌ن و ریزی لێ بگرن، به‌لکو له‌وه‌ش هۆشیاری کردوینه‌ته‌وه که نه‌یه‌لین عه‌قلمان بخلیسیکت، چونکه ئه‌وه له‌به‌رچاو گیراوه که سروشتی ئه‌م مروفه‌ وایه خێر و شه‌ر له‌ناخیدا زۆرانباریان! ئه‌مه‌یه وا ئه‌کات که ئه‌م مروفه جارجاره ئه‌گه‌ری هه‌له‌بوون و لادان له راستی تووش ببیت، ئیتر یان ئه‌خه‌له‌تیت، یان ئه‌ترسیت، یان ته‌ماگیر ئه‌بیت.

هه‌ندی هه‌یه بپروای وایه که ئایین دژ به عه‌قله و میتۆدی زانستی هه‌له‌وه‌شیتته‌وه، چونکه ئایین له دیدی ئه‌ودا سه‌رچاوه‌ی وه‌هم و ئه‌فسانه و هه‌کایه‌ت و بیرکردنه‌وه‌ی ئه‌فسانه‌ییانه‌یه، لای ئه‌و زانست و فه‌لسه‌فه ئه‌و دوو رێگه‌یه‌ن که مروف به‌ره‌و زانستیکی ریکخراو ئه‌به‌ن، جاری واش هه‌یه ئه‌و زانسته ئه‌بیت زانیاریه‌کی یه‌قینی و چه‌سپاو ئه‌گه‌ر مه‌رجه‌کانی تو‌ژیینه‌وه و بیرکردنه‌وه‌ی ئه‌زموونگه‌رای تیدا بیتته‌دی.. ئه‌م بپروایه له‌کاتی رامان لێیدا بۆت ده‌رئه‌که‌وێ هه‌ندی راستی تیدایه و هه‌ندی هه‌له‌شی تیدایه.

به‌شه راسته‌که‌ی ئه‌م دیده له‌وه‌دایه که ژماره‌یه‌ک ئایین هه‌ن که عه‌قل چۆ ئه‌که‌ن و هه‌ندی جاریش دژی ئه‌وه‌ستنه‌وه، سه‌رچاوه‌کانی ئه‌و ئایینه‌وه و کتێبه‌کانیان پڕپڕن له ئه‌فسانه و بیروباوه‌ری خورافی که پێچه‌وانه‌ی گه‌ردوون و زانستن.

ئه‌و به‌شه هه‌له‌ی ئه‌م دیده‌ش ئه‌وه‌یه که ئه‌م بپرایه بگشتیتیت به‌سه‌ر هه‌موو ئایینه‌کاندا به‌بێ خو‌یندنه‌وه‌ی ئه‌و جیاوازیه جو‌ریانیه‌ی که هه‌یه له ئیوانیاندا، له رووی سه‌رچاوه و ناوه‌رۆک و میتۆد و به‌لگه‌کانیانیه‌وه..

ئه‌وه‌ی شاره‌زا بیت له قورئانی پیرۆزدا-سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کی ئیسلام- به دلتیاییه‌وه ئه‌وه‌ی بۆ ده‌رئه‌که‌وێ که قورئان پله‌و پایه‌یه‌کی وای به عه‌قل داوه که هیچ ئایینیکی تر وای نه‌کردوو، ئه‌وه‌ی شاره‌زا بیت له قورئان پێویستی به‌وه نیه که زۆر قول دا‌بجیت تا بۆی ده‌ربکه‌وێت قورئان عه‌قل هان ئه‌دات و بانگی ئه‌کات بۆ رامان و بیرکردنه‌وه، به‌را‌ده‌یه‌ک قورئان چه‌ند جار ئه‌م پرسیاره ره‌خه‌ ئامیزه ئه‌کات و ئه‌فه‌رموی (أفلا تعقلون؟) ئه‌وه عه‌قل به‌کارناهین؟ زیاد له سیازده جار ئه‌مه دووباره ئه‌کاته‌وه.

■ چاولیکه‌ری: ئەمەش لەبەر ئەوەیە کە کەلتووری ئایینی و ره‌فتار و نه‌ربیتی بیرکردنه‌وه‌ی خراپ زۆرجار کاریگه‌ری گه‌وره‌ ئەخاته‌ سهر‌ بیر و بیرکردنه‌وه‌ عه‌قلیه‌کان، به‌شیوه‌یه‌ک له‌گه‌ل ئەو نه‌ریتانه‌دا زه‌حمه‌ت ئەبێت هه‌ق و راستی وه‌ربگرێت و ده‌ستبه‌رداری ناهه‌قی و ناراستی بێت، جاری وا هه‌یه هه‌ر بیرکردنه‌وه‌ی رانه‌گرێت به‌ته‌واوه‌تی! به‌پاساوی ئەوه‌ی ئەم راهاتووه‌ له‌گه‌ل ئەم‌ه‌ی تر‌دا و له‌گه‌ل شیردا خواردوویه‌تی، وه‌ک قورئان چیرۆکی هه‌ندێ کەسمان بۆ ئەگێڕێته‌وه‌ کە چاولیکه‌ری ریگه‌ی ئەوه‌ی لیگرتوون کە شوێن هه‌ق و راستی بکه‌ون، ئەگەر پێیان بو‌ترایه‌ وه‌رن شوێن ئەو به‌رنامه‌یه‌ بکه‌ون کە خوا ناردوویه‌تی بۆتان! ئەیانووت: نا.. ئیمه شوێن کەلتووری باوبایراغان ئەکه‌وین و له‌سه‌ر ئەوه‌ راهاتووین، پاشان کۆمینی قورئانی له‌سه‌ر ئەم قسه‌یان ئەوه‌یه‌ کە ئەفهرموێ: باشه‌ ئەگەر باوبایراغان دوا‌ی شتیک که‌وتن نه‌ عه‌ق‌ل و نه‌ زانست و نه‌ به‌رچاو‌روشنی پشتیوانی له‌و شته‌ نه‌کات، ئیوه‌ هه‌ر شوێنیان ئەکه‌ون؟! ته‌نیا له‌بهر ئەوه‌ی ئەوانه‌ باوبایراغان!! قورئان ئەفهرموێ: {وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ}!! (البقرة: ۱۷۰). ئەگەر به‌و خه‌لکه‌ نادانه‌ بو‌تریت: شوێنی ئەو به‌رنامه‌یه‌ بکه‌ون

■ کە‌لله‌ره‌قی و لووتبه‌رزی: هۆی ئەمەش ئەوه‌یه‌ کە جاری وا هه‌یه‌ عه‌ق‌ل راستیه‌کی بۆ ده‌رئه‌که‌وێت، که‌چی قه‌بو‌لی ناکات و ملی بۆ نادات و ره‌تیئه‌کاته‌وه‌، له‌بهر پاراستنی به‌رژه‌وه‌ندیه‌کی ته‌سکی خۆی، یان پاراستنی پۆسته‌که‌ی، یان له‌بهر هه‌سوودیه‌ک، یان له‌بهر ئەوه‌ی ئەو سه‌رچاوه‌ی راستیه‌که‌ی لیوه‌ها‌تووه‌ ئەم به‌ سووکی ئەزانن! وه‌ک قورئان باس له‌ پۆلیک مرو‌ف ئەکات کە: نکولی له‌ راستی ئەکه‌ن به‌ده‌م، به‌لام له‌ ناخدا ئەزانن ئەوه‌ راستی حاشاهه‌لنه‌گره‌، ئەوه‌ی نایه‌لێت ئەو راستیه‌ وه‌ربگرن لووتبه‌رزی و سه‌ته‌مکاریه‌، قورئان ئەفهرموێ: {وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا} (النمل: ۱۴). جا ئەوانه‌ی هه‌ر رق ئەستووریان کردو باوه‌ریان پێی نه‌بوو، به‌ زۆرداری و خۆبه‌زلزانی، له‌ کاتی‌که‌دا له‌ ناخی ده‌روونیانه‌وه‌ هه‌ستیان ده‌کرد ئەوه‌ حه‌قیقه‌ته‌و راسته‌، ده‌ ته‌ماشای بکه‌ و سه‌رنج ده‌! بزانه‌ سه‌ره‌نجامی تاوانباران و گونا‌ه‌کاران چۆن بوو (چۆن تۆله‌مان لێ سه‌ندن).

■ رۆچوون له‌ ئاره‌زووه‌کانیدا: جاری وا هه‌یه‌ عه‌ق‌ل راستی ئەدۆزێته‌وه‌، به‌لام ئەوه‌نده‌ ئازایه‌تی نیه‌ کە هه‌لیبێژێرێت، چونکه‌ له‌ ئاره‌زووه‌کانیدا رۆچووه‌، قورئان چیرۆکی یه‌کیکمان بۆ ئەگێڕێته‌وه‌ کە زانست و زانیاریه‌کی زۆری پێدرا‌بوو، شایسته‌ به‌وه‌ بوو ئیش به‌و زانسته‌ بکات و پێره‌وی لێ بکات له‌ ژیانیدا، به‌لام ئەو له‌و زانیاریانه‌ خۆی داری و شوێن ئاره‌زووه‌کانی و به‌رژه‌وه‌ندیه‌کی کاتی که‌وت، ئەوه‌ش هه‌ر له‌بهر ئەوه‌ی رۆچوو‌بوو له‌ ئاره‌زووه‌کانیدا به‌ پله‌یه‌ک کە توانای ئەوه‌ی نه‌بوو پریاریکی دروست بدات، خوا‌ی گه‌وره‌ ئەفهرموێ: {وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَاسْلَخَ مِنْهَا فَأَتَبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ • وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمَلَ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تَتْرَكُهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ} (الأعراف: ۱۷۵-۱۷۶) (ئە‌ی محم‌د! هه‌والی ئەو کەسه‌یان به‌سه‌ردا بخوێنه‌روه‌ کە فه‌رمانه‌کانی خو‌ماغان پێبه‌خشی بوو، که‌چی ئەویش خۆی لێ دامالی و خۆی لێ دووره‌ په‌ریز گرت، ئەوسا ئیتر شه‌یتان شوێنی که‌وت و دایه‌پیش و چوه‌ پر‌یزی سه‌ر لێشی‌وا‌وانه‌وه‌. خو‌ ئەگەر به‌مانو‌ستایه‌ ئەوه‌ به‌و ئایه‌ت و فه‌رمانانه‌ به‌ر‌زمان ده‌کرده‌وه‌، به‌لام ئەو خۆی چه‌سپان به‌زه‌ویه‌وه‌ و (ده‌ستی کرد به‌ دنیا په‌رستی و) شوێنی ئاره‌زووی خۆی که‌وت، جا نموونه‌ی (ئە‌و جو‌ره‌ که‌سانه‌) وه‌کو

نموونه‌ی سه‌گ وایه‌ ئەگەر ده‌ری بکه‌یت و پیا‌یدا هه‌لب‌شاخی‌ت هه‌ناسه‌ پر‌کییه‌تی (زمان ده‌رده‌کیشیت)، یاخود ئەگەر وازی لێ به‌ی‌نیت ئەوه‌ هه‌ر هه‌ناسه‌ پر‌کییه‌تی، ئەوه‌ نموونه‌ی ئەو کەسانه‌یه‌ کە ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌درو‌ زانیوه‌ و پر‌ویان پێی نه‌بووه‌، که‌وابوو ئەم جو‌ره‌ به‌سه‌ره‌اتانه‌ بگێره‌وه‌ بۆ ئەوه‌ی (داب‌چله‌کین و) بیربکه‌نه‌وه‌. قورئان به‌رده‌وام ئەم مرو‌فه‌ بانگ ئەکات بۆ ئەوه‌ی له‌ هه‌موو سێکته‌ره‌کانی ژیا‌ندا عه‌ق‌لی بخاته‌ کار و پر‌سیار بکات و وردبێته‌وه‌و بیر بکاته‌وه‌و وانه‌ له‌ ده‌روون و له‌ گه‌ردوون و له‌ بوون وه‌ربگرێت، مه‌رجی پێش‌وه‌خته‌ی نه‌بێت و به‌قه‌ناعاتی کۆت‌کرا‌وی پێش‌وه‌خته‌ پر‌یار نه‌دات.. ئەوه‌ی له‌ پر‌سیارکردن و له‌بیرکردنه‌وه‌ ئەترسێت ئەو کەسه‌یه‌ کە له‌ ده‌روونیدا شتیکی شاردووه‌ته‌وه‌ دژ به‌و پر‌سیار و بیرکردنه‌وه‌یه‌، به‌لام ئایینی خوا هه‌ر ئەبێ له‌ لای خوا‌وه‌ ها‌تی‌ت کە ئەم مرو‌فه‌ی دروست کردووه‌ و ئەم توانا عه‌قلیه‌شی تیدا‌دانا‌وه‌، ده‌ی نابێ ئایینی خوا دژ بو‌ه‌ستیته‌وه‌ له‌گه‌ل دروستکراوه‌کانی خوا‌دا، که‌واته‌ ئیتر ترس بۆچی؟ خوا ئەفهرموێ: {أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ} (الأعراف: ۵۴). ئاگادار بن و بزائن و بیربکه‌نه‌وه‌: هه‌رچی دروستکردن و پر‌یار‌دانه‌ هه‌ر بۆ ئەوه‌، (که‌واته‌ ده‌با هه‌مو‌وان فه‌رمانبه‌رداری ئەو بین و له‌ فه‌رمانی ده‌رنه‌چین)، مو‌باره‌ک و پر‌ی‌زوو گه‌وره‌یه‌ زاتی (الله) په‌روه‌ردگاری جیهانیان.

خەلک

خەلک تووشى شۆك ئەبىت-بەھۆى ئەو ھەموو
چەواشەكارىيەى لە میدياکاندا ئەکرىت- کە بۆى
دەرئەکەوئىت سەلام و ئاشتى رووبەرىكى تايبەتى لە
ئىسلامدا بۆ دانراوە، موسلمان رۆژانە چەند جار ئەم
وشەى ئاشتى ئەلپتەووە ھەستى ئەو مانايەى تیدا
دروست ئەبىت..

ئىسلام ئايىنى ئاشتى

ناشتی (السلام) یه کیکه له ناوه کانی خوای گه وره، به ههشتیش له دواروژدا هه ر ناوی خانه ی ناشتیه-دار السلام-، سلاوی موسلمانانیش له یه کتری هه-سلام- علیکم-ه (واته: داوام وایه ناشتی پرژیت به سهرتاندا)، نوپژی موسلمانانیش به دوو جار سه لامدانه وه کوتایی پیته هیتریت (واته: داوام وایه ناشتی پرژیت به سهرتاندا)! هه موو ئه مانهش له ناوی ئایینه که دا کوئنه وه که (ئیسلام) ه، که هه موو مانا کانی ناشتی و دنیایی له خوئی ئه گریت.

دهی که ئیسلام خه لکی بۆ سه لام و ناشتی بانگ بکات و ریز له مافی لاوازترین و بن دهسه لاتترین ئاژه ل بگریت که موحه ممه دی پیغه مبه ر-سه لامی خوای لیبیت- هه والمان ئه داتی و ئه فهرموئی: «عُذِبْتُ امْرَأَةً فِي هَرَّةٍ، سَجَنَتَا حَتَّى مَاتَتْ، فَدَخَلْتُ فِيهَا النَّارَ، إِذْ هِيَ حَبْسَتَا، وَلَا هِيَ تَرْكُهَا تَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ الْأَرْضِ» (مسلم ۲۲۴۲) واته: ئافره تیک چوو یه ناو ئاگر له بهر پشیل یه ک به ستیه وه، نان و ناوی پینه دا و لیشی نه گه را خوی میرووی زه وی بخوات.

ههروه ها ئه فهرموئی ئافره تیکی له شفرۆش له بهر ئه وهی ئاوی به سه گیککی تینو دا خوا لیی خوش بوو، وه ک پیشه وا بوخاری ئه لئ:

«بینما کلب یطیف برکیه، کاد یقتله العطش، إذ رآته بغی من بغایا بنی اسرائیل، فنزعت موقها فسقته فغفر لها به» (البخاری ۳۲۸۰). سه گیک به دهوری بیریکدا ئه سوپا یه وه تینویتی خه ریک بوو ئه یکوشت، ئافره تیکی له شفرۆشی به نی ئیسرایلی بینی، پیلاوه کانی دا که ندو ئاوی سه گه که ی دا و خواش له بهر ئه وه به خشی..

موحه ممه د پیغه مبه ر-سه لامی خوای لیبیت- هه ره شه ئه کات له سته مکردن له ناموسلمان یان ئازاردانی، یان کاریکی بدهی به سهردا له سه روو توانای خویدا بیت، پیغه مبه ر خوئی ئه بئ به پارێزهری ناموسلمانه که له روژی دواییدا..

که ئیسلام بۆ ئاژه لی بن زوبان واییت، که واته ئه بئ جوانترین یاسا و سیسته می دانا بیت بۆ پاراستنی مافه کانی مرووف و پیکه وه زیان-با له ئایین و بیرکردنه وه شدا جیاواز بین- ته نانه ت موحه ممه د پیغه مبه ر-سه لامی خوای لیبیت- هه ره شه ئه کات له سته مکردن له ناموسلمان یان ئازاردانی، یان کاریکی بدهی به سهردا له سه روو توانای خویدا بیت، پیغه مبه ر خوئی ئه بئ به پارێزهری ناموسلمانه که له روژی دواییدا.. (ابوداود ۳۰۵۲).

به لام ئیسلام کاتیک که خه لکی بانگ ئه کات بۆ پیکه وه زیان به ناشتی ئه وه به دنیاییه وه بۆ ناشتی راسته قینه و پرداد بانگیان ئه کات که هه موو کهس مافی تیندا پارێزراوه،

دهستی سته مکار ئه گریت له سته مکردن، نایه لیت مافی کهس زه وت بکات، خه لکی به ناشتی درۆزانه ناخه له تینیت: بیت مالیکی دزراو بدات به دزه که و له ولشه وه بیت خاوه ن ماله که رازی بکات بۆ دزه که به نرخیکی کهم و هیچ..

زمانی زاراوه کان هه ر ئه مین و هه لمه ته میدیایه کانیش به رده وام ئه بن وه ک ئامرازیک زۆر کهس به کاریان ئه هین بۆ ئه وهی بازار بۆ

بیرورا و بۆچوونه کانی خویمان دروست بکه ن، و رۆمانه که ی خویمان بۆ خه لکی بخویننه وه، و گۆشه نیگای خویمان بگه یه نن به خه لکی،

ئیسلام له ئه مرۆدا خیراترین ئایینه له بلاو بوونه وه دا:

ئیسلام له مرۆدا به خیراییه کی سه یر بلاو ئه بیتنه وه له هه موو جیهاندا، چ له ئه مریکا و چ له ئه وروپا و ئه فریقا و ئاسیادا، به پپی راپۆرته کانی سه نته ری (PEW) بۆ توپژینه وه له ئایینه کان (pewresearch.org)، ئه مه له گه ل ئه وه دا ته وانا کان زۆر که من، موسلمانان زۆر لاوازن، که ره سه کانی راگه یاندنی جیهانی کۆنترۆلی فه زا که یان کردو وه له ریکه ی زانیاری هه له وه به رده وام خه ریکی چه واشه کارین، ئه ونه ی ناشیرین پشانی خه لکی ئه دهن که هیچ په یوه ندیه کی به ئیسلامی راسته قینه وه نیه، جا ئایا ئه م بلاو بوونه وه خیرایه به هۆی ناچار کردنی خه لکه وه یه، یان به هۆی ئه وه وه یه که خه لکی قه ناعه تیان به ئیسلام بۆ دروست ئه بیت و به ئاره زووی خویمان هه لیه به ژیرن؟

ئو راستیه حاشاهه لنه گره ی که له هه موو که سه وه دپاره ئه وه یه که پابه ندبوونی موسلمانان به مافه کانی خه لکه وه و ریزگرته یان له هه لپژاردنه و که لتووری ئه و میللانه، گه وره ترین کاریگه ری هه بووه له ده روونی ئه و خه لکه دا و هانی داو بۆ ئه وه ی رووبکه نه ئه م ئایینه، ئه مه له موسلمانانه وه چاکه یه ک نه بووه و بهس، به لکو ئه مه راپه راندنی ئه رکیکی سه رشانیان بووه بۆ ئه و به نما قورئانیه ی که به روونی ئه فهرموئی: {لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ} (البقرة: ۲۵۶). به هیچ جوړیک زۆر کردن نیه له وه رگرتنی بیروباوه ری ئیسلامدا (دینداری به زۆر ناییت بکریت و دین به زۆر نادریت به سه ر که سدا)، چونکه به راستی پیاواری چاک و دروست روون و ئاشکرا بووه و جیا بوته وه له گومرایی و سه رکه شی.

ئایا زۆرکراوه له خه لکی تا بینه ناو ئیسلام؟

زۆر کات مرقوف هیزی به کارهیتناوه بۆ چه سپاندنی بیرورا و هه ژموون و به ده ده سته پنانی به رژه وه ندیه کانی، میژوو پره له نمونه بۆ ئەم بابەتە، له هه موو ئایین و مه زه به جیاوازه کاند.

میژوو شایه تی ئەوه ئەدات پرۆسه ی پاکتاوی ترسناک روویداوه له رۆژانی گه یشتنی دۆزه ره وه و کۆچه ران بۆ ناو جیهانی تازه، ته نانه ت قه شه ی ئیسپانی بارتولومی (Bartolome de Las Casas) که باسی ئەم پرۆسه ی پاکتاوکردنه ئەکات که خۆی ئەو قه سابخانانه ی بینوه، ئەلێت: «ئەوان وه ک مرقوف نه یانته پروانی بۆ دانیشتوانه به رته یه کان، به لکو ئەوان ته نانه ت له ئاژەل که متری ش بوون لایان»

A Brief Account of the Destruction of the Indies by Bartolome de las Casas (Jan 1۰ 2009)

ئە ی له به رانه ردا موسلمانەکان چیان کرد کاتیک ولاتیکی تازه یان حوکم ئە کرد؟

موسلمانەکان ولاتی هیندیان بۆ نزیکه ی هه زار سال حوکم کرد و ۸۰٪ ی دانیشتوانی ئەو ولاته ش ناموسلمان بوون:

موسلمانەکان حوکمی نیوه کیشوه ری هیندیان بۆ نزیکه ی هه زار سال کرد، ماف و عیبادته کانی خه لکی ئایینه کانی تریان هه موو پاراست، ئەو سته م و چه وسانه وه ی که وتبوویه سه ر ئایینه کانی تر له سه ریان هه لیان گرتن، گشت میژوونووسان ئەوه دووپات ئەکه نه وه که ئیسلام به زۆر بلاونه کرایه وه، زۆر له یه ک که سیش نه کراوه بینه ناو ئیسلامه وه.

گه وره ترین ولاتی موسلمانان ئیسلام به سوپا و به شه ر نه چوووه ته ناوی:

ئهنده نووسیا که یه ک ولاته خاوه نی زۆرترین ژماره یه ی دانیشتوانه له ناو موسلماناندا، زیاد له ۲۵۰ ملیۆن که سن، رژه ی موسلمانەکانیشیان (۸۷٪)، ئیسلام له سه ده ی شه شه می کۆچیدا له رڤگه ی بازرگانه موسلمانەکانه وه چوو یه ناویان، و به هۆی ره وشته رزی و مامه له ی سه رراستانه ی ئەو بازرگانانه وه ئیسلام بلاو بوویه وه له ناویاندا، یه ک سوپا نه چووته ناو ئەو ولاته وه، باسی هه یچ خوین رشتنیکیش له و ولاته دا نه بووه دوا ی هاتنی بورتوگالیه داگیرکه ره کان و پاشان داگیرکه ری هۆله ندی و دوا ی ئەوانیش داگیرکه ری ئینگلیزی نه بێت.

موسلمانەکان بۆ هه شت سه ده حوکمی ئەنده لوسیان کرد:

موسلمانەکان ۷۸۱ سال حوکمی ئیسپانیان کرد، له ۷۱۱ ی زاینه وه بۆ ۱۴۹۲ ی زاین، ئەو ولاته یان کرده سه نته ری شارستانیتی، زۆر له

یه ک مه سیحی نه کرا تا ئیسلام قه بول بکات، نه ک ئەوه، به لکو هه موو مافه کانیان ئەپاراستن، بازرگانیتیان چوو یه لوتکه، پله و پۆستیان له ناو ده وله ندا تا ئەهات ئەچوو ه بان، موسلمانان ئەو سته مه شیان له سه ر هه لگرتن که جووله که خستبوویه سه ریان پێش فه تحکردنی ولاته که، میژوو پره له ئەم راستیانه.

ده ی که ئیزابیل و فه رناندیز زال بوون به سه ر موسلماناندا له ئیسپانیادا، هه موو دیارده یه کی ئیسلامه تیان قه ده غه کرد، دادگاکی پشکنینیان دانا بۆ سزادانی هه موو ئەو که سانه ی له سه ر ئیسلامه تی خۆیان ئەمانه وه با به نه ییش بوایه!

موسلمانان هه موو له ولاتی خۆیان ده رکرد و ئاواره یان کردن، ئەوه ی سه رنج رائه کیشیت له گه ل موسلماناندا جووله که کانیشیان ده رکرد، ئەوه بوو به هاوه لی ئەوان هاتنه ناو ولاتانی ئیسلامی تا شوین و جڤگه ی ئارامیان ده ست بکه ویت و ژیانیکی شایسته بژین..

موسلمانەکان بۆ زیاتر له ۱۴۰۰ سال حوکمی میسرین کرد شوین و پله ی قبیته کانیان ئەپاراست:

موسلمانەکان له سه ره تای ئیسلامه تیه وه حوکمی میسرین له ده ستدا بووه، له و کاته وه که عه مری کور ی عاص - که یه کیکه له صه حابه کانی پڤغه مبه ری خوا- سه لامی خوا ی لیبیت- فه تحی ئەو ولاته ی کردووه، ده ی نه ک هه ر ئایین و پیرۆزه کانی ئەوانیان پاراستووه، به لکو رزگاریشیان کردوون له و چه وسانه وه و شکه نجه و بڤ به شکردنه ی که رۆمه کان دژ به قبیته کان ئەیانکرد، هه ر له به ر ئەوه ی مه زه به یان جیاواز بوو هه رچه نده شوینکه وه تی یه ک ئایینیش بوون، قبیته کان ئازادی ئایینی و عیباده تیان بۆ گه راپه وه له و رۆژه وه، ئیستاش قبیته کان له میسر دا نزیکه ی پڤنچ ملیۆن که س ئەبن

ئەم پارادۆكسە (دژيەكبوونە) ترسناكە چيە؟ رستەيەك
 ھەيە ھەندىك ھەن ئەيلىنەو ھە كاتىك كە شارەزا
 ئەبن لە راستيەكانى ئىسلام كە: خەلكى بانگ ئەكات
 بۆ رەوشتى بەرز و ئاوەدانكردنەو ھە زەوى، و سوود
 گەياندن بە مروڤايەتى، و بلاقردنەو ھە ئاشتى لەناو
 خەلكدا، پاشان كە سەيرى چواردەوريان ئەكەن و
 ھەندى نمونە ئەبينن خويان داوھتە پال ئەو ئىسلامە،
 كەچى زۆر لەو بنەمايانە دوورن.. ئەو پرسيارەى بۆ
 دروست ئەبىت تۆ بلىي ئائەمانە شوينكەوتەى ئەم
 ئايينە دروستە بن؟

لە نيوان ئىسلام و واقيعى
 ھەندى لە موسلماناندا

ئەم پارادۆكسە(دژىەكبوونە) ترسناكه چيه؟ رستهيهك ههيه ههنديك ههيه ئهيلينهوه كاتيكت كه شارهزا ئهبن له راستيهكانى ئىسلام كه خهلكى بانگ ئهكات بۆ رهوشتى بهرز و ئاوهدانكردهوى زهوى، و سوود گهياندىن به مرؤفاهيتى، و بلاوكردنهوى ناشتى لهناو خهلكدا، پاشان كه سهيرى چواردهوريان ئهكهن و ههندى ئههين خويان داوهته پال ئه ئىسلامه، كهچى زۆر له و بهنمايانه دوورن.. ئه و پرسياره بۆ دروست ئهبيت: تۆ بليى ئاهمانه شوينكهوتهى ئەم ئايينه دروسته بن؟

له راستيدا ئەم كارە مايهى سەر سەرمانه، پيوسته زۆر يش به هيمانه لى رايمين، له رووى چەند تەوهر يكهوه:

- مهرج نيه ههموو كهسيك كه خوئى ئه داده پال ئىسلام، يان لهناو كۆمهلكه ئىسلاميدا لهدايك بيت ئيتير موسلمانتيكى پابه ند بيت به دروشمهكانى ئەم ئايينهوه، له ههموو شوينهكاندا و له چواردهورماندا لادان له راستيهكانى ئىسلام و رينمايهكانى و كهمتهرخه مى زۆر ههيه، لهناو موسلماناندا ههيه ته نيا ناوى ئىسلام ئه زانئى و بهس.
- به هيج شيوهيهك ئه وه راست نيه ههلهى خهلكى بدرتته پال مهزهه ب و ئايينهكانيان، نابى هيج كات بوتريت: ياخييون و توغيانى هيتلر بههوى ئايينهكهيهوه بوو، يان ئاييني مهسيحى خهلك هانته دات بۆ تووند و تيژى له بهر ئه وهى هيتلر مهسيحى بوو، يان ئيلحاد كوشتن به رههم ديئى، چونكه ستالينيكي مولحيد ده يان مليون كهسى كوشت.. ههموو ئهوانه بانگه شهيه كن دوورن له بابتهى و ورده كارى و راستيهوه.

ناكرئ و نابى ههلهكانى خهلكى بدهينه پال
ئايينهكانيان و مهزهه بهكانيان.

- زۆر نمونهى جوان هه ن كه ههموو كهس شايهتى ئه وه ئه دات كه ئەمه زۆر گهرهيه و ئاوينهيهكه بۆ راستى ئىسلام و گيانى ئىسلامهتى و ئه و زانست و پيشكهوته ده رته خات كه ميژووى ئاخنيوه له ههموو جيهاندا، له هيندهوه كه رۆژه لاتە بيگره تا ئه گه يته ئيسپانيا كه رۆژئاوايه، تا ئيستاش ئه و نمونه ههر ليمايه وه ديارن، و مه شخه ل و ريگه يه كى رووناكن بۆ ئه و شارستانيه تيهى ئه مپۆ تتييدا ئه زين، به هه مان شيوه چهندين نمونهى تر ههيه له ئه و ولاتانهى كه ئه يانه ويى بگهن به و شارستانيه تيهى كه ئه مپۆ له گه شه و هه لكشانداه، زياد له وه چهندين نمونهى جوانى تاكه كهسى تر ههيه كه له زۆر بوارى زانست و ولاتانى ترى جيهاندا هه ن..

- هيج كهسيك نيه كه ئه و راستيانهى پزيشكيى تازه پييان گه يشتووه رت بكا ته وه، يان ئه و چاره سه رانه وه رنه گرئت له بهر ئه وهى نمونهى چەند پزيشكيى خراپى بينيوه له چوار دهورى خوئى، كهس نيه خوئى بى بهش بكات له خوئيدن و منالهكانى نه ئيرتته قوتابخانه ههر له بهر ئه وهى چەند قوتابخانه يهك شك ئه بات، يان چەند ماموستايهك ئه ناسى خراپ ئه و پيشه پيرۆزه يان به كارهيئاوه.. عيبرهت به وه نيه چەند كهسيكى خراپ بينى خويان داوه ته پال پيشه يهك، به لكو عيبرهت به راستى بابته كهيه.

سه ير ئه وه يه له گه ل ئه و هيرشه تونده نامرؤبيانه دا كه ئه كرئته سه ر ئىسلام له لايه ن هه ندئى له وانهى خويان داوه ته پال ئىسلام، يان ئه وانهى دوژمنن به ئىسلام، كهچى تا ئيستاش خه لكىكى زۆر تواناي ئه وه يان ههيه نوسخه ئه صلى و دروست و بيگه رده كهى ئىسلام بينن، تا ئيستاش به رده وام له هه موو ولاتانى دونيا وه روو ئه كه نه ئىسلام و موسلمان ئه بن.

كهس دژايه تى خوئيدن ناكات و ريگرى له منالهكانى ناكات بخوئين
ههر له بهر ئه وهى چەند قوتابخانه يهك يان چەند ماموستايهك
ئه ناسى خراپه يان به رانبهر به ئەم پيشه پيرۆزه كردووه..

گۆشه نىگايه كى تازه

چەند جار دوودلىت كىردووه لە پىردايتىدا يان لە هەل قۆستنهوهيه كىدا كە زۆر لەبەرژهوهىندا بووه، تا ئەمڕۆش هەر سەرزه نشتى خۆت ئەكەيت لەسەر ئەو دوودلىيهت.

گەورەترين ريز بۆ مەوق ئەوهيه ئازاد بىت و بتوانيت ئەو پىاره بدات كە لە بەرژهوهى خۆيهتى و نەترسيت و دەمى تەتەلە نەكات.

ئەگەر مانهوه لەسەر پىار و رووبەرووبوونهوه و ئالنگارى كۆسپ و تەگەرەكان ئازايهتى بىت و خاوهنەكەى ستايش بکريت لەسەرى و ريزى بۆ بنويزيت، ئەوه ئازايهتى پىار وەرگرتن لەو شتانهدا كە ئەزانى بەرژهوهىندى تىدايه و ئازاييت لە داننان بە هەلەكانتا كە راستيت بۆ دەرئەكەوئ، لەوانە زۆر ئازايهتتەر، چونكە ئەمە ئازايهتى نواندنه لەبەردەم نەفسدا، سەرکەوتنیشە بەسەر ملهوپرى و خۆپەرستیدا، دواى ئەوه خاوهنەكەى كاريگەرى ئەو پىاره لەسەر دەررون و كەسايهتى خۆى ئەبينتەوه.

دەى كە ئەم هەلەت داوه بە خۆت تا رووه راستهقىنهكەى ئىسلام بناسى لە سەرچاوهكانىاوه، كەواته رژد مەبه و ورد بىر بکەرەوه و رامپينه لەوهى ئەيخوينتەوه.

جا ئەگەر زيبايى و جوانى ئەم ئايينهت بۆ دەرکەوت و حەزت بەوه بوو كە زياتر و زياتر دەربارەى راستى ئىسلام و تايهتەندىهكانى بزاني، ئەوه لەبەردەمتا رووبەريكى فراوان هەيه تا بخوينتەوه و گفتوگۆ بکەيت و پىسار بکەى، بەلام ئەبى ئيت دواى ئەمە بە چاويكى تر و لە گۆشه نىگايه كى ترى جياوازهوه بۆ ئىسلام پروانى..

ئەو شەرەفە بۆ ئېمە كە ئەم كىتەپەت لەگەلما نا
تەواو كەرد، ئومىدىش ئەكەين ئەم خويندەنەو
پرسىارى جىددى زۆرى بۆ دروست كەردىت،
يان چەندىن بىرۆكەى بۆ ھىتابى، كە ھاوړا بى
لەگەلما نا، يان دژ بى پىيان، پىيان خۆشە كە
گوپما نا لە راوېچوونەكانت بى، يان گوپما نا
پرسىار و رەخنەكانت بى، بەلېنى ئەوشت پى
ئەدەين كە پىشوازىت لى بىكەين بە ھەموو جۆرە
گرنگى پىداىتەكەو.

بۆ دەستكەوتنى زانىارى زياتر دەربارەى ئىسلام:

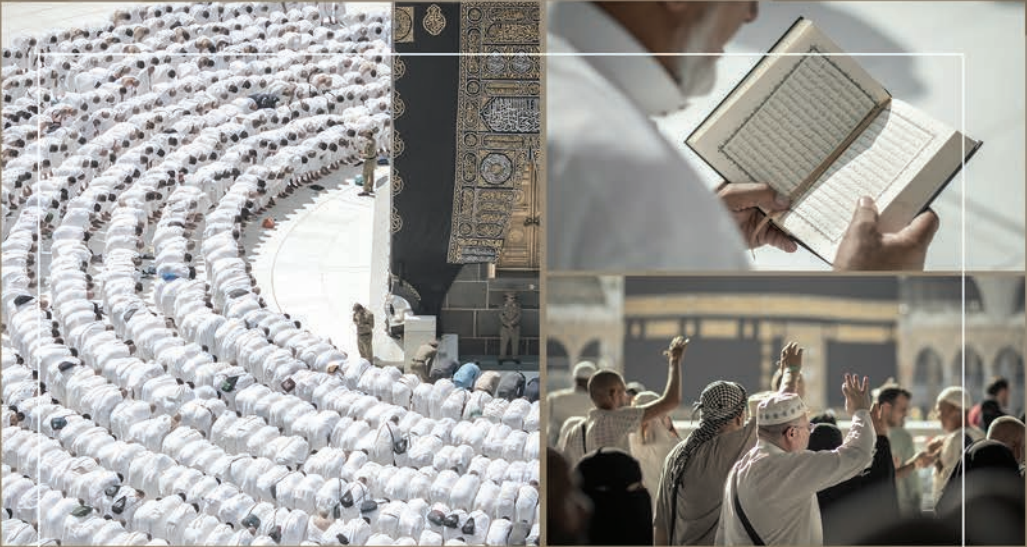

LAUNCHING
CURIOSITY
JUST SCAN IT!!

THISISLAM.info

بەئەزموونى خۆت
بەشدارىە لىطەلما نا

■ ئايا لات گرنگ نيه که وینه که به رووتر بینیت؟ سهبارت به ئەو ئاینه ی که له هه موو ئاینه کانی تر زیاتر جه دهلی له سهر ئەکریت له دهزگا میدیاییه کانی ده و روبه رتدا؟

■ ئایا ئەوه ناهینیت بۆ ساتیکیش بووه هه لۆسته یه ک به کیت و قول رابمینی له و ئاینه ی که له هه موو ئاینه کانی تر زۆرتر و خیراتر بڵاونه بنه وه، به پێی ئاماره جیهانییه کان؟

■ باشه.. چۆن له وه نابهی که که لتوو و فله سه فه ی خه لکانی تر بدۆزیته وه، که سه باره ت به ژیان و ئاین و گهردوون قسه ئەکه ن؟

■ بۆچی هه لی ئەوه به خۆت ناده ی که هه لۆسته یه ک به ک ی له سهر کۆمه لیک زانیاری به لگه دار ده رباره ی ئیسلام که له سه رچاوه کانی خۆیه وه وه رگیراون ..پاشان لۆژیک و عه قلت به کیه ته دادوه ر؟

جا ئەگه ر ئەوه ت بین ی، یان شتیکی گرنگ له وانه بین ی، یان هه زیکت تیدا دروست بوو، ئەوه ئەم کتیبه یارمه تیت ئەدات بۆ ئەوه ی به و مه به سه ته ت بگه ی

